

PÖYTÄKIRJA

SUOMEN AMMATTIYHDISTYSTEN KESKUSLIITTO

(SA K)R.Y: N

KUUDENNESTA VARSINAISESTA

EDUSTAJAKOKOUKSESTA

HELSINGISSÄ 27. 6.-1. 7. 1951

LAATINEET

OLAVI LINDBLOM JA UUNO HIIRONEN

Pöytäkirja Suomen Ammattiyhdistysten Keskusliitto (SAK) r.y:n Helsingissä, Helsingin Työväentalon juhlasalissa 27.-6—1. 7. 1951 pidetystä kuudestiensä varsinaisesta edustajakokouksesta.

SAK:n kuudes varsinainen edustajakokous alkoi HTY:n talon juhlasalissa keskiviikkona, kesäkuun 27 päivänä 1951 keila 10. Sali oli tilaisuutta vasten aistikkaasti koristeltu laakeripuvin, kukkasin ja havuköynnöksin. Puheenjohtajakorokkeen yläpuolella oli suurikokoinen SAK:n merkki Suomen lippujen ympäröimänä. Korokkeen molemmin puolin oli salkoihin sijoitettuna kutsuvierasmaiden liput. Ulkomaisten kutsuvieraiden pöydillä oli kunkin osanottajamaan pienoisliput. Kokoustalon edustalla Paasivuoren kadulla hulumusivat Suomen ja kutsuvierasmaiden suurikokoiset liput kokospäivien ajan.

Sen jälkeen kun kokouksen osanottajat olivat asettuneet paikoilleen Helsingin Työväen Orkesteri esitti Aarne Sinervon johdolla Sibeliuksen Finlandian, jonka kokouksen osanottajat palkitsivat vilkkain suosionsoituksin.

ENSIMMÄINEN KOKOUPÄIVÄ 27. 6. 1951.

Kokouksen avaus.

Orkesterin sävelten tauottua puhujakorokkeelle asttti SAK:n puheenjohtaja Aku Sumu, joka suorittaa kokouksen avauksen seuraavin sanoin:

Herrat ministerit!

Arvoisat kutsuvieraat!

Kokousedustajat! •

Hyvät toverit!

Maamme palkkatyöntekijäin parlamentti on jälleen neljän vuoden väliajan jälkeen kokoontunut. Siihen neljän vuoden jaksoon, joka on kulunut SAK:n edellisestä edustajakokouksesta, sisältyy hyvin paljon asioita ja tapahtumia ei vain ammattiyhdistysliikkeen sisäisessä toimipiirissä, vaan kaikilla niillä talous- ja yhteiskuntaelämän aloilla, joihin liikkeemme on kosketuksissa. Nämä vuodet ovat edelleen olleet sodan jälkeisiä murrosvuosia, joille on leimaa-antavina ollut melkein jatkuva levottomuus, niin taloudellisesti kuin poliittisessakin elämässä, eikä vain meidän maassamme, vaan yleismaailmallisestikin. Nämä taloudellisen ja poliittisen elämän ristiriitaisuudet sekä epävakaisuudet eivät luonnollisestikaan ole voineet olla tuntu-matta sellaisessa elävässä yhteiskunnallisessa liikkeessä, jota ammattiyhdistysliike meidän maassamme edustaa. Valitettavaa vain on, että nämä vaikutukset ovat tuntuneet liikkeessämme ja sen toimintapiirissä liiankin

voimakkaasti ja siinä mielessä vaikuttaneet haitallisesti ja eräin ajojin suorastaan tuhoisasti koko liikkeemme sisäiseen kehitykseen.

Jo edellisessä edustajakokouksessa me saatoimme todeta, että tämä maa ja sen kansa pystyy suoriutumaan suuristakin vaikeuksista, pystyy taloudelliset mahdollisuutemme huomioonottaen valtaviin ponnistuksiin rauhallisen rakennustyön alalla. Jälleenrakennustyö, jota me olemme näinä kaikkina vuosina suorittaneet: sotakorvausten toimittaminen lähelle lopullista määräänsä, tuotantoelämämme nostaminen tasolle, joka ylittää melkein kaikilla »loilla runsaasti sota, a edeltäneetkin tuotantoluvut, nämä, ynnä monet muut tosiasiat puhuvat omaa vakuuttavaa kieltään siitä työstä ja uurastuksesta, joka sisältyy näihin vuosiin. Nämä tosiasiat lienevät meille kaikille niin tunnettuja, että minun ei ole tarpeen tässä yhteydessä lähteä niitä esittelemään kuivien tilastonumeroiden ja prosenttilukujen valossa.

On selvää että osaltaan näihin myönteisiin piirteisiin tuotannollisen elämän alalla ovat olleet vaikuttamassa ne edistysaskeleet, joita teknillisen kehityksen piirissä on tapahtunut. Mutta toisaalta on myöskin yhtä kiistan tosiasia, että oma ratkaiseva vaikutuksensa tähän kehitykseen on myöskin ollut kaikella sillä inhimillisellä ponnistuksella ja työnteolla, jota tämän aanaan palkkatyöntekijät ovat näinä vuosina suorittaneet. Olen katsonut tarpeelliseksi tässä yhteydessä korostaa tämän seikan merkitystä sen vuoksi, »että kun me näinä vuosina olemme joutuneet kokemaan erilaatuisia työtaisteluja: milloin ammattiyhdistysliikkeen sääntöjen mukaisia taisteluja, milloin valitettavasti liikkeemme ulkopuolelta organisoituja korpilakkoja, on varsinkin porvarillisten piirien taholta oltu valmiita syyttämään palkkatyöntekijöitä tuotannon sabotoimisesta ja on samalla haluttu ummistaa silmät kaikelta siltä valtavalta taloudelliselta rakennustyöltä, jota tämän maan työntekijät ovat suorittaneet.

On selvää, että näissä oloissa se painajaisen vaikutus, joka nykyisen talousjärjestelmän vallitessa on joukkotyöttömyyden muodossa jatkuvasti uhkaamassa palkkatyöntekijöitä, ei ole tuntunut joka hetki täydellä teholaan. Kun kuitenkin maamme talous hyvin merkittävältä osaltaan on riippuvainen maailmanmarkkinoiden tilasta ja vientiteollisuutemme' mahdollisuuksista sijoittaa sinne tuotteitaan, ei tämä seikka myöskään ole voinut olla vaikuttamatta työmarkkinatilanteeseen. Täten ovat nimenomaan vientiteollisuuden kansainväliset markkinasuhteet aiheuttaneet sen, että meillä erikoisesti talvikautena 1949—50 ilmeni pelottavan laajaa joukkotyöttömyyttä. Näin oli asian laita erikoisesti maaseudulla metsä- ja uittotyöväen keskuudessa. Me tiedämme mitä työttömyys merkitsee palkkatyöntekijälle, jonka oma ja hänen perheensä toimeentulo on riippuvainen yksinomaan siitä ansiosta, minkä hän kykenee työllään saamaan. Asunnon vuokra jokaiselta päivältä, jokainen polttopuukalikka, jokainen maitolitra, perunakilo on maksettava rahalla ja ellei työansiota ole, on seurauksena taloudellinen ahdinko. Taloudelliset järkytykset voivat kohdata myöskin muita väestönryhmiä, esim.

maanviljelijän elämään saattaa tuntuvasti vaikuttaa tuhoisa halla. Mutta, sittenkään sen vaikutukset eivät ole yhtä ratkaisevalla tavalla tuntuvia kuin. "työttömyyden hallan" vaikutus palkkatyöläisen elämään. Onkin todettava, että työllisyyspolitiikan hoitaminen on näinä vuosina muodostunut erääksi keskeiseksi kysymykseksi valtion ja kunnallistaloudessa. Valitettavaa vainon, että yhteiskunnan taholta tapahtuneet toimenpiteet ovat rajoittuneet pääasiassa työttömyyspolitiikkaan ilman että olisi aikaansaatu todella suunnitelmallista työllisyyspolitiikkaa. Valitettavaa myöskin on, että näiden kysymysten käsittelyyn ovat liiaksi päässeet vaikuttamaan puoluespekulaatiolaskelmat, jotka ovat saaneet ilmauksensa mm. työttömyyskysymysten käsittelyssä eduskunnassa ilmenneissä omalaatuisissa puolueyhdistyksissä ja äänestyksissä. Kokemukset ammattiyhdistyksen historiassa osoittavat, että työllisyystilaston vaihtelut eri aikoma tuntuvat ammattiyhdistysliikkeen toiminnassa ja jäsenmäärässä. Näin on myöskin ollut asia meillä järjestölliseen ja jäsenmäärälliseen kehitykseen edusta jakokausperioidin aikana.

Eräänä yleisenä piirteenä taloudellisten olojen kehityksestä koko maailmassa sodanjälkeisenä aikana on ollut inflaatio. Eräissä maissa se on ollut lievempi, eräissä tuntuvampi, ja eräissä maissa se on päätynt ns. äärettömään inflaatioon eli rahan arvon täydelliseen romahdukseen. On selvää, että inflaatio on myöskin yksi sodan jälkiseurauksista. Valitettavasti Suomi inflatorisen kehityksen jyrkkyydessä ja nopeudessa kuuluu maailman ensimmäisiin maihin, joskin olemme sentään onnistuneet välttämään Kreikan, Unkarin, Romanian ja Kiinan kohtalot tässä suhteessa. Inflaatiokehityksen jyrkkyyttä todistaa se, että edellisen edustajakokouksen kokoontuessa neljä vuotta sitten oli viimeksi julkaistu silloisen toukokuun elinkustannusindeksiluku 569 pistettä, vastaavan luvun ollessa kuluvan vuoden toukokuulta 1.054 pistettä. Elinkustannusindeksin osoittama inflaatiokehitys kertoo siis meille lähes: kaksinkertaistuneesta hintojen noususta neljän vuoden kuluessa.

Keskustelua inflaatiosta ja sen syistä on meillä käyty näiden vuosien aikana ja liikuttavan yksimielisesti on porvarillisten tiedemiesten ja sanomalehtien taholta yritetty todistaa, että ammattiyhdistysliike ja SAK:n harjoittama palkkapolitiikka ovat ainoana ja yksinomaisena syynä meidän maamme talouselämän inflatoriseen kehitykseen. Inflaatioilmiö oh kuitenkin, kuten edellä sanoin, yleismaailmallinen, ja siitä ovat joutuneet kärsimään monet sellaisetkin maat, jotka edustavat taloudellista vakavaraisuutta, joilla ei ole ollut mitään sodan tuhoja korjattavana, ei sotakorvauksia maksettavana, eikä SAK:oa vaikuttamassa niiden palkkapolitiikkaan. Näin ovat viime aikoina myöskin Skandinavian maat joutuneet mukaan tähän, kierteeseen. Kansainvälisen, Työjärjestön tämän vuoden, konferenssissa oli käsiteltävänä pääjohtajan vuosiraportti, jossa kohdistettiin erikoinen huomio näihin seikkoihin yleismaailmallisessa laajuudessa. Olin tilaisuudessa noin viikko sitten työkonferenssin yleisistunnossa käyttämässäni puheenvuorossa

.selostamaan näiden asioiden kehitystä Suomessa.-' Pyydän saada tässä yhteydessä .lainata eräitä kohtia puheenvuorostani. Lausuin miri.:

"Yleiskehitys Suomessa on suurin piirtein seurannut samoja linjoja kuin useissa muissa maissa. Vuosina 1945—48 meillä oli voimakas inflatorinen kehitys, mutta vuosina 1948—49 kohtuullinen rahallinen vakaus sinä aikana kun muissakin maissa määrätty tasaantuminen oli tapahtumassa tuotannossa ja hinnanmuodostuksessa. Mutta v. 1950, jo ennen Korean sodan puhkeamista, inflaatio taaskin alkoi ehkä jonkun verran aikaisemmin kuin muissa maissa, ja tämän jälkeen inflaatio on jatkunut hyvää vauhtia.

Inflaation ilmeneminen meillä vuosina 1945—47 ei ole sinänsä ihmeteltävää. Olimme menettäneet Neuvostoliitolle maa-alaa siihen kuuluvine huomattavine taloudellisine voimavaroineen. Natsit olivat hävittäneet Pohjois-suomen. Koko tuotantokykymme oli kärsinyt — esimerkkinä mainittakoon, että vientiteollisuutemme, josta niin laajasti-olemme riippuvaisia, oli sodan päättyessä melkein täydellisesti ilman raaka-ainevaroja. Vientin volyymi oli n. 18 °c normaalista. Raskaasti alentuneesta kansantulosta meidän piti rahoittaa koko jälleenrakennuksemme sekä samalla maksaa suhteellisen raskasta sotakorvausta pääasiallisesti luovuttamallamme alueella aiheutuneista sotavahingoista. Ja jotta pystyisimme suorittamaan tätä korvausta metalliteollisuustuotteiden muodossa, meidän piti kaksinkertaistaa metalliteollisuutemme tuotantokyky. Tästä kaikesta johtunut inflaatiopaine on tutunomainen, voidaan sanoa melkein kouluesimerkki siitä, miten "inflaatio-juopa" syntyi. Raskaasti vähennetystä kansantulosta piti suorittaa ennätyksellisen suuri investointitehtävä. Se apu, mitä voitiin saada ulkomailta, ei tätä tilannetta voinut ratkaisevasti auttaa. Pienestä kansantulosta otetut ennätyksellisen suuret investoinnit eivät jättäneet paljon tilaa kulutukselle. Samalla valtavat investointityöt merkitsivät, ei vain täystyöllisyyttä, vaan ylityöllisyyttä, ja riippumatta siitä mitä palkkapolitiikkaa noudatettiin, oli olemassa syvä kuilu toisaalta maksettujen palkkojen kokonaissumman välillä, sekä toisaalta "niitten kulutustavarain määrän välillä," jotka olivat käytettävissä palkansaajien tarpeitten tyydyttämiseksi. Tavarain niukkuus painoi niitten hinnat ylöspäin; tämä merkitsi puolestaan ostovoiman kasaantumista tiiottajien ja tavarain myyjien kasiin, ja nämä tietysti yrittivät uudelleen sijoittaa tätä ostovoimaansa reaaliomaisuuteen. Seurauksena oli, että pakollisten jälleenrakennusinvestointien lisäksi saimme toisasteisen investointipyrkimyksen," jonka kansantaloudellinen arvo oli usein kyseenalainen.'

Valtion rahapolitiikan tehtävä olisi ollut ehkäistä tätä tois-asteista investointia ja imeä markkinoille kerääntyvää ostovoimaa pois, rmitta "finanssi-politiikkamme ei pystynyt tätä tehtäväänsä hoitamaan, ja saimme nähdä, että syntyi hyvin huomattavia rahallisia tuloja, joihin vero- ja muu finanssi-politiikkä vain rajoitetussa määrin pystyi vaikuttamaan." % '

Olen edellä selostanut näinkin pitkään la-usuntoani Kansainvälisessä Työ-konferenssissa, kosita mielestäni analyysin -menneiden' vuosien inflaatiosta,

«olkoon se sitten esitetty arvovaltaisella kansainvälisellä foorumilla tai kotimaassa palkkatyöväen parlamentin puhujakorokkeelta, tulee olla saman. Me olemme kokeilleet tässä maassa menneinä vuosina palkkapolitiikan alalla erilaisia menettelytapoja: "vapaita sopimuksia, palkkasäännöstelyä, indeksiklausuulia, normeerattuja palkkoja jne. Eri vuosien toimintakertomuksien yhteydessä tulevat nämä asiat edustajakokouksessa yksityiskohtaisemmin esille, joten en puutu niihin lähemmin. Palkkapolitiikan osalta on kuitenkin eräitä periaatteellisia kysymyksiä, joiden merkeissä on viime vuosina käyty taistelua ja hyväksytty kilomäärin ponsia. Näistä olisi ehkä muutama sana mainittava.

Jo edellisessä kongressissamme oli kysymys palkkasäännöstelystä hyvin keskeisenä esillä. Ammattiyhdistysliikkeen periaatteellinen kanta yhteiskuntaan, valtiovallan taholta tapahtuvaan palkkojen säännöstelyyn onkin selvä. Me olemme periaatteessa ja ns. normaaliolosuhteissa vapaiden, järjestöjen kesken solmittujen sopimusten kannalla. Sen sijaan niin kauan kuin eletään ns. epänormaaleissa olosuhteissa, joissa tarvitaan valtiovallan taholta tapahtuvaa säännöstelyä hintojen ja palkkojen osalta, olemme poikenneet puhdasoppiselta linjalta. Sosialidemokraattisen ammattiyhdistysväen kanta tässä suhteessa on ollut johdonmukainen. Sen sijaan on pakko todeta, että kommunistisen ammattiyhdistysväen piirissä on kysymys palkkasäännöstelystä, muodostunut puhtaasti puoluepoliittisen taktikoinnin välikappaleeksi ilman mitään johdonmukaisuutta, s

Me olemme täten eläneet ajanjaksoja, jolloin Kommunistisen Puolueen Somennuksen mukaisesti SAK:n työvaliokunnalle on saapunut järjestöistä sananmukaisesti kilokaupalla ponsia, joissa oh vaadittu palkkasäännöstely viipymättä kumottavaksi ja lausuttu sAK:n työvaliokunnalle ankara tuomio, «Hei se ryhdy tätä tarkoittaviin toimenpiteisiin. Kun sitten palkkasäännöstely vuoden 1950 alussa kumoutui — vastoin ammattiyhdistysliikkeen johdon käsityksiä — saapui aivan samoista järjestöistä, joista muutama viikko aikaisemmin oli saapunut tiukat ponnet palkkasäännöstelyn kumoamisen puolesta, nyt uudet ponnet, joissa lausuttiin ankara tuomio tapahtuneesta palkkasäännöstelyn kuntoutumisesta. Ainoana selityksenä tähän äkkikäännökseen oli Vain se, että"SKP:h taholta oli annettu uudet ohjeet ja kehoitus uusien ponsien hyväksymiseen. Ei varmaankaan ole ammattiyhdistysliikkeen arvon mukaista, että tällaista tuulimyllypolitiikkaa harjoitetaan sen piirissä. Palkkapolitiikan osalta on eräs toinen yksityiskohta ollut viime vuosina esillä ja sen suhteen on kolmunistisen tahon asennoituminen ollut samantapaista kuin suhtautuminen palkkasäännöstelyyn. Yhtenä hetkenä on jyrkästi asetettu vastustamaan indeksiehdon sisällyttämistä joko palkkasäännöstelypäätökseen taikka työehtosopimuksiin, toisena hetkenä on taasen, kuten tapahtui palkkasäännöstelyn kumoutuessa, todettu indeksiklausuulin hyödyllisyys palkkatyöntekijöille. :•_.-.,

Ammattiyhdistysliikkeemme eräs suurimpia heikkouksia nyt kuljetulla, taipaleella onkin ollut se, että se ei ole voinut yhtyä ja yhdistyä kannanmäärittelyissään eräissä oleellisissa palkka- ja työmarkkinakysymyksissä. Ja se,, että. näin ei ole voinut tapahtua, on johtunut yksinomaan siitä, että, kommunistisella taholla, on käytetty heidän oppositioasemansa siten, että jos sosialidemokraatit ovat esittäneet asian näin, on kommunistien esitettävä «e ehdottomasti toisella tavoin, ja mikäli on kysymys paikkamääristä, on korotettava vaatimuksia tuntuvasti. Poliittinen 'huutokauppa palkka- ja työmarkkinapolitiikassa on ollut heidän ohjenuoransa. Tämä sama linja on tullut näkyviin myös kommunistien suhtautumisessa F- ja A-sopimuksiin. Kumpääkin sopimusta vastaan on taisteltu melkein pä yhteisrintamassa työnantajien kanssa, mutta seuraavassa vaiheessa on oltu valmiita kuitenkin vaatimaan näiden sopimusten edellyttämiä palkkojenkorotuksia. Meillä on jäsenliittoja, jotka ovat lähettäneet SAK:lle paheksumislauseita F- ja A-sopimuksista, mutta jo parisen viikkoa tämän jälkeen ovat pyytäneet keskusliiton apua F- tai A-sopimusten toteuttamiseksi liiton toimipiirissä. Tragikoomillisin: lienee tällä hetkellä Rakennustyöläisten Unionin asema, jossa liitto ei saa. SKP:n määräyksestä tunnustaa A-körotusta.

Ehkä valitettavimman ilmauksensa tämä Kommunistisen Puolueen johdon-peli ammattiyhdistysasioilla sai siinä valtavassa lakkotaistelussa, joka viime= syksynä käytiin maassamme. Kahden kuukauden ajan taisteli n. 100.000 me-talli-, puu-, lasi- y.m. alojen työntekijää työehtosopimuksissa vahvistettavien-paikkamäärien puolesta. Tämä taistelu oli yhteinen ja me saatoimme todeta, että varsinaisella kentällä sitä myöskin käytiin yhteisenä. Valitettavaa vain oli, että kommunistisen johdon — ja erikoisesti haluan korostaa kommunistisen sanomalehdistön — taholta lyötiin päivittäin "tikariniskuja" ammattiyhdistysliikkeen selkään. Päivittäin kirjoitettiin petoksesta, pettureista ja yritettiin kylvää epäluuloa sekä uskonpuutetta taistelevien työntekijäin mie-liin. Tämä kaikki tapahtui aikana, jolloin tämän maan koko yhtynyt porva-risto oli vastassamme aina silloista hallitusta myöten. Palkkakysymys oli työnantajien ja porvariston toimesta politisoitu viemällä se eduskuntakäsit-telyyn ja ne rintamat, jotka siellä muodostuivat, olivat silmiemme edessä. Ei näin ollen olisi luullut olevan varaa myrkykylvöön taistelevien työläisten riveissä.

Se, että näin on voinut tapahtua, on eräänlainen seuraus siitä, että yhte-näisyys ammattiyhdistysliikkeessämme on menettänyt merkityksensä 'eräiden toimenpiteiden johdosta. Edellisessä edustajakokouksessamme käsiteltiin asioita vielä ns. yhtenäisyyslinjan mukaan, valittiin SAK:n johto ihnan äänestyksiä, sovittiin toimitsijapaikkojen jaosta edustajakokouksen voimasuh-teita vastaavalla tavalla, hyväksyttiin sääntöjen muutokset jne. Tätä samaa, linjaa jatkettiin vielä v. 1949 puolelle. On selvää, että mielipide-eroavaisuuksia ilmeni jo tätä ennen ja se onkin luonnollista, kun kerran liikkeemme Jäsenistön valtaosan (muodostavat kahteen suureen puolueeseen kuuluvat pai-

kannattajat. Ratkaisevan käänteessä kehityksessä kuitenkin muodostivat v. 1949 kesän tapahtumat. Silloin kommunistiamme puoluejohto varsinaisesti ensimmäisen kerran julkisesti sotkeutui välittömästi ammattiyhdistysliikkeen., sisäisiin kysymyksiin. Mainitun puolueen poliittisiin* tavoitteisiin sillä hetkellä kuului silloisen Fagerholmin hallituksen kukistaminen ja tässä hyökkäyksessä. SKP:n käsityksen mukaan tarvittiin ammatillisten järjestöjen apua. SKP-.a johdon taholta kutsuttiin kommunistiset ammattiyhdistysliikkeen johtomiehekoolle ja annettiin tiukka määräys siitä, että oli saatava käyntiin laajat kommunistien hallitsemien ammattiliittojen järjestämät lakot, joiden yksinomaissena ja todellisena tarkoituksena oli aikaansaada-maassa sellainen tilanne., joka olisi pakottanut maan hallituksen vaihdokseen. Ne harvat varoituksen, sanat, jotka siinä piirissä uskallettiin lausua työehtosopimusten kunnioittamisesta, kaikuivat kuuroille korville la näin päädyttiin siihen tilanteeseen, jkä. merkitsi useissa liitoissa työehtosopimusten menettämistä, suuria -sopimussakkoja, liittojen erottamista SAK:sta jne. Tämä tapahtumien ketju merkitsi. eräänlaista käännettä meidän maamme ammattiyhdistysliikkeen yhtenäisyydessä ja sen toiminnassa. SKP oli havainnollisesti opettanut näillä, että ammattiyhdistysliike sille merkitsee vain välikappaletta poliittisten tavoitteiden, saavuttamiseksi.

”

Menneiden vuosien kokemukset ovatkin selvästi osoittaneet, että käsitykset nimenomaan tässä suhteessa eroavat suuresti ammattiyhdistysliikkeen kahden, suunnan välillä. Me sosialidemokraatit emme tahdo ammatillista liikettä valjastettavaksi minkään puoluepoliittisten vankkureiden eteen, vaan haluamme säilyttää sen ammattiyhdistysliikkeenä. Me olemme käsittäneet asiafamme niini että meidän tehtävämme ei ole tämän tai tuon hallituksen puolustaminen tai kaataminen. Ja minä haluan myös korostaa, että tarpeen vaatiessa me sosialidemokraatit olemme uskaltaneet esiintyä ammattiyhdistysliikkeessä ja ammattiyhdistysliikkeen nimissä jopa sosialidemokraattista hallitusta vastaan silloin kun se mielestämme on menetellyt vastoin liikkeemme käsityksiä. Olisi-kin kai käsitteellinen mahdottomuus, että kommunistien johtama ammattiyhdistysliike uskaltaisi esiintyä kommunistista hallitusta vastaan. Ainakin sellaisen ammattiyhdistysliikkeen johdon taru olisi pian lopussa.

Se taival, jonka olemme joutuneet kulkemaan taakse jääneen 4-vuotiskauden aikana, ei ole ollut liikkeellemme helpoimpia. Toisaalta on vastassa ollut työntajapiirien yhä kasvanut ja tehostunut "ryhdistäytyminen" jonka tarkoituksena lieene ollut yrittää painaa maamme ammattiyhdistysliike johonkin 1930-luvun aikaiseen asemaan, ja josta pyrkimyksestä, saimme erittäin selvän näytteen siinä palkkakysymysten "käsittelyketjussa, joka viime vuonna oli käynnissä. Kahden suuren yleisratkaisun F- ja A-sopjanuksen realisoimista on sillä taholla yritetty pitkittää ja jarruttaa viimeiseen saakka. Toisaalta on omassa piirissä ilmenevä hajanaisuus kaivanut maaperää ja voimaa liikkeeltämme. Ei näin ollen ole ihme, että myöskään jäsenmäärällinen kehitys ei ole muodostunut sellaiseksi kuin olimme toivo-

:neet./ Kun SAK:n kokonaisjäsenmäärä v. 1946' oli 311.000, edusti, v. 1947 jäsenmäärä'sodan jälkeisen kehityksen huippua eli **341.000** jäsenen määrää. JQ seuraava vuosi 1948 osoitti huomattavan laskun, ollen jäsenmäärä silloin **:306.000**. Aallonpohja saavutettiin v. 1949, jolloin jäsenmäärä oli 248.000. Tästä •on jäsenmäärämme alkanut jälleen nousta, sillä viime vuoden päättyessä oli .SAK:n,- jäsenmäärä 269.000 ja kuluvan vuoden ensimmäisen neljänneksen vastaava luku on ennakoarvion mukaan täydellä varmuudella 280.000.

'Ammattiyhdistysliikkeemme kansainväliset suhteet ovat myöskin joutuneet :kongressiperiodin aikana uudelleen arvioinnin kohteeksi, tosin pääasiassa meistä riippumattomista tekijöistä. Kun oli osoittautunut, että suurvallat, jotka olivat voittaneet sodan ja kukistaneet natsismin, eivät voineet voittaa rauhtiä, siirtyivät niiden keskeiset erimielisyydet myöskin niiden yhteisten kansainvälisten elinten piiriin, joita sodan jälkeen oli perustettu. Näin tuli myösMn MAL suurvaltojen välisten ristiriitojen forumiksi. Lisäksi MAL:n taholta puututtiin meidän maamme ammatillisen liikkeen sisäisiin kysymyk-siin törkeällä tavalla, joka oli vastoin MAL:n sääntöjä ja periaatteita. Näin päädyimme tilanteeseen, jossa SAK:n valtuusto päätti katkaista järjestölliset ja jäsehmaksulliset suhteensa MAL:oon. Kysymys Suomen ammattiyhdistys-liikkeen kansainvälisistä suhteista tuleeikin olemaan ilmeisesti tämän edusta-jakokouksen yksi keskeisistä kysymyksistä.

Olen edellä jo' kosketellut taloudellista kehitystä ja siihen vaikuttaneita tekijöitä maassamme. Erästä vaihetta tässä kehityksessä edustaa se taloudel-linen linnarauha, johon myöskin ammattiyhdistysliike on katsonut asialliseksi yhtyä. Me olemme lähteneet siitä, että on jo vihdoinkin koittanut aika, jolloin •olisi vakavasti yritettävä saada tähän maalian tasapaino toisaalta hintojen ja palkkojen sekä toisaalta investointi- ja kulutushyödykkeiden väliselle kil-pajuoksulle. Ellei tämä ole mahdollista, ei meidän näköpiirissämme ole muuta mahdollisuutta kuin jatkuva inflaation tie, josta meillä esimerkkejä on riit-tävästi käytettävissä. Lienee jo riittävästi kokemuksia siitä, että inflaation kehityksestä todellisuudessa hyötyvät vain ne piirit, jotka omistavat reali-omaisuuksia, tehtaita, kiinteistöjä, metsiä, maatiloja jne. Sen sijaan palkan-nauttijat, piensäästäjät ja eläkkeellä olevat joutuvat inflaation kehityksestä .kärsimään. On eräitä, jotka väittävät, että ammattiyhdistysliike on luopunut perusoikeuksistaan ja perusolemuksestaan allekirjoittamalla linnarauhasopi-muksen. Näin ei ole asianlaita. Me olemme taanneet suomalaiselle yhteiskun-nalle välirauhan tarkoituksella yhteisesti löytää järjelliset ratkaisut ajan-kohtaisille taloudellisille kysymyksille. Ellei näin tapahdu, vaan ryhmittäsek-kyiden annetaan johtaa sellaisiin ratkaisuihin, joita esim. Lex Vilhulan .ta-paiset lakiesitykset edustavat, on ammattiyhdistysliikkeellä täysin vapaat kädet. Se tietää myös tehtävänsä, so. sen tulee aina ja kaikissa.vaiheissaan loimia palkkatyöntekijäin taloudellisten ja yhteiskunnallisen aseman puolus-tamiseksi ja parantamiseksi. • • •

Hyvät toverit.

Ne asiat, joihin olen edellä viitannut, ovat vain eräitä suuntaa osoittavia ja yleisluontoisia kysymyksiä yhtä hyvin eilispäivältä, tältä hetkeltä kuin myöskin huomiselta päivältä. Ne ovat asioita, jotka liittyvät ammattiyhdistysliikkeen arkiseen elämään. Niiden taakse kätkeytyy runsaasti yksityiskohtia, joita ei ole ollut mahdollista yksityiskohtaisemmin ko&Ketella avauspuheessa, vaan ne jääköön kokouskäsittelyn varaan. Minä uskallan kuitenkin toivoa, -että me kykenemme sen tekemään ammattiyhdistysnaisina ja ammattiyhdistysmiehinä. Ellei meistä siihen ole, emme myöskään kykene rakentamaan mitään yhteistä ammattiyhdistysliikettä tähän -maahan. Selvyiden vuoksi haluan korostaa, että minä en enää, en Siinakaan henkilökohtaisesti elätä itsessäni mitään harhakuvitelmia sellaisesta yhtenäisyydestä, -josta puhutaan sunnuntaisin juhlapuheissa. On selvempää ja realistisempaa puhua arkisesta yhtenäisyydestä ja jos me kykenemme ammattiyhdistysliikkeessä toimimaan yhteisissä järjestöissä edes tällä arkisella pohjalla, niin' sanoakseni käytännöllisen yhtenäisyyden perustalla, me olemme paljon voittaneet. Se antaa silloin meille takeen siitä, että me voimme myöskin käytännöllisessä työssä yhdistää voimamme yhteisten taloudellisten pyrkimysten hyväksi, suomalaisen työmiehen ja naisen hyväksi.

Arvoisat edustajakokousedustajat. Lausun teidät tervetulleeksi SAK:n työvaliokunnan nimissä SAK:n VI:nteen varsinaiseen edustajakokoukseen ja työvaliokunnan nimissä julistan tämän edustajakokouksen avatuksi.

Muist sanat vainajille.

Pidettyään avauspuheen lausuu SAK:n puheenjohtaja Aku Sumu seuraavat muist sanat ammattiyhdistysliikkeen riveistä poistuneille tovereille:

Hyvät toverit!

Elämällä on omat väistämättömät ja usein katkeraltakin tuntuvat lakinöä. Me synnymme tähän maailmaan, toimimme ja taistelemme täällä aikamme. Tiukin aatteittemme, ihanteittemme ja pyrkimystemme puolesta. Tämä taistelu saattaa tuloksiltaan olla vaihtelevaa, riippuen osaksi itsestämme, osaksi niistä ulkonaisista olosuhteista, joiden puitteissa elämme. Se yhteiskunnallinen toiminta ja taistelu, joka on saanut ilmauksensa ammattiyhdistysliiketeessä, ei suinkaan ole helpoimpia niille yksilöille, jotka tässä liikkeessä ovat mukana. Päinvastoin voimme täydellä syyllä sanoa, että aktiivinen ammattiyhdistystoiminta, tapahtukoon se sitten perusjärjestöissä, liikkeemme johtoportaisissa taikka toimitsijaominaisuudessa, ottaa naisensa ja miehensä koltomaan. Ei näin ollen ole ihme, että me olemme olleet pakotettuja kuluneen nelivuotiskauden aikana saattamaan viimeiselle taipaleelle useita parhaassa -Isin iässä olleita tovereita, joiden äkillinen poismeno on sitä suuremmalla syyllä muodostunut katkeraksi, koska inhimillisesti ottaen heillä olisi pitänyt

olla edessään vielä runsas taival yhteistä työtä ja taistelua liikkeemme hyväksi. Unohtamatta ketään niistä tovereista, jotka ovat riveistämme poistuneet, haluan kuitenkin palauttaa mieliimme seuraavat:

SAK:n ja sen jäsenliittojen toimitsijain piiristä on poistunut kaksi pitkän päivätyön suorittanutta toimitsijaa, jotka kumpikin ovat näytelleet huomattavaa osaa SAK:n alaisessa ammattiyhdistysliikkeessä. Johan Virtanen, toimi Puutyöväen Liiton puheenjohtajan» Uiton perustamisesta lähtien. Johan Edvard Saveri toimi Rautatieläisten Uiton sihteerinä Uiton perustamisesta, lähtien. Nahka*, Jalkine- ja Kumityöväen Hiton sihteerinä Armas Moisan-der i s s a ammattiyhdistysliike menetti lupaavan nuoremmen polven toimitsijan, joka oli tämän alan työntekijäin ja SAK:n työvaliokunnan keskuudessa jo ehtinyt suorittaa merkittävän päivätyön. Raskas oli myöskin se isku, joka kohtasi Metallityöväen Liittoa sen ensimmäisen sihteerin Uljas Mäkinen poistuttua äkillisen sairauden kohtaamana keskuudestamme. Suhteellisen lyhyessä ajassa oli hän ennättänyt lunastaa niitä toiveita, joita häneen oh kiinnitetty Hittonsa ja SAK:n työvaliokunnan jäsenpiirissä. SAK:n piiriasiamies Fritkrf Holmlund joutui kyntämään n.s. kenttämiehen raskasta työsarkaa. Äkillinen tauti mursi hänen voimansa vielä parhaassa miehuuden iässä. Elintarviketyöläisten Liiton toimitsija ja SAK:n työvaliokunnan varajäsen Arvi Heino ei ennättänyt suorittaa pitkää työpäivää varsinaisessa toimitsijatehtävässään. Menneiden vuosien räsäykset mursivat hänenkin voimansa aivan liian varhain.

- SAK:n valtuuston piirissä toimineista olemme menettäneet Metallityöväen Liiton edustajan Arvo Junnon, jonka elämä sananmukaisesti katkesi kesken parhaita miehuus-kautta. Hänen menetyksensä oli raskas isku; ei vain paikallisesti, vaan koko liittoa käsittävästikin maamme metallityöläisille. Vaatetustyöläisten Liiton jäsen Lyyli Heinonen oli aikaisemmassa vaiheessa mukana SAK:n valtuustossa sekä SAK:n naisjaostossa, jossa viime-mainitussa joutui aktiivisesti myötävaikuttamaan ammattiyhdistysnaisten toimintaan. Joskin hän viimeisinä vuosinaan ennen kuolemaansa toimi Lomaliiton piirissä, oli hänellä jatkuvaa mielenkiintoa myöskin ammattiyhdistysliikettä kohtaan.

Kalle Emil Kaipio toimi Rautatieläisten Liiton puheenjohtajana monet vuodet, ja hänen johdollaan liitosta muodostui se valtakunta, jota liitto tänä päivänä edustaa. Toveri Kaipio kuului todellisiin tervaskantoihin, joka aikoina ja kaikissa tilanteissa oli uskollinen aatteilleen. On kulunut aikaa, vain muutama kuukausi siitä, kun haudan poven saatettiin eräs maamme työväenliikkeen erikoisempia hahmoja, Matti Vuolukka. Hänen toimintansa ei sellaisenaan kohdistunut välittömästi ammattiyhdistysliikkeeseen, mutta voimme sanoa, että välillisesti hänen toimintansa on ollut suuriarvoista myöskin meille. Mikko Ampujan työ rajoittui samoin pääosaltaan poliittisen toiminnan piiriin, mutta hänelläkin oli jatkuvaa mielenkiintoa ammat-

«yhdistysasioita kohtaan. Oskari Jalava, Paavo Murros, Antti Räsänen, Teodor Ranta ja Edvard Nyqvist ovat kukin suorittaneet liikkeessämme sitä työtä, jota me kunnioittavasti kutsumme uranuurtajan työksi. Tästä työstä me olemme Heille kaikille kiitollisia. Me nykyisin ammattiyhdistysliikkeessä toimiva nuorempi polvi olemme syvästi kiitollisia niille naisille ja miehille, jotka liikkeemme alkuaikoina ovat suorittaneet tienraivaajan työtä usein hyvinkin vaikeissa olosuhteissa. Näiden naisten ja miesten joukko on vuosi vuodelta vähentynyt, ja niin on ollut asia myöskin edustaja» kokoustemme välisenä aikana.

Pyydän, että me hetken hiljaisuudella kunnioitamme kaikkien niiden tovereiden muistoa, jotka ovat keskuudestamme poistuneet suureen tunteuttomaan.

Muistosanojen päättyessä virittää väliverhon taakse sijoittunut kuoro Sibeliuksen "Tuonen lehto"-laulun. Läsnäolijat nousevat seisaalleen ja kunnioittavat hetken hiljaisuudella vainajien muistoa.

Valtiovallan tervehdys.

Puheenjohtaja: Ammattiyhdistysliike on tässä maassa joutunut vuosikymmenien aikana käymään hyvinkin vaihtelevaa taistelua asemasta suomalaisessa yhteiskunnassa. Kiistä ammattiyhdistysliikkeen tunnustamisessa suomalaisessa yhteiskunnassa on taakse jäänyttä elämää. Osoituksena siitä, että valtiovallan taholta annetaan arvo suomalaiselle ammattiyhdistysliikkeelle, sen työlle ja toiminnalle tässä maassa, on meillä tässäkin edustajakokouksessa saapuvilla valtiovallan viralliset edustajat.

Pyydän nyt saada luovuttaa puheenvuoron valtiovallan edustajana ministeri Huunoselle, joka esittää tälle kokoukselle valtiovallan tervehdyksen. Hän on meille kaikille tunnettu, sillä neljä vuotta sitten hän itse tällä samalla paikalla oli vastaavassa tilanteessa luovuttamassa puheenvuoron silloiselle valtiovallan edustajalle. — Ministeri Huunonen, olkaa hyvä.

Ministeri Huunonen: • Kunnioitettavat kutsuvieraat! arvoisa edustajakokous! SAK:n edustajakokous, joka nyt aloittaa työtänsä, kiinnostaa koko suomalaista yhteiskuntaa. Samalla se kiinnostaa myöskin valtiovaltaa. Niiden vuosikymmenien aikana, jolloinka ammattiyhdistysliike tässä maassa on taistellut itselleen sen aseman, mikä sillä tuleekin olla kansainvälisessä yhteiskunnassa, sen vaiheisiin liittyy monia erilaisia olotiloja. Ammattiyhdistysliike on joutunut pitämään monenlaisissa olosuhteissa oman parlamenttinsa kokousta. Kuitenkin niiden vuosikymmenien aikana, jolloinka se on tietänsä raivannut, se on ikäänkuin syövyttänyt itsensä yhteiskuntaan. On aikoja, jolloinka ammattiyhdistysliikkeen vaikutus on ollut enemmän tai vähemmän piilevää, jolloinka sitä ei ole voitu mittatikuilla mitata ja määritellä sen arvovaltaa tai sen toiminnan laajuutta tai sen vaikutusta yhteiskuntaan. Kuitenkin sen vaikutus yhteiskunnassa on aina tavalla tai toisella ollut selvä, joka ei ole voinut mennä huomiotta! Niiden vuosikymmenien aikana, jolloinka maassamme on ammattiyhdistysliikettä ollut, on tapahtunut niin paljon, että ne, jotka olivat tähän maahan ammattiyhdistysliikettä tuomassa ja jotka ovat siirtäneet riveistämme, jos he nyt tänä päivänä tulisivat keskuuteemme, he eivät varmasti tuntisi tätä yhteiskuntaa samaksi, kuin mitä se oli silloin kun he ensimmäisiä syntysanoja lausivat, ensimmäisiä kokouksia järjestivät ja loivat pohjan ammattiyhdistysliikkeen tulevaisuudelle.

., Kun me tänä päivänä katselemme ammattiyhdistysliikettä maassamme, niin kaikista -pintayäreilyistä huolimatta, kaikesta siitä keskinäisestä 'riitaisuudestakin huolimatta, joka ammattiyhdistysliikkeen keskuudessa jäytää sen voimia, ei kuitenkaan löydetä yhtään tervejärkistä kansalaista, joka ei tuntsi, että ammattiyhdistysliike suomalaisessa kansanvaltaisessa yhteiskunnassa on välttämätöntä. Näin on asianlaita varsinkin, kun tätä kysymystä¹ katselee valtiovallan taholta. Ei voida ajatella, että mitään järkevää, edistyksellistä, työväenluokan asemaa parantavaa sosiaalipolitiikkaa voitaisiin harjoittaa, ellei olisi ammattiyhdistysliikettä, joka joka päivä elävästi vaikuttaa tässä politiikassa mukana.. Ei voida myöskään ajatella, että työmarkkina-asioita voitaisiin hoitaa ilman ammattiyhdistysliikkeen mukanaoloa ja ilman sen voimakasta vaikutusta.

•Näistä syistä, siis täysin realiteetteihin nojautuen, tämäkin SAK:n edustajakokous kiinnostaa niin hyvin valtiovaltaa kuin koko yhteiskuntaa.

Tässä mielessä minulla on ilo kiittää SAKoa siitä kutsusta, jonka se *ori* valtiovallalle lähettänyt saapua seuraamaan teidän edustajakokoustanne. Samalla'minulla on myöskin kunnia toivottaa tälle SAK:n kuudennelle edustajakokoukselle parhaita menestystä, että sen työ" tulee kantamaan hyvää hedelmää.

Puheenjohtaja Sumu: Edustajakokouksen puolesta pyydän saada kiittää ministeri Huunosta näistä sanoista.

Valtiovallan edustajan tervehdyksen jälkeen Helsingin Työväen Mieskuoro» esitti Antero Viirteen johdolla Paciuksen: Suomen laulun, Fribergin; Laulu leivon soi ja Kankaan: Ihmisyydelle, jotka esitykset kokouksen osanottajat palkitsivat raikuvn suosionosoituksin.,

Ulkomaisten kutsuvieraiden esittely.

Puheenjohtaja Sumu : Hyvät toverit! Meillä on entiseen hyvään tapaan tässä edustajakokouksessamme runsas ulkomainen edustus ulkomaisista veljes järjestöistä, ammatillisista veljesjärjestöistä. Minä pyydän saada esitellä edustajakokoukselle meidän ulkomaiset vieraamme.

Ruotsin ammattijärjestöä edustavat tässä kokouksessa toimitsija Bror Johansson ja toimitsija Bruno Jansson, Tanskan ammattijärjestöä edustaa ammattijärjestön sihteeri Carl P. Jensen. Samaa järjestöä edustaa toimitsija P. Madsen. Norjan ammattijärjestöä edustaa järjestön" sihteeri Alf Andersen, toimitsija Chr. Henriksen ja toimittaja Alfred Skar. Neuvostoliiton ammattiliittojen keskusliittoa, Neuvostoliiton ammattijärjestöä edustaa sihteeri Leonid Solovjev, Neuvostoliiton rakennustyöläisten liiton puheenjohtaja Anatol Romanov, toimitsija Aleksei Kosolapov sekä Neuvostoliiton ammattijärjestön pohjoismaisen osaston johtaja Zoja Kortchagina. Englannin ammattijärjestöä edustaa postimiesten liiton pääsihteeri C. J. Geddes. Maailman Ammattiyhdistysten Liittoa edustavat apulaissihteeri Louis Grassi ja ranskalaisen kansallisiiton puheenjohtaja Alphonse Drouard. Vapaiden ammattiyhdistysten maailmanliittoa edustavat tämän liiton pääsihteeri J. H. Oldenbroek sekä American Federation of Labor'in Euroopan edustaja Irving Brown.

Minä pyydän lausua kaikki meidän ulkomaiset vieraamme tervetulleiksi tähän kokoukseen ja toivon, että he viihtyisivät tässä kokouksessa ja he saisivat tästä kokouksesta sellaisen kuvan kuin mitä tämä kokous Suomen ammattiyhdistysliikkeestä tulee antamaan.

Ulkomaisten kutsuvieraiden tervehdykset.

Luovutan ensimmäisen puheenvuoron ulkolaisista vieraista Tanskan ammattiyhdistyksen sihteerille Carl P. Jensenille, joka esittää Pohjoismaiden ammattijärjestöjen yhteisen tervehdyksen.

•• -Tervehtiessään kokousta Norjan, Ruotsin ja Tanskan ammattijärjestöjen puolesta lausui Tanskan ammattijärjestöjen sihteeri Carl P. Jensen seuraavaa:

Rakkaat suomalaiset toverit!

Norjan, Ruotsin ja Tanskan ammatillisten keskusjärjestöjen puolesta minulla on kunnia esittää toverilliset tervehdyksemme Teille, Suomen ammatillisen keskusjärjestöjen valituille edustajille, jotka tässä, tilaisuudessa edustavat Suomen työläisiä.

Meidän ammatilliset keskusjärjestömme edustavat yhteensä n. 2,5 miljoonaa jäsentä, joista Ruotsi muodostaa suuremman puoliskon, mutta myösväestösuhteessa Ruotsi edustaa enemmän asukkaita kuin Norja ja Tanska yhteensä.

Kaikkien kolmen maan kohdalla pitää paikkansa, että kunkin maan ammatillisella keskusjärjestöllä on mitä suurin vaikutusvalta yhteiskunnallisiin asioihin.

Erityisesti tämä tietenkin koskee Norjaa ja Ruotsia.

Näiden molempien maiden ammattiyhdistysliikkeen ja sosialidemokraattisen puolueiden läheisen poliittisen yhteistyön kautta on näissä maissa saavutettu ehdoton poliittinen ja parlamentaarinen enemmistö, joka tukee näiden maiden sosialidemokraattisia hallituksia.

Tästä poiketen meillä on Tanskassa porvarillinen hallitus, koska työläisten poliittinen hajaannus on meiltä riistänyt niistä' mahdollisuuksia, joiden suomia etuja Norjan ja Ruotsin työläiset nykyään nauttivat.

Tanskaa voitaneen sen vuoksi mainita varoittavana esimerkkinä' niiden, maiden työläisille, joille poliittisen enemmistön valloittaminen todellisuudessa on läheisesti ulottuvilla.

Tosin Tanskassakin on ollut sosialidemokraattinen hallitus yli 20 vuoden ajan — mutta se on ollut vähemmistöhallitus — jonka on ollut pakko harjoittaa^ kompromissipolitiikkaa.

Mainitun tilanteen käytännölliset seuraamukset ilmenevätkin tarpeellisen selvästi tarkastellessamme kolmen maan työväensuojelulainsäädäntöä.

Tämä koskee myöskin niitä sosiaalisia aloja, joilla me aikanamme olim-, me johtavassa asemassa, mutta joilla norjalaiset ja ruotsalaiset toverimme nykyään ovat saavuttaneet tuntuvaa etumatkaa.

Juuri näinä päivinä on maani vuosilomalakikomitea jättänyt mietintönsä, ja tässä mietinnössä porvarillinen poliittinen enemmistö on asettunut vastustamaan lomaoikeuden laajentamista 3 viikoksi, kun sen sijaan tammoinen lomaoikeus jo on toteutettu sekä Norjassa että nyttemmin myöskin Ruotsissa.

Meidän maittemme — Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan — kesken valitsee useilla eri aloilla (erityisesti sivistyksellisillä aloilla) läheinen yhteistyö.

Erityisesti tämä pitää paikkansa työväenliikkeeseen nähden.

Jo vuonna 1886 aloitettiin kolmen Skandinavian maan välinen läheinen yhteistyö, jolloin Göteborgissa pidetyssä työväenkongressissa, jossa näiden maiden ammatilliset järjestöt olivat edustettuina, käsiteltiin ensimmäisen kerran virallisesti yhteisiä, kysymyksiä.

Olihan tunnettu tosiasia, että Pohjoismaisen työväenliikkeen kehto sijaitsi Tanskassa, mikä olikin aivan luonnollista siihen nähden, että Tanska oli

-pohjolan etuvartiona etelään päin ja sen vuoksi muodostui ulkoa Euroopasta Ttasin saapuvan vapautusliikkeen ensimmäiseksi kosketuskohteeksi.

Ruotsissa lapsi kuitenkin vietiin kasteeseen kysymyksen ollessa ammattiyhdistysliikkeestä eikä- Noi ja tyytynyt yksinomaan kannattamaan laahus-töitä, vaan vaati itseUeen isän oikeudet kuten tiedetään.

¹ Tul<*sena Dli toinen S^andinavinen työvoenkongressi — joka niinikään pidettiin Göteborgissa — jossa tehtiin yhteinen aloite maittemme ammatil-listen keskusjärjestöjen perustamiseksi.

Tanskaan perustettiin sitten De Samvirkende Fagforbund (Tanskan Am-mattijärjestö) ja Ruotsiin Ruotsin Ammattijärjestö (Landsorganisationen i «Sverige = LO) — kumpaankin maahan vuonna 1898.

Norjan Ammattijärjstö syntyi jo seuraavana vuotena.

Olemme siis ammatillisina kskusjärjestöinä jo ajat sitten sivuuttaneet •ensimmäisen puolivuosisätaistaipaleemme.

Kuljettu taival on ollut pitkä ja vaikea. Ammattijärjestömme perustettiin yhteiselle pohjalle ja sen jälkeen yhteistoiminta on jatkunut erityisesti käsit-täen kaikkien tuntemaa solidaarista tukea — henkistä ja taloudellista tukea.

Viime vuosisadan loppupuoliskolla ja aikana aina ensimmäiseen maail-mansotaan saakka saivat meidän maamme runsaasti herätteitä etelästä päin. Kun meidän käsityösällimme lähtivät Etelä-Eurooppaan ei siellä kukaair puhunut kiertävistä norjalaisista, enempää kuin ruotsalaisista .tai tanskalai-sista kun oli kysymys työläisistä.

Näitä varten oli olemassa yhteinen nimitys, he olivat "naaveja", joka on lyhennys sanasta "skandinaaveja".

Siitä alkaen kuin Suomen Ammattijärjestö perustettiin, oli mitä luonnolli-sin asia, että sekin — Pohjolan etuvartiona pohjoiseen päin — kutsuttiin ter-vetulleeksi ja vedettiin mukaan pohjoismaiseen yhteistyöhön.

Tämä pohjoismaisen yhteistyön muoto on laajentunut käsittämään myös-iiin Islannin, viidentenä Pohjolan joutsenista.

Sen vuoksi voinkin täysin yhteisymmärryksessä Islannin Ammattijär-jestön'kanssa esittää Islannin tervehdyksen.

Kautta vuosien harjoittamamme ja rakentamamme yhteistyö voisi olla jnaittemme muiden väestöryhmien esikuvana, jopa koko maailman eri mai-den esikuvana.

Pohjoismaiden kohdalta olemme tehneet sen havainnon, että on olemassa -paljon enemmän yhdistävää kuin erottavaa työväestön keskuudessa ja mitä tämä voi merkitä kansallisten tunteideh väärinkäytön estämisen kannalta, lienee ilman' muuta jokaiselle selvää.

Muiden pohjoismaiden puolesta tervehdimme sen vuoksi Suomen ammatil-lista keskusjärjestöä, koko Suomen työväenluokkaa, ja teemme sille kunniaa.

Jokainen lapsikin meidän maissamme on oppinut kunnioittamaan Suomea ja sen ylvästä tahtoa kantaa omaa kohtalooan, vieläkin kantautuu kautta maailman sen Suomen maine, joka ensimmäisen maailmansodan ; jälkeen «soitti lannistumatonta tahtoaan noudattaa sopimuksen mukaisia velvoituk-sia, joita silloin sälytettiin Suomen hartioille.

Senpä vuoksi Suomen osoittama jälleenrakentamisen raudanluja tahto .sen viimeksi kokemien kohtaloiden jälkeen ei olekaan yllättänyt mitään maata maailmassa tänään.

Tässä yhteydessä en malta olla korostamatta sitä seikkaa, että me, jotka täällä edustamme Norjaa^ Ruotsia ja Tanskaa, muutamia kuukausia sitten saimme kokea valtavan vaikutelman tgstä tahdosta, jolle Suomen työväen-liike oh nostattanut komean patsaan. Ajattelen Kiljavan koulua.

Se symbolisoi tänään rohkeiden päämäärien ja larmistumaöoman tah-donvoiman mahdollisuuksia.

Se ilmaisee kaukonäköisyyttä samalla kun se ilmaisee sitä seikkaa, että nykypolvi ymmärtää niitä vaatimuksia, joita tullaan asettamaan tulevalle sukupolvelle.

Sen vuoksi voin liioittelematta korostaa, että Suomen ammattiyhdistysliike tässä suhteessa on osoittanut meille kaikille loistavaa esimerkkiä.

Kussakin maassa olemme tehneet aloitteita uusien koulujen rakentamiseksi, sen minkä olemme nähneet Suomessa on saanut meidät vakuuttuneeksi siitä, että suunnitelmat ovat toteutettavissa, jos vaan on riittävästi tahdonvoimaa.

Omassa maassamme olemme päättäneet kantaa vuoden 1951 tammikuusta alkaen jäseniltämme erityisen kouluveron, jonka on arvioitu tuottavan n. 1 miljoonan Tanskan kruunuja vuodessa, saavuttaaksemme siten pohjoismaisten veljesjärjestöjemme tason, josta varsinkin Kiljavan koulu on yhtenä osoituksena.

Niin kuin tämä koulu viittaa tulevaisuuteen, niin toivomme tämänkin kongressin viitoittavan tulevaisuuden tehtäviä.

Olemme selvillä siitä, että Suomen asemaan sisältyy runsaasti suuriakin vaikeuksia, jotka asettavat raskaita taakkoja Suomen kansan kannettavaksi.

Olemme niinikään tietoisia siitä, että Suomen kansa useilla aloilla osoittaa suurta, kärsivällisyyttä, tietoisena vapauden ja itsenäisyyden hinnasta,

Samalla kuitenkin tiedämme myöskin sen, että tämän tilanteen aiheuttamat taakat huomattavassa määrässä painavat tämän maari työvätekevän 'kansan hartioita muun kansakunnan tunnustamatta tätä seikkaa ansion mukaan.

Tämä koskee kuitenkin sitä sisäpoliittisten asioiden piiriä, johon ainoastaan työvätekevä väestö voi omin voimin aikaansaada korjauksia samalla tavalla kuin tämä tehtävä kuuluu Tanskan kansalle, täysin kansanvaltaisten priiaatteittemme mukaisesti.

Tässä suhteessa me suomalaiset ja tanskalaiset voimme ottaa norjalaisten ja ruotsalaisten tovereittemme panoksia loistavaksi esikuvaksemme.

Sallittakoon minun lopettaa näillä sanoilla tervehdyksemme ja kunnioituksemme Suomen ammatilliselle keskusjärjestölle mitä parhaimmin toivotuksin sille työlle, jota tämä kongressi lähipäivinä tulee suorittamaan.

Lausumme toivomuksemme, että kongressi tulisi ilmaisemaan pohjoismaisen työväenliikkeen mitä läheisimmän yhteistyön jatkuvaisuutta ja haluamme ilmaista toivomuksemme, että täällä tehtävät päätökset sijoittaisivat Suomen ammatillisen keskusjärjestön meidän eri ammattijärjestöjemme rinnalle tulevaisuudessa.

Onnea ja menestystä lähipäivien työlle!

Puheenjohtaja : Luovutan seuraavan puheenvuoron Neuvostoliiton ammattijärjestön keskusneuvoston sihteerille toveri Leonid Solovjeville.

Leonid Solovjev lausui tulkin suomentamana seuraavaa:

,' Arvoisat kokousedustajat ja kutsuvieraat, Neuvostoliiton ammattiyhdistysten keskusneuvosto on antanut tehtäväkseni tervehtiä teitä ja tuoda koko Suomen työväenluokalle Neuvostoliiton ammattiyhdistysten veljestervehdyksen.

Suomen ammattiliittojen edustajakokous kokoontuu vakavana historiallisena ajankohtana, jolle on ominaista monimutkainen kansainvälinen tilanne. Mykyläne vetää puoleensa jokaisen rehellisen rivimiehen huomion, sellaisen, ihmisten, joiden ajatukset ja toiveet tähtäävät kansojen ystävyyden ja rauhan säilyttämiseen. Uuden sodan vaara on saanut kaikkien maiden työvätekevät yhdistetyiksi yli kansallisuus-, rotu-, poliittisten ja uskonnollisten

mielipide-eroavaisuuksien rajojen. Yleismaailmallinen rauhan puolustamisen liike kasvaa. Yhä uusia ja uusia miljoonia ihmisiä yhtyy rauhan kamppailuun,, jonka tavoitteena on viiden suurvallan rauhanpaktin allekirjoittaminen.

Samanaikaisesti kuitenkin kapitalistisissa maissa ja varsinkin Amerikan. Yhdysvalloissa harjoitetaan voimaperäistä sotapropagandaa ja valmistellaan uutta maailmansotaa. Luonnollisesti herää kysymys, ketkä valmistelevat, sotaa ja kenelle on etua uuden sodan sytyttämisestä. Me voimme empimättä, ja varmuudella sanoa, että ainakaan Amerikan Yhdysvaltojen, Englannin[^] Ranskan ja muiden kapitalististen maiden työväenluokan edut eivät kaipa, sodan tekoa eikä työväenluokka voi tukea sodanvalmistelua, koska kaikkiläisärasitukset siitä lankeavat raskaina työtätekevien kannettavaksi, koska sota tuo työkansalle köyhtymistä ja kurjuutta.

Uutta maailmansotaa valmistelevat ja propagandaa sen hyväksi harjoittavat sellaiset ihmiset, jotka hyötyvät sodasta. Kaikki tietävät, että Amerikan monopolikapitalistit hankkivat toisessa maailmansodassa valtavia voittoja, yhteensä, aina 87 miljoonaa dollariin. Amerikan monopolikapitalistit käyttävät hyväkseen rajoittamatonta valtaansa ja avoimesti rosvoavat työläisiltä. Sodan valmisteluja sivuavilla teollisuusaloilla voitot nousevat yhtämittaisesti. Vuonna 1949 suurimpien yhtiöiden tulot nousivat tuntuvasti vuoteen 1948. verraten, United States, Steel 26 %:lla, Chryslerin 48 %:lla, General Motorsin 36 % :lla jne. Vuonna 1950 monopolien voitot nousivat edelleen.

Nyt kymmenen vuoden kuluttua toisen maailmansodan alkamisesta sodanlietsojat nostavat jälleen päätään. Amerikan imperialismi yrittää tehdä Euroopasta avoimen sodan tukikohdan ja kolmannen maailmansodan asevarikon. Amerikan asevoimat ns. "puolustusvoimineen" ovat rakentaneet yli 400 lentotukikohtaa. Ja missä ne sijaitsevat? Yhdysvaltain rajoillako? Ei,, vaan tuhansien mailien päässä Yhdysvaltain rajoilta Aasiassa, Austraaliassa, Afrikassa, Euroopassa, mm. Islannissa ja Norjassa. On selvää, että näitä tukikohtia ei ole luotu, puolustustarkoituksessa, vaan ne on rakennettu sinne,, mistä käsin olisi helpointa toteuttaa hyökkäyssuunnitelmia. Sinne uppoavat monien miljoardien määrärahat, joiden taakka lankeaa työtätekevien kannettavaksi. Sotabudjettien paisuttamista, verojen kasvua ja hintojen nousua seuraa pääoman hyökkäys työtätekevien demokraattisia oikeuksia vastaan. Amerikan monopolikapitalistit tarvitsevat uutta sotaa i*yöstääkseen ja orjuuttaakseen muita maita. Ne käyvät valloitusotaa Korean vapautettua kansaa vastaan. Tämä epäoikeudenmukainen sota ei ole tuonut eikä tuo mukanaan kansoille mitään hyvää. Imperialistien hyökkäyssotapolitiikka nostattaa syvää tyytymättömyyttä laajoissa kansajoukoissa.

Työväen asema kapitalistisissa maissa huononee päivä päivältä sodan, valmistelujen johdosta. Hinnat nousevat, realipalkka laskee, kasvaa työttömyys,, asuntorakennustoimintaa supistetaan, hillittömästi kasvavat verot. Ranskassa esim. palkannauttijoiden verot nousivat yksistään vuonna 1950 30 % :lla.

Virallisten tietojen mukaan elinkustannukset Ranskassa olivat vuonna 1950* 20 % suuremmat kuin vuonna 1938. Palkannauttijoiden ansioiden osuus Ranskan kansallistulossa on supistunut vuoden 1948 45 %:sta 34 %:iin v. 1950.

Samantilainen tilanne vallitsee Englannissa. Englantilaisen työmiehen on maksettava välittöminä ja välillisinä veroina yli puolet palkastaan. Kuluvana vuonna verot Englannissa ovat 5 kertaa suuremmat kuin enaen sotaa.

Työttömien lukumäärä Englannissa kasvaa kuukausi kuukaudelta ja vuoden 1951 tammikuussa se oli 20 % suurempi kuin vuoden 1950 heinäkuussa. Daily Mail-ähdän kertoman mukaan lähes 3 milj. englantilaista on asunnottomana, siitäkin huolimatta joka vuosi supistetaan asuntorakennusta.

•Amerikan työläiset joutuvat luovuttamaan palkastaan välittöminä veroina.

25—30 %. Vuonna 1949 realipalkka Yhdysvalloissa oli 20—25 % alhaisempi kuin ennen sotaa. Vuonna 1950 se laski vieläkin enemmän.

Vuoden 1950 toisella vuosipuoliskolla Yhdysvalloissa oli kokonaan tai osittain työttömien keskimääräinen lukumäärä kuukausittain 17 milj.

Amerikkalainen aikakauslehti "United States News and World Baport" tietojen mukaan asuntorakennustoiminta supistuu vuonna 1951 vuoteen 1950 verrattuna 40 % :lla.

Kapitalististen maiden sodan jälkeinen kehitys osoittaa kapitalistisen järjestelmän joutuvan entistä vaikeampaan umpikujaan.

Imperialististen valtioiden Vallanpitäjät etsivät ulospääsyä vaikeasta tilanteesta siirtämällä talouden sotatuotannon "raiteille ja tekemällä uutta sotaa.

Mutta Neuvostoliitto on olemassaolonsa alusta alkaen taistellut rauhan puolesta. Neuvostoliiton ammattiyhdistykset seisovat kuten kansamme kokonaisuudessaankin, rauhan, kansojen ystävyyyden ja valoisin tulevaisuuden puolesta. Meidän maassamme ei ole eikä voikaan olla hyökkäyssodan kannattajia. Jokainen neuvostoihminen on vilpiton ja innokas rauhankannattaja.

Josef Stalin sanoi hiljattain: "Mitä taasen tulee Neuvostoliittoon, niin se on edelleen noudattava horjumattomasta sodan estämisen ja rauhan säilyttämisen politiikkaa. Neuvostoihmiset ovat varmasti vakuuttuneita siitä, että rauha säilytetään ja sitä vahvistetaan jos kansat ottavat rauhan säilyttämisen asian omiin käsiinsä ja puolustavat sitä loppuun saakka. Kuitenkin sota voi tulla väistämättömäksi, jos sodan lietsojat onnistuvat hämäämään valheella kansajoukkoja, pettämää» ne ja vetämään uuteen maailmansotaan."

Miljoonat ammattiliitoissa järjestäytyneet Neuvostoliiton työläiset ja henkisen työn tekijät, koko neuvostokansa, työskentelee rauhallisen rakennustyön parissa.

Kaikki tietävät, että Neuvostoliitto rakentaa jättiläismäisiä vesivoimalaitoksia ja kastelukanavia, kehittää siviilirakennustoimintaa, alentaa järjestelmällisesti kulutustarvikkeiden hintoja. Kaikki tämä olisi tietenkin mahdollonta toteuttaa samanaikaisesti asevoimien ja sotateollisuuden laajentamisen kanssa. Siksiäpä onkin mieleltöntä parjausta taantumuksellisen lehdistön neuvostovastainen kirjoittelu.

Sodan jälkeisen viisivuotissuunnitelman menestyksellisen toteuttamisen ansiosta maamme on tehnyt suuren askeleen eteenpäin teollisuuden ja maatalouden, kulttuurin ja tieteen kehittämisen ja neuvostokansan elintason jatkuvan parantamisen tiellä.

Neuvostoliiton työläisten, henkisen työntekijäin ja talonpoikaisten tulojen yhteissumma nousi v. 1950 vuoteen 1940 verrattuna yhdenmukaisissa hinnoissa laskettuna 62 % :lla.

Maaliskuun 1 päivänä toimeenpantu neljäs yleinen sodanjälkeinen hintojen alennus on johtanut kansan elintason entistä voimakkaampaan nousuun.

Vuonna 1950 maani väestö sai varsinaisen rahapalkkionsa lisäksi erilaisia maksuja ja etuja sekä helpotuksia yhteensä 120 miljardin ruplan arvosta eli 3 kertaa enemmän kuin v. 1940.

Neuvostoihmisten elintason nousu ilmenee selvästi ravinto- ja teollisuustavaroiden sekä kulttuuri- ja taloustarpeiden kulutuksen huomattavassa kasvussa. Viime vuonna valtion ja osuusliikkeiden myymälöissä myytiin seuraavasti erilaisia tavaroita enemmän kuin vuonna 1940: lihaa ja lihajalosteita 38 %, kalajalosteita 51 %, voita 59 %, kasvis- ja niuita rasvoja 67 %, sokeria 33 %, makeisvalmisteita 34 %, jalkineita 39 %, puuvilla-, villa-, silkki- ja pellavakankaita 47 % enemmän. Näissä luvuissa ei ole huomioitu kunkin seudun omista tavaravarastoista tapahtunutta myyntiä.

Maassamme on toteutettu laajakantoinen asuntorakennussuunnitelma. Sodan jälkeisenä viisivuotiskautena teollisuustyöläiset ja henkisen työntekijät

ovat saaneet valtiolta 100 miljoonaa neliömetriä uutta asuntopinta-alaa. Maa-seudulla on samaan aikaan jälleenrakennettu ja rakennettu 2.700.000 uutta taloa.

Neuvostovaltion budjetti, joka heijastaa työätekevien etuja, on rauhallisen rakennustyön, neuvostokansan hyvinvoinnin ja kulttuurin kukoistuksen jatkuvan nousun budjetti.

Neuvostokansa pyrkii vahvistamaan ystävällistä kanssakäymistä kaikkien kansojen kanssa, m.m. voimistamaan ja laajentamaan ystävällisiä suhteita Suomen kanssa. Näitä tarkoituseriä palvelee myös Suomen ja Neuvostoliiton välille solmittu ystävyys-, yhteistyö- ja avunantosopimus.

Neuvostoliiton työväki toivoo, että Suomen kansa ylläpitää edelleenkin ystävällisiä suhteita kansamme kanssa sopimuksen edellyttämällä tavalla eikä anna kenenkään rikkoa molemminpuolisia sitoumuksiamme.

Neuvostokansa kunnioittaa syvästi kaikkien kansojen oikeuksia, niin suur-^{ten} kuin, pientenkin. Puheessaan huhtikuun 7 päivänä 1948 suomalais-heuvostoliittolaisen sopimuksen allekirjoittamisen johdosta Neuvostohallituksen päämies Stalin sanoi: "Eräät eivät usko, että suuri ja pieni kansa voisivat olla tasa-arvoisia suhteissaan.; Mutta me, neuvostoihmiset, olemme sitä mieltä, että sellaisia suhteita voi ja; täytyykin olla. Neuvostoihmiset ovat sitä mieltä, että jokaisella kansakunnalla, yhtä hyvin pienellä kuin suurellakin, on omat laatuominaisuutensa, omat erikoisuutensa, jotka kuuluvat vain sille ja joita ei ole muilla kansoilla. Nämä erikoisuudet muodostavatkin sen panoksen, jonka kukin kansakunta tuo maailman kulttuurin yhteiseen aarreaitaan täydentäen sitä, rikastuttaen sitä. Siinä mielessä kaikki kansakunnat — sekä pienet että suuret — ovat samassa asemassa ja jokainen kansakunta on samanarvoinen minkä muun kansakunnan kanssa tahansa."

Meidän maassamme ei harjoiteta vihamielistä propagandaa, ja neuvostokansa suhtautuu kunnioittaen Suomen kansaan.

Mutta samanaikaisesti taantumukselliset ryhmät Suomessa harjoittavat lieuvostovastaista propagandaa. Neuvostoliiton työläiset ovat kuitenkin vakuuttuneita siitä, että Suomen kansan parhaimmisto estää tämän kansojemme ystävyyttä vastaan tähdätyn propagandan.

Kasvat ja voimistuvat Suomen ammattiliittojen ystävälliset suhteet Neuvostoliiton ammattiliittojen kanssa. Kahden viimeksi kuluneen vuoden aikana Neuvostoliiton Ammattiyhdistysten Keskusneuvoston sekä erinäisten ammattiliittojen keskusjohtojen kutsusta Neuvostoliitossa on vierailut kahdeksantoista suomalaista työläisvaltuuskuntaa.

Ystävyys ja veljellisen solidaarisuuden tuntein ovat Neuvostoliiton työläiset ja henkisen työn tekijät ottaneet vastaan suomalaisia työläisiä, joiden joukossa on ollut eri ammattien ja eri mielipidesuuntien edustajia — sosiali-Oemo&raattisen puolueen, sosialistisen yhtenäisyyspuolueen jäseniä, puolueisiin kuulumattomia sekä kansandemokraatteja.

Suomalaisten valtuuskuntien, samoin lukuisten ranskalaisten, italialaisten, englantilaisten, amerikkalaisten ja muiden valtuuskuntien matkat Neuvostoliittoon ovat osoituksena siitä, että meidän maamme osoittaa olevansa ystävällinen kaikille sellaisille ihmisille, jotka tulevat luoksemme hyvin aikein, ei lietsomaan vihaa kansojen keskuuteen.

Arvoisat kokousedustajat! Taistelussa rauhan puolesta sodanlietsojia vastaan on työväenluokan yhtenäisyydellä ratkaiseva merkitys.

Historian kokemukset osoittavat, että riviensä hajanaisuuden tähden työväenluokka ei kyennyt toisen maailmansodan edellä rakentamaan estettä fasismille, joka syöksi ihmiskunnan kärsimysten ja onnettomuuden kurimukseen. Nykyisissä olosuhteissa, jolloin taantumukselliset voimat hyökkäävät työätekevien elinehtoja vastaan ja valmistelevat uutta sotaa, on työväenluo-

kan yhtenäisyys erittäin tärkeä ei vain kansallisessa, vaan myös kansainvälisessä mittakaavassa.

Ne ihmiset, jotka pyrkivät hajoittamaan ja pelottelemaan työväenluokan, rivejä, eivät toimi työläisten etujen mukaisesti, vaan toteuttavat imperialististen piirien tahtoa.

Valitettavasti Suomenkin ammattiliittojen piirissä on henkilöitä, jotka tahtovat eristää Suomen työläiset Maailman Ammattiyhdistysten Liitosta. He epäilemättä eivät edusta suomalaisten työläisten ja henkisen työn tekijöiden, mielipiteitä, jotka esiintyvät yhtenäisyyden voimistamisen ja elintason parantamisen puolesta.

Työväenluokalla on oma kansainvälinen järjestönsä, joka todella puolustaa työtätekevien joukkojen etuja. Se järjestö on Maailman Ammattiyhdistysten Liitto. MAL taistelee aktiivisesti fasismin henkiinherättämistä vastaan, työväenluokan rivien yhtenäisyyden lujittamisen puolesta, työtätekevien elin- ehtojen puolesta ja vain siitä syystä imperialistiset piirit ja heidän asiamiehensä työväenliikkeen piirissä kohdistavat hyökkäyksensä MAL:oa vastaan. Työväenluokan yhtenäisyyden viholliset tahtovat nytkin temmata erinäisiä, ammatillisia keskusjärjestöjä irti MAL:sta.

SAK:n ja MAL:n välillä käytyjen yhtenäisyyden säilyttämistä koskevien neuvottelujen osanottajana voin sanoa vielä kerran, että ei ole olemassa mitään syytä, jotka estäisivät Suomen ammattiliittoja jäämästä MAL:n riveihin.

Neuvostoliiton työläiset seuraavat suurella tarkkaavaisuudella Suomen ammattiyhdistysliikkeen kehitystä eivätkä anna hyväksymistään toimenpiteille, jotka tähtäävät Suomen työväenluokan hajoittamiseen.

Jokaisen rehellisen, vapautta, riippumattomuuttaan ja ammattiliittojen oikeuksia kunnioittavan ja arvostavan työläisen velvollisuus on puolustaa, kansainvälisen työväenliikkeen rivien yhtenäisyyttä.

Siksi me uskomme, että Suomen ammattiliitot jäävät MAL:n riveihin taistellakseen kaikkien maiden työtätekevien elinehtojen puolesta.

Eläköön Suomen ja Neuvostoliiton työväenluokan ystävyys! Eläköön kansainvälinen ammattiliittojen yhtenäisyys taistelussa- työtätekevien aseman parantamisen sekä maailmanrauhan puolesta!

Puheenjohtaja : Luovutan seuraavan puheenvuoron Englannin ammattijärjestön edustajalle C. J. Geddes'ille.

C. J. Geddes : Herra puheenjohtaja! Hyvät ystävät!

Minulla on suuri ilo ja samalla suuri kiitollisuuden tunne tuodessani suomalaisille virkatovereilleni toverilliset terveiset Britannian Ammattiyhdistyskongressilta. Nämä toverilliset terveiset ovat todistus siltä lämpimästä ihailusta, jota tunnemme Suomen kansaa kohtaan, sekä osoitus vilpittömästä halustamme elää ystävällisissä suhteissa teidän kanssanne.

Toivon, etten käytä väärin vieraanvaraisuuttanne, jos käytän tätä tilaisuutta hyväkseni selittääkseni meidän asemaamme näinä vaikeina aikoina, jolloin maailma on jakaantunut eri leireihin, sen sijaan että se olisi yhtenäinen. On harvoja asioita, jotka ovat niin katkeria kuin se, että ystävykset, jotka ovat yhdessä taivaltaneet matkansa, toteavat olevansa pakoitettuja eroamaan toisistaan.

-Me arvostamme ystävyystämme niin korkeaksi, ettemme toivoisi, näkärämme teidemme eroavan. Meidän tiellämme ei pitäisi olla mitään eroa. Meidän ammattiyhdistysliikkeemme on perustettu samoille ihanteille ja samoille periaatteille ja sillä on samat päämäärät: taata jokaiselle taloudellinen ja henkinen riippumattomuus, jotta jokainen työläinen voisi olla oman

sielunsa isäntä. Olemme innolla mukana jouduttamassa sitä päivää, jolloin ammattiyhdistysväki maailman kaikilla kulmilla on saava enemmän vaikutusvaltaa siinä politiikassa, joka on laajentava inhimillistä vapautta ja joka on lisäävä materiaalisia tarvikkeita, ihmiskunnan tyydyttämiseksi. Käsitksemme mukaan ammattiyhdistysväki haluaa auttaa niitä työtovereita, jotka joutuvat taistelemaan raskasta ylivoimaa vastaan epäedullisissa olosuhteissa saavuttaakseen perusoikeutensa.

Mitkä ovat nämä perusoikeudet, joihin me uskomme? Ensiksi yhdistysvapaus. Toiseksi me uskomme, ettei minkään ammatti- ja yhdistysjärjestön tulisi asettaa poliittisia tai uskonnollisia ehtoja eikä sen myöskään tule olla mikään instituutti, jonka kautta valtio hallitsee. Poliittiset tai uskonnolliset erimielisyydet eivät koskaan ole kääntäneet ammattiyhdistysliikettämme pois sen peruspäämääristä. Emme liioin ole koskaan, sallineet valtion kontrolloida toimintavapauttamme.

Vuonna 1949 tapahtuneiden erimielisyyksien johdosta ehdotti TUC eli Britannian ammattiyhdistyskongressi, että MAL olisi pantava kylmäsäiliöön siksi, kunnes parempi hyvántahtoisuus olisi jälleen vallitsevana. Pitkääikäisestä uskomuksestamme johtuen, jonka mukaan yhdistynyt kansainvälinen ammattiyhdistysliike on kaikkien työväestön intressien mukainen, me pidimme tätä toimenpidettä parempana kuin välien katkaisemista. Kun MAL ei voinut näitä ehdotuksia hyväksiä, me TUC:ssä autoimme uuden kansainvälisen järjestön muodostamista tyydyttäfeesemme niitä, joilla oli samat perusajatukset kuin meillä.

Uskoimme rehellisesti ja vilpittömästi, että yhdistynyt kansainvälinen ammattiyhdistysliike on välttämätön, mikäli aiotaan suojella kaikkien työntekijöiden etuja. Tästä syystä me oitimme johtavalla tavalla osaa uuden Maailmaninternationalen muodostamiseen vuonna 1945. Kun me sitten myöhemmin yhdessä muiden kanssa valitsimme toisen tie:i, niin ei todellakaan ollut valinnan varaa. Ei voi valita vapauden ja ylivallan välillä. Halusimme ojentaa ystävyyden kättä jokaiselle, me halusimme pila ei kenenkään vihollinen. Me toivoimme ainoastaan tilaisuutta saada elää rauhassa sekä omalla tavallamme toteuttaa brittiläisen ammattiyhdistysliikkeen ihanteita ja pyrkimyksiä. Pakko valita, mikäli se oli valinta, uskottiin meille, ja koska meidän oli valittava kahden eri ammattiyhdistysinternationalen välillä, me valitsimme sen, joka takaisi meille vapauden valinnan jälkeen.

Me emme voineet alistua vähemmistön ts.htoon eikä meitä voitu taivuttaa vastoin mielipiteitämme. Me Britannian ammattiyhdistysliikkeessä piemme murtaneet useimmat kahleemme emmekä tule sallimaan kenenkään niitä jälleen asettavan paikoilleen. Hyväksymme ystäviemme antamia ohjeita, mutta emme salli ystävän, ei vihollisen eikä valtion asioihin sekaantumista. Me olemme vapaa ja aiomme pysyä vapaana, vaikkapa se maksaisi meidän ja poikiemme verta, ja me julistamme sodan järjettömäksi ja mielettömän turmiolliseksi ja pyrimme välttämään sitä mikäli suinkin voimme. Vapaus on liian kallisarvoinen menetettäväksi ja käsityksemme mukaan sen säilyttäminen on kaikkien uhrausten arvoinen. On mahdotonta ajatella, että brittiläinen ammattiyhdistysliike mielellään näkisi Britannian kansan lähtevän sotaan tai mielellään näkisi sen jäsenen elintason uhattuna asemenojen vuoksi. Kaikkien työläisten elintason tulisi jatkuvasti kohota viimeisen vuosikymmenen suurten kärsimysten jälkeen. Cu mahdotonta ajatella, että me mielellämme tekisimme samat uhraukset uudelleen. Britannian ammattiyhdistysliike ei tule kannattamaan minkään kansan hyökkäyssotaa toista kansaa vastaan! Me tulemme valin puolustamaan o ikeuksiamme uhkaamatta toisten oikeuksia. Jos tulee sellainen aika, jota me emme toivo, että joku uhkaa riistaa meiltä vapauden! jonka olemme saavuttaneet sadan vuoden taistelun

jälkeen ammattiyhdistysten avulla, silloin meillä ei ole valinnan varaa. Tämä «i suinkaan tee meistä fasisteja tai sotaseikkailijoita, emmekä me myöskään' anna kenenkään vetää itseämme nenästä. Nimikirjoituksilla ei sotaa estetä.' 33ota voidaan estää vain poistamalla sen syyt: viha, epäluulo ja kavaluus. ^Näiden tilalle on saatava hyvä tahto, keskinäinen yhteisymmärrys, suvaitsevaisuus ja kansainvälinen toveruus. Silloin sota olisi mahdoton. Näitä päämääriä ei voida saavuttaa syyttämällä meitä valehtelemisesta silloin, kun punumme totta, tai syyttämällä vihamielisyydestä silloin, kun etsimme vain ystävyyttä. Sen tähden me tervehdimme ilolla mahdollisuutta vihollisuuksien "lopettamiseksi! Me kieltäydymme uskomasta, etteikö ole mahdollista vielä yhdennekkätoista hetkellä niille miehille ja naisille, joilla on samat ihanteet ja samat pyrkimykset, yhteisymmärryksessä ja ystävyydessä välttää se selk-Tcaus, joka näyttää uhkaavan maailmaa. Se ei ole ainoastaan kansainvälisen ammattiyhdistysliikkeen tulevaisuuden elinehto, vaan koko maailman.

Kansainvälinen ammattiyhdistysten yhteistoiminta voi tapahtua yhdellä ja ainoastaan yhdellä perusteella eli Yhdistyneiden Kansakuntien ihmispauksien julistusten pohjalla. Se on YK:n yleiskokouksen hyväksymä ja kaikkiin jäsenvaltioihin nähden laillisesti sitova. Artiklassa n:o 2 sanotaan: "Jokainen on oikeutettu kaikkiin tässä julistuksessa mainittuihin oikeuksiin ja tapauksiin riippumatta rodusta, väristä, sukupuolesta, kielestä, uskonnotta, poliittisista tai muista mielipiteistä, kansallisuudesta, varallisuudesta, syntyperästä tai muista seikoista". Artiklassa n:o 4 sanotaan: "Jokaisella on oikeus «lämään, vapauteen ja henkilökohtaiseen turvallisuuteen". Me julistamme, «ttä jokaisen tämän julistuksen 31 §:stä täytyy olla kansainvälisen yhteistoiminnan perustana. Ne, jotka käytännössä peruvat tämän julistuksen hyväksymisen, kieltävät työläisiltä heidän oikeudenmukaiset perinteensä ja pyrkivät sen tähden mahdottomuuteen, koska he yrittävät muuttaa sen, mikä meidän käsityksemme mukaan on ihmisen lopullinen kohtalo.

Me toivomme, että te Vastaisitte myöntävästi kutsuumme ja nimeäisitte lähitulevaisuudessa Britanniaan matkustavan delegaationne jäsenet, ja toivon, että he tulisivat vakuuttuneiksi vilpittömyydestämme. He tulevat itse näkemään, miten me työskentelemme niiden päämäärien hyväksi, joita olen teille kuvaillut. Uskokaa minua, kun sanon, että me tiedämme ja tunnemme sekä pidämme arvossa eräitä teidän vaikeuksianne, mutta me tiedämme myöskin, että teillä on lannistumaton rohkeus ja päättäväisyys-voittaa vaikeudet.

Vakuutan teille, että Britannian ammattiyhdistysliike toivoo mitä vilpittömmimmän voivansa rakentaa paljon läheisemmät suhteet teihin, niin että yhdessä mennessä voimme nähdä auringon nousun uuden maailman koitteessa, maailman, joka on rakennettu vapauden ja runsauden periaatteille, kaikille niille, jotka ahertavat käsin tai aivoin. Toivon teille kaikkea hyvää, menestykseen työhön.

Puheenjohtaja Sumu: Seuraava puheenvuoro olisi Maailman Ammattiyhdistysten Liiton edustajalla, mutta hän on pyytänyt saada käyttää puheenvuoronsa myöhemmin.

Luovutan puheenvuoron vapaiden ammattiyhdistysten liiton edustajalle, pääsihteeri Oldenbroekille.

Oldenbroek: Herra puheenjohtaja, arvoisat edustajat. Vapaiden ammattiyhdistysten kansainvälisen kongressi» puolesta minä pyydän saada kiittää siitä ystävällisestä kutsusta, jonka SAK:n työvaliokunta on järjestöllemme toimittanut. Minulla on ilo edustaa vapaiden ammattiliittojen kansainvälistä järjestöä tässä tilaisuudessa. Siinä on tosin ollut vissejä vaikeuksia, sillä meillä on kohtapuoliin Milanossa oma kokouksemme. Olen tullut tänne

esittääkseni kolleegoilleni oman mielipiteeni tämän hetken tilanteesta. Me annamme erittäin suuren arvon sille työlle, jota täällä olette tehneet, ja me tiedämme, että teillä on ollut paljon vaikeuksia. Olen juuri saanut käsiini tällaisen lentolehtisen, jossa käsitellään suhteita MAL:ään. Minä kuultuani äsken tämän sihteerin puheen tässä näin ja nähtyäni sen tässä lentolehtisessä, että "täällä Suomessa on erikoisesti kiinnitettävä huomiota maantieteelliseen, sijaintiin". Minä en aio käyttää tätä tilaisuutta hyökätäkseni ketään vastaan, sillä minähän olen täällä teidän vieraananne ja niin muodoin minun on kunnioitettava kaikkia teidän tunteitanne ja teidän vieraanvaraisuuttanne. Meidän järjestömme vapaiden ammattijärjestöjen kansallinen kongressi ei tosiaankaan ole vanha, se on vasta 18 kuukauden ikäinen, mutta sen perusohjeessa on hyvin paljon sellaisia kdhia, jotka juontavat alkunsa ammattiyhdistystoiminnn alkua ajoilta saakka. Olemme siis nuori järjestö, mutta emme pieni, ja meidän jäsenmäärämme kohoaa nopeasti. Joulukuussa 1949 Lontoossa pidetyssä kongressissa oli edustettuna 50 maata, 67 järjestöä ja nämä, edustivat yhteensä 48 miljoonaa jäsentä. Nyt vuosi jälkeen päin meillä oir 10 uutta maata, siis 60 yhteensä, järjestöjä on 77 ja yhteinen jäsenmäärä 52 miljoonaa. Kun valiokuntamme kokoontuu ensi kuussa Milanossa, niin siellä, on kymmenen uuden maan anomukset käsiteltävinä. Eräs näistä uusista valtioista, joka hakee jäsenoikeutta, on Tunisia Pohjois-Afrikassa käsittäen mm. arabialaisia työntekijöitä. Tämä maa on aivan hiljattain jättänyt MAL:n. Haluan nimenomaan korostaa, että järjestömme on täysin riippumaton. M& emme ota käskyjä keneltäkään. Kun sanon, ettemme ota käskyjä vastaan keneltäkään, tarkoitan käskyjä nimenomaan järjestömme ulkopuolelta. Me otamme vastaan ohjeita ja käskyjä jäsenliitoilta. Me taistelemme leivän, vapauden ja rauhan puolesta. Leipä tarkoittaa: enemmän leipää ja voita,, parempaa sosiaalista turvaa ja .täystyöllisyyttä. Vapaus tarkoittaa: ihmimillistä vapautta, itsenäisyyttä ja oikeutta lakkoihin. Rauha tarkoittaa: hyökkäyksen vastustamista. Meidän järjestömme on voimakas järjestö ja me voimme estää valtioita agressiosta ja me tulemme sen myöskin tekemään. Me voimme sen tehdä, koska olemme riippumattomia.

Työkenttämme on tähän asti käsittänyt pääasiassa alueellisen organisation. Me olemme jo järjestäneet ja saaneet organisation pystyyn .Amerikkaa,, Eurooppaa ja Aasiaa varten; ja uudet jatkuvat järjestelytoimenpiteet ovat, käynnissä. Me voimme antaa jäsenillemme täyden vapauden, koska me emme- usko ylhäältä päin tulevaan painostukseen.

Järjestömme on elävä yhteisö eikä se ole mikään fraasi tai iskusana, vaan se tarkoittaa tosiaankin vapaata keskustelua ja demokratiaa. Me ajamme jäsentemme parasta emmekä ota neuvoja ulkopuolelta. Me emme missään tapauksessa tule alistumaan pakkotoimenpiteisiin. Ja kaikista edellä lueteluista syistä johtuen me olemme vakuuttuneita siitä, että tulemme voittamaan. -

Minä toivon kongressillenne menestystä ja toivon, että tämä kongressi tuotullessaan menestystä, onnea ja pysyvää rauhaa".

Puheenjohtaja: Minä kiitän ulkolaisia kutsuvieraita näistä tervehdyksistä, jotka he ovat kokouksellemme esittäneet.

Ulkolaisten kutsuvieraiden tervehdysten päätyttyä Helsingin Työväenyhdistyksen orkesteri johtajansa *Sinervon* johdolla soittaa "Kansainvälisen", johon kokouksen osanottajat seisoalleen nousten laulullaan yhtyvät.

Kotimaisten kutsuvieraiden tervehdykset.

Puheenjohtaja : Meillä on kokouksessamme useiden kotimaisten järjestöjen edustajia, niiden järjestöjen, joiden kanssa me päivittäin joudumme olemaan yhteistoiminnassa ja yhteistyössä.

Pyydän luovuttaa ensimmäisen puheenvuoron Työväen Sivistysliiton edustajalle kouluhallituksen pääjohtaja Reino Oittiselle.

Pääjohtaja Oittinen :

Herra puheenjohtaja! Näiden äskeisten suuria maailman kysymyksiä käsittelevien puheenvuorojen jälkeen tuntuu Työväen Sivistysliiton edustajasta vähän vaikealta palata jälleen näihin kotoisiin asioihin ja kosketella sellaisia kysymyksiä, jotka ovat meille erittäin läheisiä ja joista me kuitenkin kaikki olemme yksimielisiä.

Minun ensimmäinen tehtäväni on kuitenkin esittää tälle arvoisalle kokoukselle Työväen Sivistysliiton parhaimmat terveiset ja kiitokset ystävällisestä kutsusta tähän kokoukseen. Samoin on tehtävänäni myös kiittää Suomen Ammattiyhdistysten Keskusliittoa siitä hyvästä yhteistyöstä, joka on valinnut meidän liittojemme kesken näiden viime vuosien aikana.

Me joudumme tässä kokouksessa koskettelemaan monia laajakantoisia kysymyksiä, kuten voimme todeta ja sivistystyö pienenä järjestöissä tapahtuvana toimintana ei näytä olevan aivan välittömässä yhteydessä näihin ongelmiin. Kuitenkin tosiasiaan on se, että kaikki se, mitä meidän järjestöisämme tapahtuu, ne ratkaisut, joita me teemme, ne perustuvat kuitenkin siihen henkiseen toimintaan, siihen mielipiteiden hiljaiseen syntymiseen, jota järjestöjen piirissä tapahtuu. Tämän mielipiteiden muodostamisen eräänä, tärkeänä perustana on myös se opintotyö, jota järjestöjen keskuudessa suoritetaan.

Työväen Sivistysliiton edustajan on tässä tilaisuudessa erittäin mieluisaa todeta, että SAK:n piirissä on sivistystyöhön jälleen viime vuosina kiinnitetty erittäin runsaasti huomiota. Jo vanhastaan on SAK:n alaisissa järjestöissä, toimittu erityisen läheisessä yhteistyössä Työväen Sivistysliiton kanssa opinto-kerhotoiminnan, kurssitoiminnan ja kirjekurssitoiminnan kehittämiseksi ja tämä työ on edelleenkin jatkunut. Mutta nimenomaan tällä kerralla on erityinen ilo viitata siihen toiminnan laajentumiseen ja syventymiseen, mitä SAK:n opintotyössä on tapahtunut. Onhan sitten viime edustajakokouksen aloittanut toimintansa, SAK:n Ammattiyhdistysopisto, joka merkitsee juuri sivistystyön voimakasta laajentumista SAK:n piirissä. Nimenomaan Kiljavan opiston toiminnan järjestely osoittaa myös sen tosiasian, että SAK:n piirissä annetaan arvoa sille syvämuokkaustyölle, jota vapaa kansansivistystyö suorittaa. Onhan SAK:n uusi opisto eräs tärkeä elimellinen osa maamme vapaassa kansansivistystyössä samalla kuin se palvelee erityisesti SAK:n tarpeita. Juuri tästä laajemmalle pohjalle rakentuvasta ja syvemmälle pyrkivästä sivistystyöstä Työväen Sivistysliitto haluaa tässä tilaisuudessa SAK:oa, onnitella, ja me toivomme hartaasti, että se hyvä yhteistyö, joka aina näiden järjestöjen kesken on vallinnut, edelleenkin jatkui ja syventyisi ja että sen avulla voitaisiin saada esille niitä arvokkaita ja kestäviä näkökohtia, joiden perusteella suuret sekä sisäiset että kansainväliset kiistakysymykset voidaan ratkaista oikealla ja johdonmukaisella tavalla.

Tässä mielessä toivotan tämän kokouksen työlle parhaita menestystä.

Puheenjohtaja : Edistysmielisen osuuskauppaliikkeen Kulutusosuuskuntien Keskusliiton edustajana on toimitusjohtaja Laakso. Pyydän luovuttaa, hänelle puheenvuoron.

Toimitusjohtaja L a a k s o : Herra puheenjohtaja! Arvoisat edustajakokouksen osanottajat!

Vapaan kansanvaltaisen yhteiskuntakehityksen eräs olennainen piirre on se, että se'on johdattanut kansalaiset omaehtoiseen, aktiiviseen osanottoon valtio- ja yhteiskuntaelämään. Tapahtunut kehitys on nopeasti vienyt siihen, «ttä me elämme joukkojen ja joukkoliikkeiden aikaa, t.s. kansalaiset pyrkivät määrätietoisesti ryhmittymään järjestettyyn yhteistoimintaan ja siten toteuttamaan päämääränsä. Tämän, yhteistoiminnan tehokkuus, sen tuomat •eittämättömät positiiviset tulokset ilmenevät selvästi Suomen ammatillisen liikkeenkin toiminnan alalla.

Ne olosuhteet, joiden vallitessa ammattiyhdistysliike meidän maassamme sai alkunsa, samoinkuin ne saavutuksetkin, joihin se vuosien mittaan on päässyt, osoittavat sen vaikutuksen olleen mitä siunauksellisinta. Suoritettu sitkeä ja luja joukkovoimaa kysyvä taistelu työväestön oikeutettujen sosiaalisten vaatimusten toteuttamiseksi on varsinkin työaika, palkkoja ja työehtosopimuksia koskien ollut keskittyneenä ammattiyhdistysliikkeen johtoon. Siinä mielessä nykyisen SAK:n sekä sen jäsenjoukkojen suorittama työ ja johdonmukainen ammattiyhdistysliikkeen omaksumien periaatteiden soveltaminen ovat hankineet liikkeelle sille kuuluvan tunnustetun aseman yhteiskunnassa ja valtiossa.

Me tiedämme mitä kaikkea tuohon taisteluun vuosikymmenien kuluessa liittyy, millaista uskoa ja uhrimieltä se jäsenjoukoilta on vaatinut, mutta me Toimme myös todeta, että sitä mukaa kuin työväestö on oivaltanut ammatillisen järjestäytymisen välttämättömyyden elinehdoista taisteltaessa, sen tenokkaammin ammattiyhdistysliike on voinut saavuttaa toiminnallaan tarkoitettut päämäärät ja arvovallan, joka on oikeassa suhteessa joukkojen määrään ja merkitykseen maan talouselämässä ja varsinkin sen tuotantoprosessissa.

Edustamani edistysmielisen osuuskauppaliikkeen suhteet ammattiyhdistysliikkeeseen ovat rakentuneet vuosikymmenien kuluessa niille yhteistoiminnan Icäytännöllisille perusteille, jotka samansyntyiset yhteiskunnalliset vaikuttimet ja sosiaaliset päämäärät ovat sanelleet. Tästä syystä näiden kasvinkumppanien keskeiset välit ovat olleet "veljelliset" sanan parhaassa mielessä. Osuuskauppaliikkeemme, jonka tehtävissä tälläkin hetkellä on yli 20.000 toimihenkilöä, on pyrkinyt työehtopolitiikassaan esiintymään esikuvallisena työnantajana ja tässä ominaisuudessaan omalta osaltaan edistämään ammattiyhdistysliikkeen yleisiä, työväenluokan elintason kohottamista tarkoittavia pyrkimyksiä. Tämä on merkinnyt sitä, että järjestömme kokonaisuudessaan on tunnustanut ammatilliset järjestöt tasaveroisiksi neuvottelukumppaneiksi ja sitoutuneet solmimaan työehtosopimuksia hyväksyttävillä ehdoilla ammatillisten järjestöjen kanssa silloinkin, kun yksityiset liikkeet niistä kieltäytyvät. Samalla tämä asenne on luonnollisesti merkinnyt sitä, että osuusliikkeet suhtautuvat myönteisesti työntekijänsä ammatilliseen järjestäytymiseen ja •edistämistä tarkoittavaan valistus- ym. toimintaan. Eräänä osoituksena järjestöjemme välisistä, -normaaleista naapuruusväleistä on useamman vuotinen ikäytännöHinen yhteistyö palkalla eläjien sekä muiden kuluttajien elinehtojen korjaamiseksi samoin kuin se erittäin ystävällinen tervehdyskin, jonka tämän tilaisuuden puheenjohtaja toveri Sumu äskettäin KK:n 35-vuotisedustajafcouksessa tervehdyksenään esitti.

* Sitä mukaa kuin edustamani osuuskauppaliike on varmistunut omalla toiminta-alallaan, on ollut mahdollista myöskin parantaa sen työntekijäin asemaa. Suhteemme SAK:hon ja sen jäsenliittoihin onkin kehittynyt myönteisesti tällä pohjalla. Siitä ovat todisteena osaltaan ammatillisen liikkeen järjestöjen kanssa tehdyt työehto- ja palkkasopimukset, jotka koskevat vain

edistysmielistä osuuskauppaliikettä. Tässä mielessä me olemme kenties olleet apunakin SAK:lle suosittellessamme työntekijäin järjestäytymistä. Työnteko joita kuluttajina ajatellen on oma merkityksensä sillä seikalla, että SAK:n ja meidän keskeinen yhteistoiminta kuluttajapiirien hyväksi vastaantulevissa talouselämän vaikeuksissa on osoittanut tarpeelliseksi nykyajan intressiryhmien keskeistä kilpailua silmällä pitäen.

Olemme halunneet nähdä asiat siten, että huolimatta niistä viimeaikaista jännityksistä, jotka eri yhteistoiminnan aloilla ovat heikontavasti vaikuttaneet pyrkimyksiimme ja aiheuttaneet vaikeitakin tilanteita edustamiemme ryhmien kokonaisetua ajatellen, ammattiyhdistysliike säilyy kokonaisuutena ja voi käyttää voimansa siten täysin tehokkaasti laajojen jäsenjoukkojensa hyväksi. Tämä on sitäkin toivottavampaa, koska yhteiskunnassa tapahtuneet muutokset ja kehitys nimenomaan ryhmien merkitystä ja vastuunalaisuutta arvioiden ovat aiheuttaneet sen, että SAK:n asema ja arvovallaltaan kehittynyt tunnustusta ansaitsevalta tavalla työntekijöiden eduksi. Tämä asema edellyttää vastuuta, jonka täyttäminen vaatii suhteellisen suurta yksimielisyyttä ja johdonmukaista järjestöpäätösten lojallia täyttämistä.

SAK:n asema voidaan tulkita sanomalla, kuten esimerkiksi Ruotsissa vastaavasta ammattiyhdistysjärjestöstä on mainittu, Kuka voi hallita maata tai luulee voivansa hallita maata ilman LO:ta — täällä toisin-sanoen ilman SAK:ta.

Pyydän esittää ensiksi sydämellisen kiitoksen kutsusta osallistua tähän arvokkaaseen tilaisuuteen ja toivoa mitä vilpittömimmin mahdollisimman liyviä tuloksia teidän edustajakokouksestanne.

Puheenjohtaja : Suomen Sosialidemokraattisen Puolueen edustajana on tässä kokouksessa puolueen puheenjohtaja ministeri Emil Skog. Hän esittää Sosialidemokraattisen Puolueen tervehdyksen samoin myös muiden sosialidemokraattisten järjestöjen, Sosialidemokraattisen Raittiusliiton, Sosialidemokraattisen Naisliiton ja Sosialidemokraattisen Nuorisoliiton tervehdyksen.

Ministeri Skog : Arvoisa puheenjohtaja! Kunnioitettavat edustajat!

Lausun sosialidemokraattisen puoluetoimikunnan ja samalla Sosialidemokraattisen Naisliiton ja Sosialidemokraattisen Nuorisoliiton tervehdyksen edustajakokouksellenne. . . *

Työväenliikkeen toiminta-aikana on ilmennyt varsin suuriakin erimielisyyksiä siitä, miten ammattiyhdistysliikkeen ja puolueen väliset suhteet olisi määriteltävä. Muutamat korkeasti oppineet puoluemiehet ovat esittäneet selaista kantaa, että ammattiyhdistysliikkeen pitäisi enemmän tai vähemmän "kytkeä jonkin poliittisen puolueen koneistoon. Varsinaiset ammattiyhdistysmiehet ovat aina vastustaneet näitä pyrkimyksiä. He ovat korostaneet sitä, että menestyäkseen toiminnassaan ammattiyhdistysliikkeen pitää olla itse-näistä liikettä. Tämä on oikea kanta, sillä totuushan on, että ammattiyhdistysliike pysymällä kaikista poliittisista puolueista riippumattomana liikkeenä se parhaiten kykenee ajamaan niiden väestöryhmien taloudellisia asioita, joita varten se on perustettu. Tämä ei merkitse sitä, että aliarvioisimme poliittisen toiminnan merkitystä. Päinvastoin pidämme aktiivista toimintaa puoluejärjestöissä erittäin tärkeänä. Pitää vain olla selvä työnjako. Puolueet noitakoot käytännöllisen politiikan, johon ammattiyhdistysliike ei saisi sekaantua. Ammattiyhdistysliikkeen tehtävänä on hoitaa palkka- ja työehtoasiat sekä työväelle tärkeät sosiaaliset kysymykset. Tämä selvä työnjako el estä poliittista ja ammatillista työväenliikettä olemasta eräissä tärkeissä kysymyksissä yhteistoiminnassa, mikäli kumpaisetkin osapuolet katsovat sen tarpeelliseksi.

Tällaisia suuria, kansallemme ja työväelle yhteisiä kysymyksiä, joissa poliittinen järjestöväki ja ammattiyhdistysliike joutuvat toimimaan yhdessä, ovat maamme itsenäisyyden turvaaminen, kansanvaltaisen järjestelmämme pystyessä pitäminen ja sen edelleen kehittäminen sekä jakamattoman rauhansian ajaminen. Pidämme luonnollisena myös sitä, että me yhdessä haluamme muuttaa nykyisen kuluneen ja lahon taloudellisen systeemin parempaan tuotantojärjestelmään. Maamme tehokas teknillistyminen ja teollistuttaminen on mahdollista vain suunnitelmatalouden pohjalla. Maataloutta on jatkuvasti pyrittävä kehittämään oikean suuntaan ja sen tuotantoa pitää pyrkiä kohottamaan. Mutta teollistuttamiselle pitää panna pääpaino. Sillä, totuus on se, että teollisuus pystyy meille antamaan enemmän varallisuutta kuin maatalous. Sen takia olisi teollisuutta lähivuosina voimakkaasti kehitettävänä varoja sijoitettava enemmän kuin tähän saakka on tapahtunut. Siihen ei näy yksityisyritykset kykenevän, joten valtiovaltaa olisi kiinnitettävä, tähän ensiarvoiseen kysymykseen vakavaa huomiota. Vain suunnitelmallisuuden ja valtiojohtoisuuden avulla on meillä mahdollisuus luoda maastamme uudenaikainen teollisuusvaltio, jossa on silloin elintasokin paljon korkeampi, kuin mitä nyt on.

Taloudellisen kansanvallan toteuttaminen on aikamme suurimpia kysymyksiä, johon kaikkialla maailmassa kiinnitetään huomiota. Meilläkin asia on ollut esillä koko sen ajan, minä työväenliike on ollut olemassa. Tuloksiaakin on saatu aikaan, mutta suurimmalta osalta taloudellinen kansanvalta, on vielä toteuttamatta. Tehtaissa, rakennuksilla, pelloilla, virastoissa ja konttoreissa ei vallitse demokratia, vaan työnantajien isäntävalta. Tähän olisi, saatava muutos aikaan ja kansanvallan viemien tehtaitten porttien sisäpuolelle on työväenliikkeen tärkeimpiä tehtäviä.

Nämä edessämme olevat suuret kysymykset ovat sellaisia, että niiden toteuttaminen vaatii niin ammatilliselta, kuin poliittiseltakin työväenliikkeeltä suuria ponnistuksia. Mutta ennen kaikkea meidän on muistettava, että on riittävästi voimaa ja taitoa käytettävissä. Varsin hyvin voi kysyä, että onko meillä esimerkiksi järjestäytyminen tyydyttävä? Meillä on kyllä järjestäytyminen kunnioitettavan korkea, mutta ei riittävä. Sitä olisi siis työväenliikkeen eri aloilla tehostettava. - Puolueemme edun mukaista on, että kansasaajat mahdollisimman runsaslukuisina liittyvät ammatillisiin järjestöihin jäseniksi. Mutta tämä ei yksin riitä. On myös poliittisesti järjestäydyttävä ja aktiivisesti osallistuttava poliittisten järjestöjen toimintaan.

Velä kerran tervehdin edustajakokoustanne ja toivotan sille mitä parhaita menestystä ja onnea.

Puheenjohtaja: Suomen Kansan Demokraattisen Liiton edustajana on kokouksessa kansanedustaja Hertta Kuusinen. Hän esittää mainitun järjestön sekä Suomen Kommunistisen Puolueen, samoin kuin Suomen Naisten Demokraattisen Liiton ja Suomen Demokraattisen Nuorisoliiton tervehdyksen.

Kansanedustaja Hertta Kuusinen: Hyvät kokousedustajat, työläistoverit! Suomen Kansan Demokraattinen Liitto, Suomen Kommunistinen Puolue, Suomen Naisten Demokraattinen Liitto ja Suomen Demokraattinen Nuorisoliitto sekä muut kansandemokraattiset keskusjärjestöt lähettävät kauttani teille ja teidän välityksellänne Suomen ammattiyhdistysliikkeen koko jäsenistölle mitä parhaat taisteluterveiset.

Suomen työväenluokalla on takanaan pitkä ja monivaiheinen taistelutauti, jonka varrella se on saavuttanut sekä voittoja että ankaria menetyksiä. Olihan kerran aika, jolloin luokkavihoillemme yritti suorastaan fyysisesti tuhota työväenluokkamme siinä kuitenkin onnistumatta. Sillä työväenluok-

taa ei voida tuhota, sen kasvua ja kehitystä ei voida ehkäistä. Jokainen yritys sen kukistamiseksi ja kahlitsemiseksi kilpistyy yhteiskunnallisen kehityksen välttämättömyyteen, työväenluokan vastarinnan tiivistymiseen, sen taistelutahdon lisääntymiseen. Niin vaihtuvat tilapäiset tappiot* voitoiksi ja uusi, -valoisampi aika aukeaa pimeiden päivien jälkeen.

Olemme astuneet uuteen aikakauteen ihmiskunnan historiassa: työväenluokan yhteiskunnallisten päämäärien, sosialismin toteuttamisen aikakauteen. Sen toteuttaminen koko maailmassa ja siis myös meidän maassamme ei ole enää vuosisatojen päässä olevan tulevaisuuden unelma, vaan tämän sukupuolven aikana syntyvä todellisuus. -

Työväen ammatillisen liikkeen jäsenenä voimme erikoisesti iloita siitä, •että työväenluokka on jo saavuttanut voiton suuressa osassa maailmaa, että Neuvostoliitossa on jo toteutettu luokaton, sosialistinen yhteiskunta, että siellä rakennetaan jo kommunismin korkeinta vaihetta, joka ei tunne puutetta eikä ihmisten eriarvoisuutta. Kolmas osa ihmiskuntaa on jo lähtenyt samalle tielle, Marxin ja Engelsin viitoittama yhteiskuntakehitys on alkanut lopullisen voittokulkunsa. Se on lyönyt leimansa myös koko kapitalistiseen maailmaan, minkä vallanpitäjät elävät sen vavistuksen ja "eläimellisen pelon" vallassa, josta Marx jo sata vuotta sitten puhui, ja tuo pelko ja vavistus ajaa heidät yhä mielettömämpiin tekoihin. He etsivät ulospääsyä yhä uusien valloitus sotien avulla ja -uhkaavat koko ihmiskuntaa tuholle, koska he pelikävät häviävänsä siinä rauhanomaisessa kilpailussa, jota sosialistinen maailma kapitalismille tarjoaa.

Työväen ammattillisella liikkeellä on kunniakas sijansa siinä taistelussa, jota luokkamme käy tulevaisuutensa ja samalla koko ihmiskunnan paremman, sodista vapaan tulevaisuuden puolesta. Ammatillinen liike on syntynyt työväenluokan luokkavaiston tuloksena ja ottanut silloin ensisijaiseksi tehtäväkseen palkkatyöväestön taloudellisen aseman parantamisen ja puolustamisen. Mutta ammatillinen liike ei ole voinut missään pysähtyä vain palkka- ja muiden työehtokysymysten ajamiseen. Joutuessaan tässä taistelussa vastakkain kapitalistiluokan ja sen valtiokoneiston kanssa luokkatietoisien ammatillisen liikkeen on ollut selvitettävä suhteensa myös laajempiin yhteiskunnallisiin kysymyksiin. Niinpä maailman ammatillinen liike viisi vuotta sitten ja silloin myös Suomen ammatillinen liike ottivat tehtäväkseen fasismin vastaisen taistelun fasismin jälkienkin poistamiseksi. Työväenluokka on joutunut käytännössä toteamaan, että myöskin porvarillinen demokratiakin • on ollut käytännöissä demokratiaa vain pienelle suuromistajaryhmälle, mutta peitettyä tai avointa pakkovaltaa kansan työtätekevää enemmistöä vastaan. Työväen ammatillinen liike on monissa vaiheissa joutunut taistelemaan kokoontumis-, sanan- ja lakkovapautensa puolesta. Sen on myös määriteltävä kantansa kapitalistisen väkivallan räikeimpiin ja tuhoisimpiin ilmenemismuotoihin valloitus sotiin, jotka meidän vuosisadallamme ovat saaneet koko ihmiskunnan käsittävien maailmansotien luonteeseen ja -uhkaavat jokaisen kansan ja jokaisen tavallisen kansalaisen olemassaoloa.

Jokainen uusi maailmansota on ollut edellisiä tuhoisampi. Se, jota kapitalistiset suurvallat nyt parastaikaa valmistavat kiristäen sotilaallisten tukikohtien rengasta yhä lähemmäksi meidänkin maamme rajoja, olisi verrattavissa kansojen itsemurhaan, jos ne sallisivat sen syttyvän.

SAK:n tätä edellinen edustajakokous, V edustajakokous, oli aivan oikeassa, kun se julkilausumassaan fotesi, että "uusi sota- tieteellisen ja teknillisen kehityksen nykyisessä vaiheessa tulisi merkitsemään inhimillisen elämän ja arvojen hävittämistä vieläkin suuremmassa laajuudessa kuin äsken päättyneessä sodassa". Sitä oikeampaan se osui lausuessaan samalla, että "tämän vuoksi tulee ammattiyhdistysliikkeen yhdessä maamme työväenjärjes-

töjen ja kansainvälisten veljesjärjestöjensä kanssa tehdä kaikki voitavansa uuden sodan ehkäisemiseksi ja rauhan turvaamiseksi".

Tällä hetkellä tuo taistelu rauhan turvaamiseksi on vielä välttämättömpää kuin neljä vuotta sitten. Yhtenä sen tärkeimmistä edellytyksistä on työtätekevien joukkojen kansainvälisen solidaarisuuden lujittaminen, jonka merkeissä SAK aikanaan liittyi Maailman Ammattiyhdistysten Liittoon ja jonka johdosta edellinen edustajakokous merkitsi myös tyydytyksellä "suhteitten jatkuvan paranemisen ja vuorovaikutuksen laajentumisen kansainvälisessä yhteistoiminnassa sekä erityisesti Neuvostoliiton kanssa". Kansallisuusviha, valloittushalu ja sotien ihannointi ovat kapitalistiluokan aatteellisia aseita, «ikä piillä saisi olla sijaa missään työväenjärjestössä. Miten tuhoisiksi ne voivat muuttua tunkeutuessaan työväenliikkeeseen, osoittaa se, että meillä Suomessa viime maailmansodan aikana ainoana maana maailmassa oli socialisteiksi itseään nimittäviä ihmisiä, jotka antoivat kannatuksensa natsilaiselle Valloitussodalle saattaen siten, ei vain työväenliikettämme, vaan maamme koko itsenäisyyden uhan alaiseksi ja riippuvaiseksi fasistisesta hirmuvallasta. Sitä tärkeämpää on nyt edellisen edustajakokouksen toteama, entistä suuremman vaaran edessä lujittaa sitä kansainvälistä yhtenäisyyttä, joka sodan jälkeen saatiin rakennetuksi, ja erikoisesti kehittää kanssakäymistä ja yhteisymmärrystä rauhan linnoituksen Neuvostoliiton ja muiden sosialismin teille kääntyneiden kansojen kanssa. Sodanvastainen taistelu on syytä kohottaa ammattiyhdistysliikkeen ensisijaiseksi tehtäväksi.

SAK:n V edustajakokous totesi myös sen tosiasian, että taistelu rauhan puolesta edellyttää taistelua kansanvallan puolesta. Sotaan valmistautuessaan kapitalistipiirit ja niiden asioille antautuneet hallitukset pyrkivät kaikkialla kaventamaan työväenluokan toimintamahdollisuuksia ja taisteluvapautta. "Kylmän sodan" keinot saattavat siinäkin suhteessa muuttua avoimiksi väkivallaksi, poliisiterroriksi, kuten meidän maamme ja monien muidenkin maiden kokemukset viime vuosien ajalta osoittavat, puhumattakaan työmaaterrorista, mielipidevainosta, vaalilakien muutoksista taantumuksen hyväksi sekä kaikenlaisista vaalioikeuden käytön rajoituksista, joista meilläkin on lukuisia todistuksia. Ne ovat tosin todistus heikkoudesta eivätkä voimasta, mutta niiden tarkoituksena on alistaa työtätekevät joukot muutamien harvojen suuromistajien valtakomentoon kiinnikasvaneiden johtomiesten kuuliaisiksi alaisiksi. Sellaista työväenliike ei voi kauan sietää, eikä sen tule sitä sietää, sillä muuten se ajetaan jälleen sotatantereelle ja painetaan paariaisluokan asemaan.

Saamme tänäkin päivänä vielä kuulla samanlaatuista panettelua, samanlaista yllytystä sotaan kuin vähän yli kymmenen vuotta sitten. Saamme kuulla Neuvostoliittoa ja sosialismin maita kohtaan harjoitettua parjausta, saamme kuulla ylistettävän kapitalismin vapautena, mutta sosialismia väkivaltana, vaikka kansakuntien toteamukset ja tosiasiat osoittavat, että sosialismi merkitsee rauhaa ja työtätekevien joukkojen vapautumista-, kapitalismi sotaa ja työtätekevien joukkojen riistoa ja orjuutusta.

Työväenluokan taloudellisten etujen puolustaminen ei ole millään tavoin ristiriidassa niiden suurten, koko kansan elinestuihin[^]liittyvien peruskysymysten, rauhan ja kansanvallan puolustamisen kanssa, josta edellä olen puhunut. Päinvastoin sota ja sotaan liittyvä terrori veisivät työläisiltä kaikki aikaisemmin saavutetut tulokset taloudellisellakin alalla. Jo yksistään sotavarustelut tietävät työväenluokan elintason jyrkkää laskua, kuten kaikkien niiden maiden esimerkki osoittaa, joissa kansat pakotetaan alistumaan ja uhrautumaan sostilaallisen Varustautumisen hyväksi. Meidänkin maassam[^]me puhutaan tätä nykyä paljon "uhrautumisesta yhteisen hyvän vuoksi",

aivan kuin konsanaan sodan aikana, työläisiä kehoitetaan tinkimään vaatimuksistaan, heitä koetetaan sitoa kapitalistiseen vakauttamiseen ja alistaa "linnarauhaan", joka merkitsee vain palkkojen jäädyttämistä, mutta hintojen, verojen, vuokrien ja muiden maksujen kohoamista. Onko meidän työväestöllämme syytä tällaisiin uhrauksiin, siitä lienee tällä kokouksella sanottavaa — onko työväestön ammatillisella liikkeellä syytä lähteä vakaannuttamaan suurkapitalistien sotasuhdanteista suunnattomaksi paisuneita voittoja. Eikö työväen ammatillisen liikkeen tehtävänä ole työväenluokan taloudellisen aseman parantaminen, sen ansiotulojen lisääminen eikä vähentäminen.

Tässä yhteydessä on syytä mainita erikoisesti naisten ja nuorison asema, joka on viime vuosina entisestäänkin huonontunut verrattuna muihin työläisiin. Naisten ja nuorison järjestöjen edustajana haluankin esittää toivomuksen, että ammatillinen liike ja koko työväenluokka ottaisivat nyt lopultakin sellaisen asenteen ammatillisen liikkeen periaatteisiin kuuluvaan tunnukseseen — samasta työsuorituksesta, sama palkka —, että se vihdoinkin tulee toteutetuksi eikä sitä annettaisi minkään työläisille epäedullisen "työkohtaisuuden" hämätä — työkohtaisuuden, joka lähtee eri perustalta näissä pistelaskuissaan.

Tehokkaimman ratkaisun työväenluokan taloudellisten vaatimusten toteutumiselle toisi epäilemättä se edellisen edustajakokouksen jo silloin ajankoh- taisena pitämä tuotantovälineiden ottaminen yhteiskunnan haltuun entistä suuremmassa määrin, josta julkilausumassa mainitaan, -^ edellyttäen, että on kysymys nimenomaan suurista monopoliluontoisista liikeyrityksistä ja että valtiovalta on nykyistä edistyksellisimmissä käsissä.

Maamme vallitseva suuntaus punnitaan nyt muutaman päivän perästä tapahtuvissa valtiollisissa vaaleissa. Ammattiyhdistysliikkeelle on varmasti yhtä tärkeää kuin Suomen koko työtätekevälle kansalle, että tämä ratkaisu tapahtuu rauhan turvaamiseen, kansanvaltaisen kehityksen ja työtätekevien parempien elin- etujen edellyttämään suuntaan. Mutta siitä huolimatta, miten pitkän askeleen tämä rauhan suuntaus vaaleissa pääsee eteenpäin, eduskuntaanhan on tulossa myös sodan ja kapitalistisen riiston sekä väkivalta- komennon kannattajia. Sitä tärkeämpää on, että työväenliikkeemme kokoaa nyt voimansa rauhan ja kansanvallan suojaksi.

Koska SAK:n puheenjohtaja äskeisessä avauspuheessaan osoitti erikois- ta huomiota Suomen kommunistiselle puolueelle eräiden kysymysten yhtey- dessä, minun lienee syytä — vastoin alkuperäistä tarkoitustani — puuttua näihin, kysymyksiin, joiden yhteydessä hän katsoi tarpeelliseksi hyökätä puolueettamme vastaan. Hän näyttää uskollisesti täyttävän Amerikassa erääs- sä tunnetussa tilaisuudessa antamaansa lupausta taistella urheasti kotoista kansainvälistä kommunismia vastaan Amerikan ja kotoisen suurpääoman etujen vaatimusten mukaisesti. Pyydän ilmoittaa SAK:n edustajakokouk- selle, ettei SKP anna komennuksia millekään ammatilliselle järjestölle. SKP ohjaa, ja sillä on oikeus ohjata omia järjestöjään ja jäseniään. Mikäli vii- meksimainitut ovat samalla ammattiyhdistysliikkeen jäseniä, puolueemme neuvoo heitä taistelemaan työväenliikkeen ^yhtenäisyyden, kansainvälisen solidaarisuuden ja rauhan puolesta. Se, että monet ammatilliset perusjär- jestöt ja jäsenjoukot esittävät toivomuksiaan ja käsityksiään ammattiyhdis- tysliikkeen johtelimille, kuuluu mielestäni järjestödemokratian periaatteee- seen. Jos ammattiyhdistysliike tahtoo olla todellinen työväenliike, joukkojen liike, niin se ei pelkää näitä mielenilmauksia, vaan on niistä kiitollinen. Omalta työsaraltani voin sanoa, että joukkojen ja järjestöjen toivomukset ja ponnet ovat yksinomaan auttaneet eivätkä haitanneet edustamieni järjes- töjen ja elinten toimintaa. Mitä siihen tulee, että työväestö joissakin tilan-

teissä vaatii sanokaamme palkkasäännöstelyn poistamista tai toisissa sen tehostamista, työläisille epäedullisen indeksiehdon poistamista tai sen parantamista, niin se kai riippuu vallitsevista olosuhteista, siitä mikä kulloinkin on työväenluokan etujen mukaista. Tämän varmaan ymmärtää jokainen ammattillisen liikkeen toimintaan perehtynyt ihminen.

Mitä SAK:n päätöksiä noudattamiseen tulee, niin siinä suhteessa ammattiyhdistysliikkeen muillakin kuin kommunistisilla jäsenillä lienee paljon huomauttamista sen johdon enemmistön menettelyä vastaan, sillä ovathan miltei kaikki edelliseen edustajakokouksen päätökset jääneet toteuttamatta. Mutta se on kysymys, joka kuuluu edustajakokouksen käsiteltäväksi. (Hakulinen: Luulisi ainakin kuuluvan.)

Mitä taloudelliseen tilanteeseen maassamme tulee! josta myös alkusanoissa lausuttiin ja viitattiin siis niihin aikoihin, jolloin kansandemokraatit olivat mukana hallituksessa, niin luulen, että siinä suhteessa ei ketään voida hämätä. Sota tuotti luonnollisesti niin raskaat menetykset, niin paljon kärsimyksiä meidän kansallemme, että meni todella vuosia, ennenkuin taloudellinen tilanne saatiin tasaantumaan. ..Mutta asianlaitahan on se, että vuonna 1948, niin kuin alkusanoissa jo todettiin, todellakin valtion talous oli saatettu tasapainoon, inflaatio oli murtunut. Mutta mitä on tapahtunut sen jälkeen? Sen jälkeen lähdettiin uudelleen inflaation tielle alentamalla ehdoin tahdoin markan arvoa jopa enemmän kuin amerikkalainen pääomamonopoli olisi vaatinut, koska meillä alennettiin markan arvoa kahteen kertaan ja enemmän kuin muualla rahan arvoa alennettiin. Siitä onkin nyt seurauksena se, että kolmen vuoden aikana on hintataso kasvanut suunnilleen juuri sen verran kuin tuo rahan arvon alentaminen merkitsi. Kansallisosake-Pankin katsauksessa sanotaan, että vuosien 1949—1950 aikana hinnat olisivat nousseet vain runsaan 50 %. Kun siihen lisäämme tämän vuoden aikana tapahtuneet nousut, niin tulemme juuri siihen suunnilleen 70 %:iin, mitä devalvaatiot merkitsevät. Todellisuudessaan hinnat ovat nousseet enemmänkin. Niinpä esim. leivän hinta kolmessa vuodessa useampienkin hallitusten yhteisponnistuksin 170 %, polttopuiden hinta vuodessa yli 170 % ja vuokrat kahdessa vuodessa 100 %. Kun tähän lisäämme ne 43 %, joista 10 suoritettiin ennen vaaleja ja loput vaalien jälkeen, huomaamme, miten tavattomasti meidän työtätekevien joukkojemme elintaso on alennettu.

Palkkakysymyksestä voitte itse päätellä, osaatte laskea, mitä tekevät yhteensä 15 %, 0—7,5 %, sekä kolme indeksilisää, ja laskee erotuksen näihin hintojen ja maksujen nousuihin verraten.

Tällaista on ollut viime vuosien talouspolitiikka. Tällä tavoin on hoidettu työväen asioita niin hallituksesta käsin kuin SAK:sta käsin. Ei ole mitään ihme, kun jäsenjoukot ovat tosiaan paheksuneet niitä sopimuksia, joita SAK:n johdon enemmistö oh kapitalistien kanssa solminut. Taloudellinen tilanne on siksi vakava, että työtätekevillä on siihen ollut syytä puuttua.

On suotta verrata meillä vallitsevaa inflaatiota Unkarin inflaatioon ja minkään muiden inflaatioon, sillä sodan jälkeinen inflaatio on kaikkialla jo päättynyt, ja Unkarissa on suoritettu viime vuosina useita hintojen alennuksia — samaan aikaan kuin meillä tapahtuu alituista hintojen nousua.

Työläisillä ei ole kapitalistisessa yhteiskunnassa muuta keinoa kuin käydä palkkataistelua etujensa puolesta kuin hankkia korvausta siitä riistosta, jota sitä vastaan suoritetaan nimenomaan palkkavaatimusten muodossa. Sen vuoksi Suomen työväki on käynyt viime vuosienkin aikana useita palkkataistelulta, joista täällä mainittiin mm. vuoden 1949 palkkataistelu, joka alkoi siitä! että Kemin taholta ilmoitettiin Kemin selluloosatehtaan työläisten palkkojen alentamisesta. Tämä taistelu laajeni erääksi suurimmista

sodan jälkeisistä palkkataisteluista maassamme. Kun SAK:n puheenjohtaja täällä mainitsi ammatillisten järjestöjen keskuudessa äkillisesti poismenneiden henkilöiden nimet, hänen olisi ollut syytä mainita myöskin Anni Xontiokankaan ja Felix Pietilän nimet, jotka kaatuivat poliisiterroirin uhriina.

Työväen joukkojen voimien kokoaminen ja yhtenäisyyden lisääminen on välttämätöntä juuri näiden joukkojen toimeentulokysymystenkin Tuoksi. Sillä mitä suurempi hajaannus työväenluokan riveissä on, sitä helpompaa taantumuksellisen suurpääoman on sitä hallita. Olen varma siitä, «ttä työväenliikkeemme, ammatillinen liike siihen luettuna, on kulkemassa yhä suurempaa yhtenäisyyttä kohden siitä huolimatta, että sen rivejä nyt ioetetaan keinotekoisesti pitää hajalla. Kokonaisten liittojen sekä järjestöjen ja ammatillisen liikkeen useiden uskollisten toimihenkilöiden erottamiset eivät voi estää työväen joukkojen yhteistoimintaa. • Pakkokeinoin ylläpidetty hajaannus ei voi kauan kestää painetta, joka nousee joukoista. Totuus ei anna kahlita itseään, vaikka osa maamme työväen lehdistöstäkin on suljettu pois tästäkin kokouksesta, samalla kun porvarillinen lehdistö on läsnä. Suomen työväenluokka löytää varmasti tien uuteen yhtenäisyyteen. Sen on lieitettävä pois harteiltaan ne, jotka ovat liittoutuneet kapitalistiluokan ja sotaa valmistelevan kotoisen ja ulkomaisen taantumuksen kanssa[^]. Suomen työväenluokka ei varmasti anna ammatillista liikettä godan valitiistelijain välikappaleeksi eikä salli sitoa itseään sotavankkurieri vetäjäksi. Ottakoon Suomen työväenluokka itse ohjaket käsiinsä. Muodostukoon ammatillisesta liikkeestä rauhan, kansanvallan ja työväen joukkojen elinettujen todellinen turva.

Näissä merkeissä toivotan kokoukselle menestystä.

Puheenjohtaja Sumu: Puheenvuoro on Työväen Urheiluliiton edustajalla, tuomari Heiskasella.

Tuomari Heiskanen: Arvoisa edustajakokous! Minulla on miellyttävä velvollisuus lausua työläisurheiluväen kiitos siitä saumattomasta yhteistyöstä, joka on vallinnut työläisurheiluväen ja ammattiyhdistysväen välillä "varsinkin viime vuosina. Työläis/urheiluväki; on entistä paremraia alkanut oivaltaa ammatillisen järjestäytymisen merkityksen ja se on luonnollista myöskin siitä syystä, että se tuntee asian omakseen. Toisaalta työläisurheiluväki kaipaa ammattiyhdistysväen apua silloin, kun on kysymyksessä urheilutoiminnan uudistaminen. Me seisomme urheilurintamalla nyt tienhaarassa, jatkaako sitä tietä, joka johtaa pelkkiin voittoihin ja ennätystuloksiin, vai siirtääkö urheilutoiminta toiselle tielle. Tämä töinen tie tarkoittaa 'fcansanterveysurheilua. Yleinen mielipide vaatii erikosesti meidän maassamme ennätysksiä, tuloksia ja voittoja keinolla millä hyvänsä. Sille ollaan valmiita uhraamaan jopa työläisten vapaa-aika, eräissä tapauksissa paljon tärkeämmätkin harrastukset. Ammattiyhdistysväen apua tarvitaan lähivuosina tämän suuntauksen muuttamiseksi. Yleinen mielipide on saatava muuttumaan, ja sitä ei muuteta ilman, että myös ammattiyhdistysväki on siinä työssä mukana. Me odotamme ammattiyhdistysväeltä aktiivista osallistumista toimintaan. Ainoastaan sitä kautta voidaan tämä muutos suorittaa. Työläisurheiluväki on valmis tähän muutokseen. Se on vakuuttunut siitä, että nykyinen suuntaus on virheellinen.

Näissä merkeissä minä toivotan Työväen Urheiluliiton ja sen jäsenten puolesta menestystä tälle kokoukselle.

Puheenjohtaja Sumu: Puheenvuoro on Työväen Matkailuliiton ja Lomaliiton edustajalla, toimitusjohtaja Louhikolla.

Toimitusjohtaja Louhikko: Se aika on mennyt, kun Louhikko taisteli. Sen takia olen tullut puhumaan rentoutumisesta ja henkisestä ja ruumiillis-

äestä virkistymisestä. Siinä puuhassa tahdon toivottaa hyvää menestystä. Meidän firmassa ovat kaikki saman arvoisia, ei siellä käytetä sellaisia supliik» kipuheenvuoroja kuin täällä on käytetty. Siellä tosiaan vapaudutaan taistelujen jälkeen. Tervetuloa lomapaikkoihin ja kannattakaa Lomaliittoa jatkuvasti.

Puheenjohtaja Sumu : Arvoisat toverit! Minä kiitän kaikkia kotimaisia kutsuvieraita rakentavista sanoista, jotka tälle kokoukselle on lausuttu.

Kotimaisten kutsuvieraiden tervehdysten jälkeen taustalle sijoittunut Helsingin Työväen Orkesteri soittaa Työväen marssin, johon kokouksen osanottajat seisoaileen nousten yhtyvät.

Ilmoitusasioita.

Pääsihteeri Lindblom : Ilmoitetaan, että edustajille on varattu tänä iltana tilaisuus teatterinäytäntöön. Vallilan kesäteatteri esittää ohjelmaansa ottaman Jeppe Niilonpojan.

Puheenjohtaja Sumu : Kokous keskeytetään ja kokousta jatketaan ryhmäkokousten päätyttyä. Ryhmäkokoukset alkavat 15.30 A-salissa ja huone n:o 1:ssä.

Kokous keskeytetään kello 13.52.

Kokousta jatketaan kello 16.50.

Puheenjohtajana A. Sumu.

Ilmoitusasioita.

Puheenjohtaja Sumu : Jatketaan kokousta. Ennen kuin ryhdymme käsittelemään asioita, minulla olisi pari ilmoitusluontoista huomautusta esittävänä arvoisille edustajille.

Ensinnäkin kokouksen työjärjestyssäfinnot tulevat täällä myöhemmin käsiteltäviksi, mutta jo ennen niiden käsittelyä huomautan selvyuden vaoksi[^] että kunkin edustajan on pyydettävä puheenvuoronsa kirjallisesti puheenjohtajistolta ja myöskin puheenvuoroa pyydetessä mainittava nimensä. Puheenvuoroa aloitettaessa on lausuttava nimi ja liitto, jota edustaa, sen vuoksi, että täällä saattaa olla kaksi jopa neljäkin saman sukunimistä henkilöä ja pöytäkirjan laatimisen kannalta katsoen on hyvin tärkeätä, että pikakirjoittajat ovat selvillä siitä, kuka henkilö ja mistä liitosta puheenvuoroa käyttää.

Toiseksi ilmoitusluontoinen asia: Kokousedustajille huomautetaan, että pikakirjoitetut lausunnot ja puheenvuorot jaetaan kokouksen kestäessä edustajille tarkistusta varten. Tarkistettut lausunnot on asianomaisen nimikirjoituksella, varustettuna palautettava pikakirjoittajien pöydälle aina kunakin kokouspäivän iltaan mennessä.

Ilmoitukset merkitään pöytäkirjaan.

Kokouksen laillisuus.

Puheenjohtaja A. Sumu : Seuraavana asiana työjärjestyksessä on kokouksen laillisuuden toteaminen. SAK:n sääntöjen 9 §:n 6. kohdan mukaan työvaliokunnan tulee antaa liitoille tieto varsinaisesta edustajakokouksesta kuusi kuukautta ennen sen alkamista. Tieto edustajakokouksesta lähetetään.

kiertokirjeillä ja sitäpaitsi sanomalehdissä tiedoittamalla viimeistään yhtä kuukautta ennen kokousta. Sääntöjen tämän määräyksen mukaisesti työvaliokunta on 22 päivänä joulukuuta 1950 päivätyllä kiertokirjeellä n:o 44/50 ilmoittanut SAK:n jäsenliitoille, että SAK:n kuudes varsinainen edustajakokous pidetään Helsingissä HTY:n talon juhlasalissa alkaen 27 päivänä, kesäkuuta 1951. SAK:n äänenkannattajassa Palkkatyöläisessä on ensimmäisen kerran tiedoitettu edustajakokouksesta 29 päivänä joulukuuta 1950 ilmestyneessä numerossa 52. Myöhemmin on sääntöjen edellyttämiä tiedoituksia julkaistu sekä Palkkatyöläisessä että työväen päivälehdissä.

SAK:n sääntöjen 9 §:n 9 kohdan mukaan kutsu varsinaiseen edustajakokoukseen lähetetään siten, että työvaliokunta liittää esityksiin ja alustuksiin oman lausuntonsa sekä painattaa ne samoin kuin muutkin varsinaisessa edustajakokouksessa esille tulevat asiat alustusvihkoihin, jotka lähetetään jäsenliitoille ja niiden alaisille osastoille viimeistään kuusi viikkoa ennen edustajakokousta. Alustusvihkojen mukana lähetetään myöskin varsinaisen edustajakokouksen työjärjestyksen. 'Tämän mukaisesti on alustusvihko, joka sisältää sääntöjen määräämässä järjestyksessä jätetyt edustajakokouksen käsiteltäväksi tarkoitetut alustukset, lähetetty Jäsenliitoille siten, että viimeiset on postitettu 10 päivänä toukokuuta 1951. Jäsenliitot ovat määrääjän sisällä huolehtineet esityksen lähettämisestä alaisilleen ammattiosastoille. Työvaliokunta on lähettänyt edustajakokoukselle tehdyt esitykset ja kokouksen työjärjestyksen myöskin suoraan tähän kokoukseen valituille edustajille.

Näin ollen katsottaneen edustajakokous sääntöjen määräämällä tavalla kokoon kutsutuksi ja lailliseksi SAK:n kuudenneksi varsinaiseksi edustajakokoukseksi.

' Keskustelu.

E. Salomaa: Kaikille täällä oleville edustajille lienee tunnettua, että tämän edustajakokouksen vaaleja ei ole suoritettu sääntöjen 9 §:n 3 kohdan määräämällä tavalla, kahta jäsenliittoa lukuunottamatta. Mainittuun sääntöjen kohdan mukaan, mikäli vaaleja varten muodostetaan jäsenliittojen puitteissa vaaliliittoja, noudatetaan niiden kesken edustajapaikkojen jaossa soveltuvin kohdin kunnallisvaaleissa käytettävää suhteellista vaalitapaa. Käsitykseni mukaan tämä sääntöjen määräys edellyttää, että eri liittojen jäsenet ja osastot saavat vapaasti muodostaa valitsijayhdistyksiä ja vaaliliittoja ja useiden liittojen jäsenistön taholta ilmoitetuinkin liittotoimikunnille, että halutaan näin menetellä. Siis toisin sanoen: jos osa jäsenistöä haluaa, on toimitettava suhteelliset vaalit, eikä liittotoimikunnilla sen paremmin kuin SAK:n valtuustollakaan ole sääntöjen mukaan oikeutta estää tai vaikeuttaa suhteellisten vaalien toimittamista. Kuitenkin SAK:n valtuuston äänestyksen perusteella hyväksytyissä vaaliohjeissa tämä sääntöjen kohta sivuutettiin ja ohjeet laadittiin tarkoituksellisesti tulkinnan varaisiksi, jotta jäsenliittojen liittotoimikunnille jäisi mahdollisuus sivuuttaa sääntöjen määräykset. Mainittakoon, että tätä valtuuston päätöstä vastaan liitettiin pöytäkirjaan kirjallinen vastalause. SAK:n sääntöjen 9 §:n 7 kohdan mukaan jäsenliiton liittotoimikunta vahvistaa edustajain valtakirjat. Mutta Suomen Metallityöväenliiton edustajain valtakirjat ovat hyväksytyt sellaisessa liittotoimikunnan kokouksessa, joka ei ollut laillisesti kokoonkutsuttu eikä siis päätösvaltainen. Mainittuun kokoukseen ei ollut annettu kutsua kaikille liittotoimikunnan jäsenille ja kokoonkutsuja ei ollut lainkaan paikalla kokouksessa. Näin ollen siis metalliliiton edustajain valtakirjoja ei ole määrääkaan mennessä laillisesti vahvistettu. Edelleen sekä metalliliiton

liittotoimikunta että SAK:n työvaliokunta, jonka puoleen asiasta on kääntynyt, ovat jättäneet tutkimatta sanotun, jäsenliiton kahden osaston, nimittäin Helsingissä olevan osasto n:o 77:n ja Turussa olevan osasto n:o 194:n, vaaliasiakirjat, joissa on väitetty olevan törkeitä virheitä ja suoranaisia väärennyksiä. Tästäkään syystä ei osa metalliliiton liittotoimikunnan jäseniä voi hyväksyä eikä tunnustaa lailliseksi liiton vaalien tulosta.

Edellä luettelemieni- seikkojen perusteella en pidä tätä kokousta laillisena enkä päätösvaltaisena ja myöskin samalla ilmoitan, että muut Suomen Rakennustyöläisten Liiton edustajat ovat kanssani samaa mieltä.

A. Reunamo : Täällä toveri Salomaa seikkaperäisesti puheenvuorossaan osoitti, miten SAK:n vaalien yhteydessä on suoritettu rikkomuksia. Sen vuoksi myöskin yhdyin ja tuon julki elintarviketyöläisten edustajien kannan: yhdyimme kannattamaan täällä toveri Salomaa tekemää ehdotusta, joten tätä kokousta ei voida katsoa lailliseksi eikä päätösvaltaiseksi.

Ii, Juntti I : Arvoisat edustajat, toveri Salomaa on täällä esittänyt perustellut muistutuksen tämän kokouksen laillisuutta vastaan. Yhtyen tähän hänen esittämäänsä toteamukseen, haluan tuoda esille eräitä muita tähän asiaan liittyviä seikkoja.-

Me lienemme kaikki yhtä mieltä siitä, että demokraattisin vaalitapa on suhteelliset vaalit. Tätä mieltä oli myöskin SAK:n 5. edustajakokous, joka yksimielisesti muutti sääntöjä siten, että suhteellisten vaalien toimeenpano SAK:n edustajakokousvaaleissa olisi mahdollista. SAK:n sosialidemokraattisenemmistöinen työvaliokunta ja valtuusto eivät kuitenkaan antaneet arvoa edustajakokouksen yksimieliselle päätökselle. Valtuuston antamissa ohjeissa ei määritely, miten suhteelliset vaalit pannaan toimeen, vaikka osa, huomattava osa valtuuston jäsenistä sitä nimenomaan vaati. Miten on selitettävissä se, että valtuusto kieltäytyi antamasta edustajakokouksen hyväksymiä ja sääntöjen edellyttämiä ohjeita? Selitys on siinä, että sosialidemokraattisen puolueen antamien määräysten mukaisesti ei sääntöjen edellyttämää suhteellista vaalitapaa olisi toimeenpantava, koska se olisi häirinnyt niitä suunnitelmia, joita sos.-dem. puolueen johtajilla on ammattiyhdistysliikkeemme suhteen. Mutta merkittävintä, ja tähän seikkaan haluan erikokoisesti kiinnittää arvoisien edustajien huomiota, merkittävää, on kuitenkin se, että SAK:n puheenjohtaja Aku Sumu ja järjestösihteeri Olavi Järvelä, henkilöt, joiden tulisi valvoa sääntöjen noudattamista, nämä henkilöt ovat antaneet liittoon sos.-dem. johtohenkilöille sellaiset ohjeet, miten sääntöjä kolisi rikottava.

Puheenjohtaja Sumun ja järjestösihteeri Järvelän allekirjoittamassa salaisessa ohjekirjeessä sanotaan ja neuvotaan mm. seuraavaa: — Minä luen tästä kirjeestä erään kohdan, sen on allekirjoittanut sosialidemokraattisen puolueen johtajaosto SAK:n vaalien johdosta ja allekirjoittajina ovat siis Aku Sumu ja Olavi Järvelä ja kirje on päivätty Helsingissä helmikuussa 1951: "Kun SAK:n sääntöjen 9 §:n 3 momentin sisältö on sellainen, että se antaa mahdollisuuden suhteelliseen vaaliin, on meikäläisten liittojen piirissä jouduttu harkitsemaan sitä, millä tavoin ehdokkaiden asettelua koskevat ohjeet saataisiin sellaisiksi, ettei vaaliliittoja pääsisi syntymään. Kun SAK:n säännöissä ei ole mitään määräystä siitä, miten vaaliliitot on muodostettava, jää tämä näin ollen kunkin liiton itsensä määrättäväksi. (Kokouksesta: se on oikein!) Asiaa on arvosteltu eri liittojen sääntöjen pohjalta ja tultu siihen tulokseen, että missään liitossa ei pitäisi vaaliliiton tekoa kieltää, koska se ehkä olisi ristiriidassa SAK:n sääntöjen kanssa" — ja huomauttaa: "sen sijaan olisi pyrittävä siihen, että vaaliliiton perustamiselle asetettaisiin niin ankarjit ehdot, etteivät kommunistit; pysty niitä täyttämään".

(Kokouksesta: oikein!) Vaaliliiton tekemistä koskevat ohjeet ovat näin ollen täydellisesti kunkin pystyttävä löytämään liiton säännöistä eräänlaista tukea. Koska useimman liiton säännöt eivät tunne ollenkaan suhteellista vaalia ja ovat näin ollen ristiriidassa SAK:n sääntöjen kanssa, niin tätä kohtaa voi hyvin käyttää tekijänä. Näin ovat jo eräät liitot menettelleetkin ja näin olisi syytä menetellä. Tällöin voisi päätös olla esim. seuraava "— neuvotaan tässä Sumun allekirjoittamassa kirjeessä —" mikäli liiton piirissä halutaan tehdä vaaliliittoja, kuten SAK:n sääntöjen & §:n 3 momentti edellyttää, on vaaliliitto muodostettava siten, että vaaliliiton allekirjoittajana oh 2/3 tai 3/4 liiton osastosta tai jäsenistä. Kohta on sovellettava' kunkin liiton vapaasti tulkiten. Mikäli, asiassa kokonaisuudessaan on epäselvyyttä, kehoitetaan kääntymään johtajaoston sihteerin Olavi Järvelän puoleen, puhelin 76 347". (Kokouksesta: Oikea puhelinnumero!)

Kysyn teiltä, arvoisat edustajat, jotka olette vastuussa ammattiyhdistysväelle ja maamme työläisille täällä tehtävistä päätöksistä, kysyn: Voitteko te hyväksyä sen, että yhteisesti rakentamanne järjestön' puheenjohtaja ja järjestösihteerii kehoittaa ja neuvoo menettelemään vastoin hyväksymianne sääntöjä? Kysyn teiltä, arvoisat edustajat: Hyväksyttekö sen, että näin mielivaltaisella tavalla poiketaan edustajakokouksen hyväksymästä päätöksestä suhteellisesta vaalitivasta ja toimeenpannaan-vaali, joka epädemokraattisuuden vuoksi ei tuo jäsenistön tahtoa esille? Jos te, arvoisat edustajat, todella kunnioitatte järjestödemokratiaa ja demokraattista vaalitapaa, on teidän velvollisuutenne jäsenistön edustajina tuomita puheenjohtaja Aku Sumun ja järjestösihteerii Olavi Järvelän järjestöämme ja sen periaatteita häpäisevä menettelytapa, jolla samalla loukataan jäsenistömme perusoikeutta sekä yhtyä siihen esitykseen, minkä täällä toveri Salomaa' esitti.

K..Jokinen : Täällä edustaja. Junttila sanoi äskeisessä puheessaan, että SAK on yhteisesti rakennettu liitto. Minun mielestäni tämä -ajatus oli hiukan väärin, sillä tämän liiton. ja SAK:n ovat perustaneet sosialidemokraatit ja te olette pyrkineet hajoittamaan sitä koko ajan niin paljon kuin on mahdollista, joten mistään rakennustyöstä ei voi olla kysymys vaan hajoitustyöstä, joten se siitä.

Mutta kun täällä Junttila ja edellisen puheenvuoron käyttäjä halusivat tulkita sääntöjä niin kuin entinen häntä-Heikki Raamattua, niin'on ehkä-syytä lukea sääntöjen 9.§:n 3 kohta, jossa sanotaan: "Edustajain<valinta keskusliiton edustajakokoukseen toimitetaan •keskusliitossa yleisellä •jäsenääi-nestyksellä, jolloin kunkin, jäsenliitto on yhtenä vaalipiirinä." Ja sitten jat-ketaan: "Mikäli vaaleja varten muodostetaan jäsenliittojen puitteissa vaali-, liittoja, noudatetaan niiden kesken liiton edustajapaikkojen jä,ossa sovel-tuvin kohdin kunnallisvaaleissa käytettävää suhteellista vaalitapaa.", Ei täällä säännöissä määrätä, että on muodostettava jäsenliittojen puitteissa vaaliliittoja, vaan täällä säännöissä sanotaan, että "mikäli" niitä liittojen puitteissa halutaan perustaa.

K^ih.nyt liitot eivät ole halunneet niitä perustaa,^hiin.sehän on aivan säännönmukainen menettelytapa. ^ämähäh""on kökphääh liittojen, asia eikä suinkaan SAK:n asia!.

Jos nyt on lähetetty joku kiertokirje, ei se suinkaan riko' sääntöjä, koska säännöissä on selvät edellytykset joko olla perustamatta vaaliliittoja tai pe-rustaa "hätä. Asia ori siis aivan täysin laillflen, ;"

• ' Nyt halutaan väittää, että -olisi •tapahtunut' joitakin Väärinkäytöksiä. Mutta ei sekään ole tämän edustajakokouksen tutkittavissa. Sääntöjen 9 §:n 7 momentissa sanotaan: ""Edistäjäin'valtakirjat va,hvistää jäsenliiton toimi-kunta ja on ne lähetettävä tJövaiokuririfeHe viimeistään 1 kuukausi ennen Varsinaista edustajakokousta." Näin ollen tämä edustajakokous on 'koolle

kutsuttu liittojen vahvistamien valtakirjojen perusteella Ja näin ollen nämä valtakirjat, jotka liitot ovat vahvistaneet, ovat laillisia valtakirjoja tässä edustajakokouksessa. On sentähden kommunistien aivan turhaa ryhtyä kiertämään selviä sääntöjä ja pyrkimään siihen, että tämä laillisella ja sään* töjen määräämällä tavalla toimitettujen äänestysten perusteella kokoonpantu edustajakokous olisi sääntöjen vastainen. Tämä on jotakin sellaista, jota voidaan esittää vain siltä taholta. Minä haluaisin huomauttaa, ettei kommunistien taholla ole puhuttu säännöistä eikä mistään muustakaan silloin, jos heillä on ollut määräämisvalta jossakin liitossa.

O. Varpe : Haluan yhtyä Salomaan tekemään esitykseen, ettei tätä kokousta voida hyväksyä sääntöjen mukaiseksi, koska erikoisesti metalliliiton taholla on sattunut kuitenkin sellaisia rikoksia, joita täällä ei ainakaan tähän mennessä ole pystytty selvittämään. Mm. Turussa, jossa on perustettu rinnakkaisosasto, on tapauksia, joita ei ainakaan liiton taholta ole vielä missään vaiheessa selostettu, mitkä todella äänestystulokset ovat. Niitä ei ole sen paremmin lehdissä kuin muutenkaan selostettu eikä tiedusteltu liin vastattu, mitkä ne todelliset äänestystulokset ovat.

Meillä oh tarkkailtu tätä kysymystä ja ne numerot, joita on ilmoitettu liitolle, ovat olleet huomattavasti suurempia. Ja kun tätä asiaa on tiedusteltu mm. tämän osaston vaalilautakunnan jäseniltä, työpaikoilta, ovat he ainakin väittäneet, että sellaiset äänimäärät pitävät paikkansa, jotka tämä kyseessä oleva osasto on liitolle ilmoittanut. Mainitsen tässä vain muutamia lukuja, koska en tahdo täällä seikkaperäisemmin siihen puuttua. Mutta esimerkiksi mainitsen, miten Crichton-Vulcanilla äänesti kaiken kaikkiaan 95 henkilöä, mutta kyseessä olevaan pöytäkirjaan oli merkitty luku 325. Ja edelleen Fansion telakalla luku 95 oli kasvatettu 295:een ja Turun rauta-tehtaalla "luku 65 165:een jne. (Kokouksesta: 'inflaatiota!) — se on sitä inflaatiota, niin kuin itäällä eräs toveri mainitsi ja se näyttää menevän siilien malliin, että mistään tosiseikoista riippumatta aiotaan tällaiset jutut sivuuttaa vain joillakin välihuudoilla. Mutta allekirjoittanut ei missään tapauksessa hyväksy tällaisia' rötöksiä, koska niistä ei ole minkäänlaista selvyyttä tullut ja yhdyin Salomaan esittämään kantaan.

Puheenjohtaja : Työjärjestykseen ovat pyytäneet puheenvuoron Ailio, Aalto ja Väisänen.

U. Ailio : Esitän, että puheenvuorot rajoitetaan ja samalla rajoitetaan puhe aika yhteen minuuttiin. (Kokouksesta: Kannatetaan!)

A. Aalto : Kannatan edellä esitettyä ehdotusta..

B. Väisänen : Kannatan Ailion tekemää ehdotusta.

Puheenjohtaja : " On ehdotettu puheenvuorot rajoitettavaksi. Hyväksyttäneen?

Hyväksytään!

Puheenjohtaja : On esitetty myöskin puhe aika rajoitettavaksi. Eli olisi aivan yhden minuutin kannalla. Täällä on esitetty eräitä kysymyksiä ja niihin "ainakin täytyisi ehkä vastata. Puheenvuoroja on vielä kuusi kappaletta. Ehkä puhe aikaa ei vielä rajoiteta.

Puhe aikaa ei rajoiteta.

V. Liljeström : Ehkä minä saanen Metallityöväen Liiton puolesta antaa lyhyen selostuksen niiden huomautusten johdosta, joita täällä on esitetty.

Meidän liitossahan toimeenpantiin suhteelliset vaalit eikä suinkaan siinä suhteessa liene mitään muistuttamista. Siitähän päätös meidän liittotoimikunnassa oli yksimielinen.

Kun vaaleihin lähdettiin, niin liittotoimikunta ja keskusvaalilautakunta "valitsivat keskuudestaan työvaliokunnan, johon kuului 5 henkeä ja jonka tehtäväksi annettiin kaikkien vaalia koskevien kysymysten hoitaminen, itse vaalien suorittaminen ja valvominen ja näin on sitten tapahtunut.

Sen jälkeen kun vaalit toimeenpantiin ja työvaliokunta ryhtyi tarkistukseen ja suoritamaan tulosten laskentaa, niin tällöin eräiden kommunistien taholta tehtiin eräitä huomautuksia, mutta nämä huomautukset olivat ylimalkaisia ja näin ollen työvaliokunta ei omasta puolestaan katsonut voineensa todeta mitään sellaista, jonka tähden sillä olisi ollut aihetta tehdä jotakin sensuuntaista esitystä, että se olisi -aiheuttanut jonkun osaston kohdalta vaalituloksen hylkäämisen. Asia oli myöskin liiton keskusvaalilautakunnassa esillä ja keskusvaalilautakunnassa todettiin tämä sama, mikä todettiin myöskin keskusvaalilautakunnan työvaliokunnassa ja näin ollen vaalien tulosten kohdalta todettiin asia loppuunkäsittelyksi.

Sääntöjen mukaan lopullisen tuloksen ja valtakirjan vahvistaa jokainen liitto ja tässä mielessä liittotoimikunnan kokous kutsuttiin myöskin koolle, joka liittotoimikunnan kokous yksimielisesti myöskin vaalit vahvisti.

Täällä on haluttu nimenomaan tuoda esille, että mainittu liittotoimikunta ei olisi ollut päätösvaltainen. Meidän liittomme sääntöjen 10 §:ssä sen 6 Kohdassa on seuraavanlainen määräys: "Liittotoimikunta on päätösvaltainen, jos vähintään viisi jäsentä on saapuvilla. Mikäli liittotoimikunta koontuu vajaalukuisena, on päätös laillinen, jos vähintään viisi liittotoimikunnan jäsentä, kokouksen puheenjohtaja mukaan luettuna, ovat päätöksestä yksimielisiä. Liittotoimikunnan jäsen, joka ilmoittaa pöytäkirjaan eriyvän mielipiteensä tehdystä päätöksestä, on päätökseen nähden vapautettu vastuusta." Lisään, eriyvää mielipidettä enemmän kuin mitään vastalauseettakaan tähän liittotoimikunnan tekemään päätökseen ei ole esitetty. Tämä määräys on lähinnä sen johdosta liiton säännöissä siltä varalta, jos liiton puheenjohtajat ovat syystä tai toisesta estyneitä. Liittotoimikunta voidaan siis kutsua koolle, vaikka se olisikin vajaalukuinen ja kokouksen puheenjohtajaksi voidaan valita kuka liittotoimikunnan jäsen hyvänsä. Ja tästä syystä nimenomaan säännöissä sanotaankin, että päätös on laillinen, jos vähintään viisi liittotoimikunnan jäsentä, kokouksen puheenjohtaja mukaan luettuna, ovat päätöksestä olleet yksimielisiä.

Asiaa ei muuta lainkaan se, että silloin kun liiton toimitsijat, koska allekirjoittanut sattui olemaan matkoilla, liiton toimitsijat pyysivät liiton toista puheenjohtajaa kutsumaan liittotoimikunnan koolle. Mutta liiton toinen puheenjohtaja kieltäytyi kutsumasta liittotoimikuntaa koolle ja koska hän «oli kieltäytynyt kutsumasta, niin allekirjoittanut antoi puhelimitse liiton toimitsijoille määräyksen, että liittotoimikunta on kutsuttava koolle, koska liiton sääntöjen 10 §:n 6 kohta antaa siihen mahdollisuuden ja antaa mahdollisuuden myöskin lailliseen päätökseen.

On väitetty, että kaikki liittotoimikunnan jäsenet eivät olisi saaneet loitsua. Sekään ei pidä paikkaansa, koska kaikille on kutsu toimitettu, mikäli heidät on Saatua käsiin. Mutta ei ole toimitsijoiden vika, jos joitakin liittotoimikunnan jäseniä ei ole kaikista hyvistä yrityksistä huolimatta saatu Icsiin vaikkapa on käyty kotona asti.

Suurinta porua nimenomaan kommunistilehdistössä näiden vaalien johdosta tehtiin nimenomaan siltä kohdalta, josta väitettiin, että kahden osaston vaalipaketit olisi poltettu taikka hävitetty siitä huolimatta, että liiton sihteeri Närvänen ilmoitti aivan selvästi, että paketit ovat tallella edelleenkin ja ovat varmassa ja hyvässä säilössä. Se, että liiton sihteeri ei ilmoittanut liiton toiselle puheenjohtajalle, missä ne ovat, johtui erinäisistä varovaisuussyistä. Eräitten tapausten johdosta se on hyvinkin ymmärrettävää.

Myöhemmin nämä sinetöidyt paketit tuotiin liittotoimikunnan nähtäväiksi, ja liittotoimikunta, jossa olivat kommunistiset jäsenet mukana, totesi yksimielisesti, että molemmat paketit ovat tallella ja että molemmat pakeit ovat myöskin sinetöityjä.*

V. P o r k k a l a : Koska allekirjoittaneelle ei työvaliokunnan kokouksessa puheenjohtaja Sumu antanut puheenvuoroa, koska olisin halunnut tiedustella erästä asiaa, joka juuri koskee tätäkin edustajakokousta, niin haluan tuoda nämä ajatukseni esille tässä yhteydessä, jotta ei totuus unohdaisi.

Puutyöväenliiton kohdalta kun vaaleja suoritettiin ja liittotoimikunnassa vaalien tuloksia käsiteltiin, todettiin siellä vaalitoimituksen yhteydessä tapahtuneen eräitä virheellisyyksiä. Siitä huolimatta liittotoimikunnan enemmistö päätti hyväksyä vaalien tulokset sillä nimenomaisella perusteella, että SAK:n keskusvaalilautakunta tutkisi nuo asiat ja sen mukaan päättäisi niistä. SAK:n keskusvaalilautakunta ei kuitenkaan ole näitä juttuja ottanut käsiteltäväkseen ja tästä olikin tarkoitukseni eilen kysyä puheenjohtaja Sumulta, minkälaisia rikkomuksia siellä oikeastaan on tapahtunut. En tietenkään tule kaikkia tässä yhteydessä niitä yksityiskohtaisesti kertaamaan ja kaikkia en tietenkään voi tunteakaan, mikäli esimerkiksi enemmistön taholta esitettiin rikkomuksia, joten meidän nähdäksemme nekin olisi pitänyt tutkia. Mutta silloin kun vaalien suorituksen tai tarkistuksen yhteydessä, voidaan todeta sellaisia tapauksia kuten esimerkiksi, että eräskin liiton toimitsija äänestää kahdessa eri osastossa ja kahdella eri nimellä, niin minun», nähdäkseni tällainenkin rikkomus on jo sellainen, joka pitäisi tutkia ja jonka johdosta pitäisi myös sen mukaisesti toimenpiteisiin ryhtyä. Jos kerran, henkilö, joka asetetaan valvomaan ja tarkastamaan vaalitoimituksia, suorittaa tällaisia toimenpiteitä niin jokainen ymmärtää, kun tietää minkälaisia tapauksia näiden vaalien yhteydessä on tapahtunut ja kuinka monta tällaista tapausta on sattunut. Siitä huolimatta, että on tehty kyselyjä, ei asiaa kuitenkaan ole käsitelty. Jos silloin kun vaaleissa annettiin yksi ääni jokaiselle jäsenelle, ja joku käyttää esimerkiksi kaksikin, mahdollisesti useampiakin ääniä, niin tällainen ei enää luonnollisestikaan ole oikein eikä vaalien tulos voi olla oikea. Osastossa, joka kahden kokouksen päätöksen mukaan ja pöytäkirjat liittoon lähettäneenä on päättänyt erota liitosta ja lähettänyt asianomaiset paperit liittoon, niin sen jälkeen tällaisessa osastossa vielä saadaan suorittaa äänestys ja nämäkin vaalit huomioidaan tuloksia laskettaessa. Jokainen kai ymmärtää, ettei tällainen ole oikein. Minä yhdyin siihen, mitä täällä on aikaisemmin metalliliiton puolesta Salomaa esittänyt, että katsottaisiin, ettei tämä kokous ole laillinen.

O. Järvelä: Pyysin tämän puheenvuoron lähinnä sen vuoksi, että täällä toisessa puheenvuorossa sanottiin, että SAK:n puheenjohtaja ja järjestösihteeri ovat allekirjoittaneet jonkinlaisen laittoman kirjelmän. Minä olen lukenut tällaisen kirjelmän Työkansan Sanomista, mutta ei ainakaan, sen faksimilejäljennöskuvan alla, joka siinä lehdessä oli, ollut SAK:n puheenjohtaja eikä SAK:n järjestösihteeri.

Jos tällainen kirjelmä on olemassa, jossa olisi allekirjoittajina nämä kaksi henkilöä todellakin näissä virkatehtävissään, niin minä toivoista, että se näytettäisiin tälle kokoukselle.

Toisaalta voidaan humoristisesti kysyä ja sanoa; että tällaisia kirjelmiä, niitähän on hyvin helppo ja mutkaton tehdä, mutta jos ja ktiin me kuvittelisimme, että tämä kaikki todella olisi olemassa, riifh 'haluaisin vain kysyä, eikö' tässä vapaassa Suomessa oie' oikeus lausua it&elleen ja ystävilleen mielipiteitä erilaisista asioista. Nimenomaan se henkilö, jdk&' tästä puhui,, on kymmenet kerrat huutanut hyvin Voimakkaasti, että täytyy olla mielipi-

devapaus ja sen vuoksi minä haluaisinkin nyt kysyä, mikä kohta tässä kirjelmässä, jota hän luki, on Suomen lain vastainen, sellainen, että sellaista mielipidetä ei saisi lausua. Toiseksi haluaisin kysyä, mikä kohta tässä kirjelmässä on sellainen, joka on SAK:ri sääntöjen vastainen. Ei riitä se, että sanotaan vain, että Sumu ja Järvelä ovat sanoneet jotain tällaista ja tällaista, että se on sääntöjen vastaista, pitää myöskin todistaa, missä kohdin, se on sääntöjen vastaista, "missä kohdin se on sellaista, joka kerta kaikkiaan poikkeaa SAK:n säännöistä ja sen sääntöjen hengestä.

Edelleen luonnollisesti voidaan kysyä, mitä tekemistä tällaisella kirjelmällä on SAK:n johdon kanssa, koska sillä, niinkuin minä alussa totesin,, ei ainakaan pyritty osoittamaan eikä osoitettu, että tämä olisi ollut SAK:n virallinen kirjelmä. Jos me haluaisimme kommunistien kohdalta kerätä tänne kaikki ne erilaiset kirjelmät, jotka he ovat lähettäneet maakuntaan, niin niitä minulla on pari kirjoituspöydän laatikollista ja ne sisältävät hyvin merkillisiä ja vekkuleita asioita ja kohtia. Mutta emme ole halunneet niihin puuttua, koska olemme nähneet, että kommunistit ovat tehneet ja tekevät täällä salaista junttatyötä ja eipä silti, tehkää vaan. Niin mekin teemme. Me olemme ottaneet oppia kommunistien junttatyöstä ja olemme tässä työssä onnistuneet niin hyvin, että he ovat saaneet siinä selkäänsä,, ja nyt olisi paljon miehekkäämpää, että he sen rehellisesti tunnustaisivat. Meikin juntaamme ja reilusti. Ja ettekä tekään voi sitä kieltää, ettettekö¹ tekin olisi sitä tehneet, mutta me emme ole koskaan siitä teitä syyttäneet.

Oskari Leskinen : Kannatan Salomaan, tekemää esitystä tässä, kysymyksessä.,

Lisäksi täällä Jokinen tulkitsi sääntöjä, aivan niinkuin Häntä-Heikki tulkitsi Raamattua, niinkuin hän itse sanoi. Täällä sanotaan "mikäli vaaliliitto muodostetaan" ja tietäkseni joka ainoassa liitossa jäsenistö muodostaa vaaliliittoja. (Vastalauseita). Se on sitten eri asia, jos liittotoimikunta ottaa huomioon puheenjohtaja Sumun ja myöskin järjestösihteeri Järvelän[^] tekemän ohjekirjeen ja menettelee sillä tavalla kuin ohjekirjeensä oli...Kirjelmää ei ollut allekirjoittanut SAK:n virkailijat,, mufta jokainen Suomen kansalainen tietää, että-Sumu on SAK:n puheenjohtaja ja jos hänen.allekirjoittamansa kirjelmä tulee jonkun jäsenen tietoon, nun kyllä se ottaa sen allekirjoituksen Sumun allekirjoituksena. On turhaa lässy[^]ellä, siitä,, ettei kirjelmä ole Sumun allekirjoittama kirjelmä. Ja jos sanotaan] ettei siinä.ole mitään sääntöjen vastaista niinkuin se lähetetään ja se on 'SAK:n sääntöjen, kanssa ristiriidassa, niin kyllä siiloin SAK:nVsäaiitöjä tulkitaan niinkuin Häntä-Heikki Raamattua, niinkuin sanotaan, ettei se kirjeiihä muka olisi ristiriidassa SAKfn sääntöjen kanssa. Kaikki muutkin* sen jälkeen tekivät ohjeen mukaan, joka SAK:n puheenjohtajan taholta ensih äjinettiin:

Pääsihteeri Lindblom : Salomaa, joka käytti johtavan puheenyuoron ja väitti, että SAK:h valtuuston hyväksymät Vaaliohjeet olisivat SAK:a, sääntöjen vastaisia, mainitsi, että valtuuston päätöksellä oli tarkoitus estl& järjestämästä suhteellisia vaaleja. Tosasia ori, että valtuuston päätös ei'velvoita'tähän. Siinä suhteessa ei kai olla eri mieltä. Mutia se ph myöskiii itsestään ja täysin selvä tosiasia, että nämä valtuistiin vaaliohjeet. eivät estä muodostamasta vaaliliittoja, mikäli sitä liittojen piirissä.halutaan. Ja tämä muoto täyttää täydellisesti sen, mitä SAK:n säännöt edellyttävät; Kuitenkin juuri tässä asiassa ja' tässä mielessä SAK:H valtuuston konimnistinen ryhmä onfcii esittänyt vastalauseensa. Vastalause sisältää,'vaatimuksen, että SÄK:n valtuuston olisi tullit antaa "sellaiset ohjeet, että. nijden mukaan "olisi'ollut välttämätöntä pefustaa välitsyayhdistyksiä ja vaaliliittoja, t.s. olisi ehdottomasti ollut järjestettävä suhteelliset vaalit' Sthi

teellisiä vaaleja järjestetään luonnollisesti siinä mielessä, että paikat jakautuisivat. SAK:n jäsenliittojen rakenne ja suuruus poikkeavat toisistaan ja niiden sisäinen henkikin. Tästä syystä SAK:n viime edustajakokous eläkönsä katsonut voivansa mennä sellaiseen sääntömuutokseen, joka olisi ehdottomasti velvoittanut suhteelliseen vaalitapaan.

On olemassa täysin realistisia tosiasioita, jotka estävätkin menemästä tähän. Minä haluaisin todeta, että SAK:n piirissä on lukuisia jäsenliittoja, joissa valitaan yksi tai kaksi edustajaa. Kummassakin näistä tapauksista on mahdotonta järjestää suhteellista vaalitapaa. Suhteelliset vaalit voitaisiin ehkä järjestää, mutta suhteellinen vaalitapa ei tässä suhteessa anna mitään apua tai etua kummallekaan ryhmälle. Lopputulos riippuu kokonaan siitä, kumpi osapuoli tässä saa enemmistön. Leskinen väitti täällä, että nämä ohjeet olisivat SAK:n sääntöjen vastaisia — eräs kysymys. Mistä syystä se liitto, jonka piirissä Leskinen toimii, mistä syystä se liitto, jonka piirissä toimii Reunamo, mistä syystä se liitto, jonka piirissä toimii Salomaa, mistä syystä nämä liitot, jos kerran oli sääntöjen mukaan ehdoton välttämättömyys järjestää suhteelliset vaalit, mistä syystä nämä liitot eivät niin tehneet? (Kokouksesta: Tehtiin Sumun ohjeiden mukaan!) Todennäköisesti nämä liitot noudattivat Sumun ja Järvelän ohjeita.

Minä haluaisin tässä lopuksi sanoa hieman samaa mitä Järvelä, nim. siitä seikasta, mistä johtuu, että yleensä nyt mentiin enemmistövaaleihin. Meidän piirissämme on käyty aika ankaraakin kamppailua siitä, kumpi osapuoli, sosialidemokraatit tai yleensä ei-kommunistit vai kommunistit ovat ammattiyhdistysliikkeessä todellisena enemmistönä. Tässä suhteessa kommunistien julkilausumat ja kommunistien esiintyminen on ollut erittäin jyrkkäsanaisesti väittävää, että heillä on todellinen enemmistö. Meidän käsityksemme oli, että nyt on parasta sitten ottaa härkää sarvista kiinni ja katsoa, mikä on totuus. Vaalin lopputulos osoittaa selvästi jokaista yksityistä äänestäjää myöten, että kommunisteilla ei ole enemmistöä. He jäivät verrattain vankkaan vähemmistöön. Eri asia on luonnollisesti.se, että me olemme yksimielisesti sopineet liittojen suhteellisen edustuksen ja se on sitten liittojen piirissä suoritettuna äänestyksen perusteella tullut tällaiseksi.

Täytyy vain valittaen todeta tässä, mitä Järveläkin äsken totesi, että kommunistit eivät ole oppineet sitä suomalaisilta sananlaskua, joka sisältää ajatuksen, että mies se on hävinnytkin.

P u h e e n j o h t a j a : Puheenvuorojen ; rajoituksen jälkeen ovat pyytäneet puheenvuoroja Kivi tarkoituksella vastata johonkin syytökseen, jonka Jiljeström esitti. Lisäksi on pyytänyt puheenvuoroa Aimo Anttila vastata näihin syytöksiin, joita Porkkala esitti. Kun tässä nyt on kysymys vastaamisesta syytöksiin, niin minä rajoituksesta huolimatta esittäisin, että näille kummallekin myönnetään lyhyt puheenvuoro. Hyväksyttäneen?

Hyväksytään.

J. Kivi : Meillä Metallityöväen liitossa on edelleenkin sinetöitynä kaksi pakettia. Näistä toinen on, niin kuin täällä selitettiin, helsinkiläisen osaston. Tammikuussa viime, vuoden viimeisen neljänneksen jäsenmaksutilasto osoittaa, että jäsenmaksun on maksanut 11 jäsentä. Sen jälkeen jäsenmaksuja ei ole maksettu ollenkaan, ei tämän vuoden 1. neljänneksestä, niin kuin juuri pari kolme päivää sitten meidän kirjoistamme totesin. Kuitenkin tämä osasto on antanut ääniä yli 1500. Ja tämä osasto on toinen niistä, joissa on tapahtunut törkeitä väärinkäytöksiä. Me koetimme tätä juttua selvittää metalliliiton kesken kokonaisen kuukauden ajan, mutta enemmistö ei suostunut näitä paketteja tutkimaan yhdessä meidän vähemmistön kanssa. Tästä johtui, että aivan viimeisinä hetkinä koska edustajista täytyi ilmoittaa kuukautta ennen SAK:lle, minä käännyin eräiden tovereitteni kanssa

•kirjelmällä työvaliokunnan puoleen ja pyysin tällaista tutkimusta toimeen¹ pantavaksi. Tällainen kirje jätettiin 26. 5. työvaliokunnalle, sii kuukausta ja yhtä päivää ennen kuin tämä kokous alkoi.

Kun työvaliokunta ei asiaa tutkinut, niin siitä seurasi, ettei voitu antaa valtakirjoille vahvistusta meidän liittomme edustajille, koska vaalin tulos ei ollut selvä. Ja kuitenkin vaalin tulos täytyy SAK:lle ilmoittaa viimeistään 27 päivänä, niinkuin jokainen tiesi. Silloin istui SAK:n valtuusto tässä talossa ja minulta vaadittiin siinä kello 4—5 välillä iltapäivällä kutsuttavaksi liittotoimikunta kokoukseen. Ja kun sitä ei oltu aikaisemmin kutsuttu, vaikka oli kuukausia aikaa, minun olisi pitänyt tunnissa kahdessa saada kokous kutsuttua kokoon ja samalla olla SAK:n valtuuston, kokouksessa. Tämä toimenpidehän oli mahdoton. Nyt keksivät oikeistolaiset sellaisen tempun, että kutsuivat 5—6 omaa miestänsä koolle, jotka muka piti liittotoimikunnan kokouksen ja yksimielisesti päättivät valtakirjat hyväksyä. Tässä on, niinkuin näette, aivan olennainen ja virallinen syy, miksi minä en ole voinut tätä liittotoimikunnan kokousta kokoonkutsua. Mutta minä väitän, että meidän sääntöjemme mukaan tuo tynkäliittotoimikunta on laiton, koska meidän sääntöjemme 10 §:n 5 kohdassa sanotaan: "Liittotoimikunta koostuu ensimmäisen puheenjohtajan tai hänen estettynä ollessa toisen puheenjohtajan kutsusta niin usein kuin asiat vaativat." Ensimmäinen puheenjohtaja oli silloin ulkomailla matkoilla, hän ei voinut kokousta kutsua ja myöhäisemmän ajan tähden minä en voinut sitä kutsua, ennenkuhi seuraavana päivänä olisin sen kutsunut. Mutta silloinhan se oli jo myöhäistä, Koska oikeistolaiset olivat tarkoituksellisesti jarruttaneet tämän edustajavaltuuden hyväksymistä sen kautta, etteivät olleet näiden kahden osaston vaalirötköksiä yhdessä lähteneet tutkimaan. Asia meidän kannaltamme on siis täysin laillisesti hoidettu, ja me olemme vaatineet, että ennenkuin vaalia voidaan, vahvistaa, häiden kahden osaston vaalipaperit on tutkittava ja sen jälkeen vasta metalliliiton edustajille voidaan nuo valtuudet myöntää.

Tämä on siis yksi sellainen syy, että jos metalliliiton edustajat ilman laillisia valtuuksia hyväksytään virallisiksi edustajiksi tässä kokouksessa, niin on selvää, että tällaista päätöstä vastaan voidaan moittia.

Minä en tämän laajemmin selvitä tätä juttua, koska uskon, että se yleensä on täällä kaikilla edustajilla selvillä. Mutta minä yhdyn näihin, jotka esittävät, että tämä edustajakokous ei ole laillisella tavalla kokoonpanettu eivätkä täällä edustajakokouksessa kaikkien liittojen, siis tässä tapauksessa Metallityöväen Liiton edustajat ole laillisilla valtakirjoilla varustettuja.

A. Anttila: Minäkin rohkenein pyytää puheenvuoron sen vuoksi, koska täällä erään puheenvuoron käyttäjän taholta tuotiin esiin seikkoja, jotka koskevat Puutyöväen Liittoa ja sen edustajia.

Täällä tuotiin esille syytökset, jotka oikeastaan lankeavat puheenvuoron käyttäjän omaan nilkkaan, sillä samaisten henkilöiden taholta on koko sodan jälkeisen ajan, jolloin he ovat tulleet mukaan laajemmassa mielessä ammattiyhdistysliikkeeseen, pyritty tekemää» aina rötköksiä ja rikkomuksia, jotta kaikki näyttäisi väin hyviri epäselvältä, Liittomme kohdalla jo ensimmäisissä SAK:n ylimääräistä dustajakokousta koskevissa kysymyksissä l#4es ja sen jälkeen myöskin 1647:ki tehtiin sellaisia rikkomuksia, joist* varmaanakin historia vielä myöhemmin tulee lausumaan ankan tuomionsakin näille samaisille henkilöille. Nyt taas, kun käytiin suorittamaan SAK:n edustajakokousedustajien vaalia liittomme kohdalta, niin koko ajan oli näköpiirissä se, että liittomme vastustajien taholta pyrittiin tekemään kaikkensa, jotta voitaisiin jollakin tavalla saada rikkomuksia aikaan, jotta tämä koko äänestys tulisi laittomaksi. Siinä työssä heillä olikin työtä tavat-

toman paljon, sillä kuten kaikki varmasti julkisuudessa olette nähneetkin»; oli sosialidemokraattien ja yleensä laillisia menettelytapoja kunnioittavien[^] edustajien äänimäärä huomattavan suuri verrattuna kommunistien edusta[^] jien saamaan äänimäärään.

Tilastot, joita tästä on allekirjoittaneen hallussa, puhuvat selvää kieltään siitä, ja jotka voisin tässä kyllä selvittää ja esittää, mutta ajan voittamiseksi se on kai tarpeetonta. Mutta muutama kysymykseen haluam kuitenkin antaa selvityksen.

Täällä mainittiin puheenvuoroissa, että mm. eräs osasto olisi ollut vaikuttamassa äänestykseen, joka osasto olisi eronnut jo meidän liitostamme. Asia koskee Forssan Piiutyöväen osastoa. Asianomainen osasto oli ilmoittanut eroavansa ja siirtyvänsä Kutomateollisuustyöväen Liittoon. Asiasta käännymme sen jälkeen Kutomateollisuustyöväen liiton puoleen ja he ilmoittivat, että he eivät voi ottaa sitä vastaan, koska se pääasiassa käsittää puuteollisuusalan työläisiä. Asiahan oli sillä selvä ja liittotoimikunta totesikin, että, osastohan jää sellaisenaan liittoon, ja vielä tänä päivänäkin se ei ole milloinkaan meiltä eronnut, se on maksanut jäsenmaksunsa ja maksaa edelleenkin. Tällainen syytös on siis minusta aivan aiheeton ja suorastaan sikamaista.

Lisäksi oli toinen kysymys, josta täällä mainittiin, että yksi henkilö olisi äänestänyt kahdella jäsenkirjalla. Siinäkin täytyy sanoa, että minä ihmettelen, ehkä siinä on kommunistien taholta suorastaan provokatoirien teko, sillä se henkilö on todella äänestänyt kyllä täällä Helsingin verhoilijain ammattiosastossa ja jäsenkirjan numero osoittaa siellä oikeata numeroa, mutta saman henkilön kohdalla nimi on kirjoitettu kyllä erääseen äänestysluetteloon Lohjalla, mutta jäsenkirjan numero sellainen, jota meidän liitos ei tähän päivään mennessä ole kirjoitettu, jotenka tässäkin tuntuu olevan tekaistu juttu. Mutta Vaikka nimikin juuri olisi ollut totuudenmukainen, kuten jo liittotoimikunnassamme esitettiin, niin me olemme olleet valmiit siihen, että näiden osastojen äänestyksen tulokset hylättäisiin ja vieläpä eräiden muiden osastojen äänestys, mistä on tehty moitteita.. Mikä olisi ollut tulos? Tulos, olisi ollut vain Se, että kommunistien äänimäärä olisi edelleenkin pienentynyt ja itse edustajien valintaan se ei olisi tehnyt minkäänlaista muutosta. Päinvastoin se olisi asettanut nämä edustajat, jotka täällä tällä kertaa ovat, edullisempaan asemaan, sillä se rako, mikä oli kommunistien ja näiden sosialidemokraattisten edustajien ääriinäärien välillä olisi siis vain suurentunut häiden sosialidemokraattien eduksi.

Voin mainita vain, että voihan olla täällä ja ilmeisesti onkin, että ammattiyhdistysliikkeessä on henkilöitä, jotka kuuluvat esim. Merimies-Uniönin, siinä on yksi jäsenkirja, sama henkilö kuuluu esim. Kiinteistöyhteyksijäin Liittoon, siis on talonmies, mutta lisäksi vielä voi olla rakennustyöläisenä työssä, ehkä on kolme jäsenkirjaa ja se on päässyt vaikuttamaan.. Minä luulisin, että rakennustyöläisten liitonkin olisi syytä tarkistaa tätä, vähän, ; .

Minä en kokouksen aikaa enempää kuluta, vaan totean, että meidän liittomme edustajiin nähden ei ole tehty liittotoimikunnassa minkäänlaista moitetta, vaan ne on hyväksytty, ja SAK:n työvaliokunta on todennut, että siinä ei ole sellaista rikkomusta; joka olisi aiheuttanut minkäänlaista muutosta itse edustajiin nähden.. .

Puheenjohtaja; Su m u : Olen lula paljon "aikaa. Haluan väin SAK:n sääntöjen sanamuoto edustajakokouksessa puhuu suht tavä, että maininta tästä vaalits

:innyt itselleni puheenvuoron. En kul eräitä toteamuksia; *' tisenä kuin' se on muutettuhu 'viimet ssta vaalitavasta,' muttk on huoöiat :t ori ehdollinen, siliä säännöt' nimen--

•omaan sanovat "mikäli vaaleja varten muodostetaan vaaliliittoja". Täten sääntöjen määräys suhteellisesta vaalitavasta ei ole kategorinen, niinkuin on haluttu väittää, vaan päinvastoin se on ehdollinen ja riippuvainen siis näistä tekijöistä.

Lisäksi sanotaan tässä sääntöjen 9 §:n 3 momentissa, että "lähemmät vaaleja koskevat ohjeet antaa keskusliiton valtuusto". Näin on myöskin tapahtunut. Keskusliiton valtuuston on siis ylin elin meillä antamaan edustajakokousvaaleja koskevia ohjeita.

Edelleen sanotaan säännöissä "edustajavaltakirjat vahvistaa jäsenliiton toimikunta ja on ne lähetettävä työvaliokunnalle viimeistään yksi kuukausi ennen varsinaista edustajakokousta". Näin oh myös tapahtunut. Jäsenliittojen toimikunnat ovat ne elimet, jotka vahvistavat, edustajavaltakirjat, ja näin ovat kaikki liitot meille myöskin sääntöjen määräämässä ajassa nämä valtakirjat toimittaneet.

Kivi puheenvuorossaan huomautti siitä, että Metallityöväen Liiton liittotoimikunnan vähemmistö jätti SAK:n työvaliokunnalle 26 päivänä toukokuuta valituskirjelmän Metallityöväenliiton vaalien toimittamisesta ja lopputuloksesta. Tämä pitää paikkansa. Tämä 26 päivä toukokuuta oli lauantai- tai päivä ja meillä oli silloin työvaliokunnan kokous. Kesken työvaliokunnan kokousta Kivi tuli ja jätti allekirjoittaneelle kirjelmän. Mutta minä luonnollisestikaan en kesken kokouksen sitä ryhtynyt tutkimaan enkä siihen tutustumaan, koska meillä on vakiintunut tapa, että puheenjohtajalle varataan tilaisuus tutustua aikaisemmin kaikkiin kirjelmiin. Kaikki kirjelmät ovat meillä kulkeneet diarion kautta. Tämä 26 päivä oli lauantai- tai päivä ja seuraavana päivänä meillä oli valtuusto, kuten Kivi aivan oikein mainitsi. Myöskin tämä 27 päivä, sunnuntai, oli viimeinen päivä, jolloin liittojen oli, saadakseen tähän edustajakokoukseen lailliset edustajansa olemaan saapuvilla, lähetettävä meille liittotoimikunnan vahvistama valtakirja. Näin ollen ei käytännöllisesti katsoen ollut mitään mahdollisuutta SAK:n työvaliokunnan piirissä ryhtyä tutkimaan tätä Metallityöväen Liiton liittotoimikunnan vähemmistön valitusta. Minä olen esittänyt jo työvaliokunnassa, kun tästä asiasta on jälkeenpäin keskusteltu, ja esitän uudelleen ainakin kokousedustajien tietoon kysymyksen: minkä vuoksi Jaakko Kivi pankkasi tätä valitusta aina viime hetkeen saakka, niin että itse tiesi, että käytännöllisesti katsoen ei ole mitään mahdollisuutta tämän valituksen tutkimiseen?

Täällä olevat puheenvuorojen käyttäjät ovat jo todenneet sen, että kommunistien taholla ei ilmeisesti osata kestää tappioita, vaan se kirvelee niin kovin, että tänne täytyy tulla juttelemaan sellaisia vätykslä kuin esim. Porkkala tässä jutteli. Kyllä Porkkalankin pitää oppia käsittämään, että he ovat Puutyöväen Liitossa hävinneet tämän vaalin ja vaalin tulos on sen mukainen.

Minä olen ensimmäisessä puheenvuorossani kokouksen laillisuutta käsiteltäessä esittänyt ehdotukseni ja sanamuotoni kokouksen laillisuuden toteutukseksi ja uudelleen korostan tätä, että tämän sanamuoto sisältää kaikki ne kohdat, mikä SAK:n edustajakokouksen laisuudelta edellyttää. Tätä minun ehdotustani on täällä keskustelun kuluessa kannatettu.

Minä siis katson, että edustajakokous on kutsuttu koolle sääntöjen määräämällä tavalla ja se on täten laillinen SAK:n 6. sääntömääräinen edustajakokous.

Puheenjohtajan vahvistettua nuijaniskulla kokouksen laillisuuden esitetään salin perältä lukuisia puheenvuoropyyntöjä.

Puheenjohtaja Sumu: Ne, joilla on eriävä käsitys tässä asiassa, ovat hyvät ja ilmoittavat tänne Vastalauseensa, kirjallisessa muodossa.

Vähemmistöryhmän edustajat saapuvat joukolla puheenjohtajan korokkeelle jättämään vastalauseitaan.

(Vastalause liitteenä n:o 5.)

Puheenjohtaja Sumu: Asia on loppuun käsitelty.

Asian käsittely julistetaan päättyneeksi.

Kokousedustajat.

Puheenjohtaja Sumu: Siirrytään seuraavaan kohtaan, työjärjestykseen. Pääsihteeri toimittaa nimenhuudon.

Nimenhuuto toimitetaan.

(Luettelo kokouksen osanottajista pöytäkirjan liitteenä n:o 1.)

Nimenhuudon päätyttyä lausuu pääsihteeri Lindblom: Läsna ovat liittojen valtuuttamista varsinaisista edustajista kalkki muut paiksi Suomer* Merimfes-Unionista valittu Tuomikoski, Gustav, Suomen Metallityövän Liitosta valitut Sandström, Ragnar ja Salonen, Edvin ja Laakso, Reino, Oppikoulunopettajain Liitosta valittu Parikka, Veikko ja Suomen Poliisien Liitosta valittu Kuivamäki, Jaakko. — Nämä ovat ilmoittaneet sairausesteet.

V. Laitinen: Metallityövän liitosta on sairausyistä estynyt tule-masta edustajakokoukseen Edvin Salonen ja Reino Laakso. Minä esittäisin, että edustajakokous antaisi edustusoikeuden näiden tilalle samasta mieli-pideryhmästä suurimman äänimäärän suhteellisessa vaalissa saavuttaneille Vilho Paanamolle Karkkilasta ja Toivo Virtaselle Tampereelta.

A. Ahti: Koska Merimies-Unioni r.y:n edustaja Gustav Tuomikoski ei myöskään ole voinut ottaa vastaan vakinaista edustajatoimintaa, eilen Unionin hallituksen kokouksessa asiaa käsiteltäessä katsottiin, että seuraava ääni-määrässä oli Viljo Syrjänen, joten ehdotan, että Viljo Syrjäselle myönnet-täisiin edusta jaoikeus tässä edustajakokouksessa.

J. Karenti: Pyydän lyhyesti vain saada kannattaa edustaja Ahdin tekemää ehdotusta niillä perusteilla, mitä hän äsken mainitsi, koskien siis Syrjäästä.

P. Rosman: Minä kannatan Laitisen tekemää ehdotusta.

V. Liljeström: Minä pyytäisin esittää, että koska Ragnar Sandström ei ole tilaisuudessa osallistumaan tähän edustajakokoukseen, hänen tilalleen-hyväksyttäisiin enimmäkseen ääniä saanut Pentti Vuorinen ja että hänelle siis myönnettäisiin edustusoikeus.

T. Kivinen: Koska Suomen Poliisien liiton edustaja Kuivamäki Sot-kamosta on sairauden perusteella estynyt saapumasta tähän kokoukseen, minä pyydän esittää, että edustajakokous hyväksyisi hänen tilalleen Arvo Haapasen Turusta, joka on täällä paikalla.

Puheenjohtaja Sumu: Edellisten puheenvuorojen johdosta haluan huo-mauttaa, että SAK:n säännöt eivät tunne lainkaan mainintaa varaedusta-jista. Tämän vuoksi minä esitän, että tämän kysymyksen tutkiminen jätetään järjestävän valiokunnan tehtäväksi. Siihen mennessä edustajakokous oikeut-tanee ne täällä esitetyt henkilöt, jotka on esitetty varaedustajiksi ja jotka ovat jo täällä luultavasti kaikki saapuvilla kokouksessa, että heille myönne-tään läsnäolo-oikeus. Ehkä tämä esitys hyväksytään.

Kokous hyväksyy toistaiseksi läsnäolo-oikeuden edellä mainituille hen-kilöille.

Kunnianosoitus Fiina Pietikäiselle.

Puheenjohtaja: Hyvät edustajakokoustoverit! — Meillä on tässä edustajakokouksessa yleisellä jäsenäänestyksellä valittuna edustajana Suomen Työläisliitosta meidän kaikkien tuntema toveri Fiina Pietikäinen.. Me tiedämme ja tunnemme hänet, niin että minun ei ole tarvis pitemmälti häntä esitellä. Mutta olen halunnut kuitenkin tehdä sen sen vuoksi, että hän on ollut mukana ammattiyhdistysliikkeessä Suomen ammattijärjestön perustamisesta lähtien, jos ei jo sitä ennenkin. Hän oli mukana Suomen ammattijärjestön perustavassa kokouksessa. Siitä lähtien hän on ollut aktiivisesti mukana liittonsa liittotoimikunnassa ja on edelleen tälläkin hetkellä. Hän on tällä hetkellä oman ammattiosastonsa puheenjohtajana ja samoin tällä hetkellä täysivaltaisena jäsenäänestyksellä valittuna edustajana täällä edustajakokouksessa. Se päivätö, jonka hän on suorittanut — tällä hetkellä hän on sivuuttanut 80 ikävuoden kunniakkaan rajan — on sellainen ja sen arvoinen, että meidän on syytä sitä yhteisesti täällä kunnioittaa.

Minä pyydänkin tässä tilaisuudessa saada ojentaa hänelle nämä kukat vaatimattomana kiittolisuuden osoituksena siitä työstä, minkä hän on ammattiyhdistysliikkeen hyväksi tehnyt ja toivon, että hän edelleen jaksaa olla mukana meidän yhteisessä työssämme.

Puheenjohtaja Sumu ojentaa kukat Fiina Pietikäiselle. Kokouksen osanottajat kunnioittavat häntä seisoaalleen nousten ja suosionosoituksin.

Fiina Pietikäinen: Pyydän sydämellisesti kiittää.

Edustajakokouksen päätösvaltaisuuden toteaminen.

Puheenjohtaja: SAK:n säännöt eivät edustajakokouksen päätösvaltaisuuteen nähden sisällä muita määräyksiä' kuin että yhden työvaliokunnan jäsenistä, yhden tilintarkastajista ja kahden valtuuston jäsenestä on oltava läsnä tässä edustajakokouksessa. Toimitetussa nimenhuudossa ja myöskin tämän päivän kuluessa me olemme todenneet, että SAK:n, työvaliokunta on kokonaisuudessaan täällä kokouksessa saapuvilla, samaten tilintarkastajain edustus on tullut täytetyksi- ja niinikään SAK:n valtuuston edustus. Käin ollen minä katson, että SAK:n 6 edustajakokous, mitä tulee sen päätösvaltaisuuteen, on tältä osaltaan täytetty ja että kokous on siis päätösvaltainen.

Kokoustoimitsijain Vaalit.

Puheenjohtaja: Seuraavana asiana työjärjestyksessä on kokoustoimitsijain vaalit,

SAK:n työvaliokunta on tehnyt valmistavan ehdotuksensa kokouksen toimitsijoista ja tämä ehdotus on jaettu edustajille.

Ensimmäisenä otetaan käsiteltäväksi kokouksen puheenjohtajien vaalit. Työvaliokunta esittää valittavaksi kokoukselle' viisi puheenjohtajaa: Aku Sumu, Eino Palander, Yrjö Tuominen, Felix Aarni ja Eero Antikainen.

Esitys voitaneen hyväksyä? • ~ •

Puheenjohtaja lyö nuijalla esityksen hyväksytyksi.

tt Syrjä: Oli vahinko kun puheenjohtaja äsken löi kiinni päätöksen antamatta puheenvuoroa, mutta olkoon se tällä kertaa anteeksiannettu. Se kuvastaa vain sitä linjaa, millä puheenjohtaja pyrkii asioita hoitamaan tässä

kokouksessa, niin ettei siis puheenvuoroja anneta jäsenille pyynnöistä huolimatta.

On valitettavaa, että työvaliokunta on poikennut siltä periaatteelliselta linjalta, mikä ammattiyhdistysliikkeessä on tunnustettu ja käytännössä toteutettu, että myöskin suhteellisuutta noudatetaan toimitsijoihin nähden tällaisessa edustajakokouksessa. Ne puheenjohtajaehdokkaat, jotka työvaliokunta esitti, ovat kaikki sos.-dem. ryhmästä. Tämän vuoksi ehdotan, että tässäkin kokouksessa pyrittäisiin noudattamaan suhteellista tapaa vanhan käytännön perusteella ja että tälle kokoukselle nimettäisiin puheenjohtajaksi Karl Lindstedt ja Erkki Salomaa.

N. Rantanen: Täällä on moneen otteeseen huomautettu siitä, että pois politiikka ammattiyhdistysliikkeestä. Edellisen kysymyksen yhteydessä edustaja Jokinen, jollen nimeä väärin muista, sanoi, että tämä liitto — tarkoittaen tietysti SAK:oa — on sosialidemokraattien perustama ja kaikki ne muut kymmenet tuhannet työntekijät, työläiset, jotka tähän SAK:oon ovat siirtyneet, ovat siis jollakin tavalla luopioita tai tänne varkein tunkeutuneita. Miiä -uskon, että teissä edustajat on monta sellaista edustajaa, jotka-ette ole täällä sosialidemokraattisen puolueen valtakirjalla, vaan olette täällä työläisten valtakirjoilla.

Minä haluaisin yhtyä Syrjän tekemään esitykseen esittämällä näitä ehdokkaita ei sosialidemokraattien eikä kommunistien valtakirjalla puheenjohtajiksi, vaan ammattiyhdistysmiehinä, jotka te kummatkin varmasti tunnutte.

E. Pöllänen: Yhdyn kannattamaan Syrjän tekemää ehdotusta.

Puheenjohtaja: Keskustelu puheenjohtajien vaalin osalta on päätynyt. Esitän ensin päätettäväksi puheenjohtajien lukumäärän. SAK:n työvaliokunta on esittänyt luvuksi 5. Tämä voitaneen hyväksyä?

Hyväksytään.

Puheenjohtaja: Keskustelussa on SAK:n työvaliokunnan esityksen lisäksi esitetty kaksi ehdotusta, Karl Lindstedt Rakennustyöntekijäin Liitosta ja Erkki Salomaa samasta liitosta. Näin ollen ehdokkaita on enemmän kuin työvaliokunnan ehdotuksen mukaan puheenjohtajiksi valitaan. Näiden kesken on toimitettava äänestys.

Minä esitän kokouksen ratkaistavaksi koeäänestyksellä, haluaako kokous hyväksyä SAK:n työvaliokunnan, ehdotuksen sellaisenaan vai haluaako se siihen tehtäväksi muutoksia ja lisäyksiä. Voidaanko esitys hyväksyä? (Kokouksesta: Hyväksytään!)

J. Kivi: On kysymys vaalista ja näin ollen täytyy suorittaa vaalit sääntöjemme mukaan. (Kokouksesta: Se on koeäänestys!) — Valitettavasti ei voida koeäänestystä suorittaa silloin kuin vaalia vaaditaan, ja minä vaadin vaalia. (Kokouksesta: Teknillisiä nimikirjoituksia!)

Puheenjohtaja: Edustajakokous ei ole vahvistanut vielä itselleen työ- ja järjestyssääntöjä. Näin ollen se ehdotus, mikä sisältyy tähän vihkoseen, ei sellaisenaan vielä sido tätä edustajakokousta. Esitän siis koeäänestyksellä tämän ratkaistavaksi ajan voittamiseksi.

• Voitaneen hyväksyä?

Hyväksytään.

Puheenjohtaja: Toimitetaan koeäänestys. Koska ääntenlaskijoita ei ole vielä valittu, pyydän että kummastakin rivistä päästä kaksi henkilöä laskevat sen pöytäriivin äänet.

Ehkä tämä esitys hyväksytään?

Hyväksytään.

Puheenjohtaja : Esitän, että ensin nostavat edusta jakorttinsa ne, jotka haluavat hyväksyä SAK:n työvaliokunnan esityksen sellaisenaan ja sen jälkeen nostavat edusta jakorttinsa ne, jotka haluavat tehtäväksi siihen muutoksia.

Äänetyseesitys hyväksytään ja äänestys toimitetaan.

Päätös : Työvaliokunnan esitys hyväksyttiin 143 äänellä 66 ääntä vastaan. Kokouksen puheenjohtajiksi valittiin Aku Sumu, Eino Palander, Yrjö Tuominen, Feliks Aarni ja Eero Alitikäinen.

Päätöksen johdosta syntyi seuraava keskustelu:

U. Syrjä: Nykyinen puheenjohtajan vaalitapa on ollut vastoin kaikkia meidän käytäntöämme ammatillisessa liikkeessä, vastoin sitä periaatetta, minkä olemme itsellemme omaksuneet järjestöelämässä. Työvaliokunta ehdotti 5 ehdokasta, allekirjoittanut kaksi ehdokasta, näin ollen yhteensä ehdokkaita 1. Tästä olisi pitänyt äänestää. Ei tällä tavalla koeäänestyksellä, vaan sillä tavalla kuin järjestöelämässä tunnetaan, että jokainen olisi saanut vapaasti esittää mielipiteensä siitä, kenet haluaa puheenjohtajaksi.

Tämän johdosta esitänkin tässä seuraavan vastalauseen. Kokouksen puheenjohtajan vaalissa ei ole noudatettu sitä periaatetta, jonka ammatillinen liike on omaksunut, että virkailijat valitaan molemmista työväen mielipidesuunnista voimasuhteiden perusteella suhteellisuuden pohjalla. Tämä johdosta pyydän esittää vastalauseen kokouksen puheenjohtajan vaalin suhteen.

Puheenjohtaja : Syrjä Rakennustyöläisten Liitosta on jättänyt kirjallisen vastalauseen puheenjohtajan vaalin johdosta. Tähän on myöhemmin jätetty 65 lappua, joissa ilmoitetaan yhdyttävän tähän vastalauseeseen.

Merkitään pöytäkirjaan:

(Vastalause liitteenä n:o 6)

/

Sihteerien vaali.

Puheenjohtaja : Seuraavana asiana on kokouksen sihteerien vaali. SAK:n työvaliokunta on ehdottanut, että kokoukselle valitaan 4 sihteerä.

Työvaliokunnan ehdotus hyväksytään.

Puheenjohtaja : Työvaliokunta ehdottaa, että kokouksen¹ sihteeriksi valittaisiin O. Lindblom, XI. Hiironen, V. Pulkkinen ja H. Helkavuori.

V. Sundelin : Ehdotan, että kokouksen sihteerien vaalissa asetettaisiin «ehdokkaiksi myöskin Oskari Leskinen ja Aune Hurme.

*

R. Oksa : Kannatan Sundelinin tekemää ehdotusta.

A. Siro: Vaikka edellinen päätös kokouksen puheenjohtajista jo osoittaakin sen, mihinkä tämän kokouksen enemmistö pyrkii tässäkin kokouksessa «ja ehkä mahdollisesti tämän jälkeenkin vastaisessa toiminnassaan, siitä huolimatta roskenen kannattaa Sundelinin tekemää ehdotusta kokouksen sihteeriksi.

Puheenjohtaja : Edustajakokous vahvisti sihteerien lukumäärän neljäksi. Ehdokkaita on kuusi. Poiketen SAK:n työvaliokunnan ehdotuksesta on ehdotettu kaksi ehdokasta lisää. Esitän samanlaisen äänestysmenettelyn kuin edelläkin koeäänestyksellä ratkaistavaksi; hyväksytäänkö työvaliokunnan ehdotus sellaisenaan vai onko siihen tehtävä muutoksia.

Puheenjohtajan ehdotus hyväksytään ja äänestys toimitetaan.

SAK:n työvaliokunnan ehdotuksen puolesta annetaan 148 ääntä. Ehdotuksen puolesta, että työvaliokunnan ehdotukseen olisi tehtävä muutoksia «nnetaan 67 ääntä.

Päätös: Edustajakokouksen sihteereiksi valitaan O. Lindblom, U. Hiironen, V. Pulkkinen ja H. Helkavuori.

Päätöksen johdosta lausuu

V. Vuori: Esitän vastalauseen VI edustajakokouksen sihteerien vaalista, mikä on erittäin törkeää loukkausta suhteellisuusperiaatetta vastaan. Vastalauseeseen ilmoittavat yhtyvän samat edustajat kuin puheenjohtajan vaalin johdosta esitettyyn vastalauseeseenkin.

Merkittiin pöytäkirjaan.

(Vastalause liitteenä n:o 7.)

Valiokuntien vaalit.

Puheenjohtaja: Seuraavana asiana on edustajakokouksen valiokuntien valinta. SAK:n työvaliokunta esittää valittavaksi seuraavat valiokunnat[^] järjestävä valiokunta, menettelytapavalioikunta, liittoraja- ja järjestömuotovaliokunta, sääntövaliokunta, raha-asiainvaliokunta, valitusasiainvaliokunta ja lisäksi pöytäkirjojen tarkastajat sekä ääntenlaskijat.

Voitaneen hyväksyä nämä valiokunnat ja toimihenkilöt asetettavaksi kokoukselle?

Hyväksytään.

Puheenjohtaja: Työvaliokunnan ehdotus on jaettu edustajille[^] Pyydän tekemään mahdollisia muutosesityksiä työvaliokunnan ehdotukseen. Esitän tehtäväksi muutosehdotukset samalla kertaa kokonaisuutena.

Tänne on jätetty eräitä puheenvuoropyyntöjä. Puheenvuorot riittänevät¹? Hyväksytään.

Puheenjohtaja: Esitän puheajan rajoitettavaksi puoleen minuuttiin. Voitaneen hyväksyä?

Hyväksytään.

O. Varpe: Ehdotan järjestävään valiokuntaan lisäksi, mitä täällä pu[^] heenjohtaja esitti, Erkki Salomaa, Jaakko Kivi ja Mauno Sillfors.

A. Kauhanen: Olisin odottanut, että kun täällä kokouksen alussa puhuttiin niin kauniista yhteistyöstä, niin myöskin näitä valiokuntia valittaessa olisi myöskin sitä suositeltu ja asetettu ehdokkaat hieman toisella tavalla.

Yhdyn myöskin kannattamaan Varpen puheenvuoroa järjestävään valiokuntaan nähdä ja samalla ehdotan menettelytapavalioikuntaan: Martti Nieminen, Armas Reunamo, Veikko Porkkala.

Sylvi Kujanpää: Kannatan Varpen ja Kauhasen tekemiä ehdotuksia.

T. Kokko: Yhdyn kannattamaan Varpen tekemiä ehdotuksia.

V. Ahonen: Yhdyn täällä edustaja Varpen ehdotukseen. Ja samalla, tekisin ehdotuksen liittoraja- ja järjestömuotovaliokuntaan uusiksi edusta[^] jiksi Jaakko Kivi, Pentti Lundström ja Veikko Porkkala.

F. Jalonen: Järjestävään valiokuntaan esitän lisättäväksi seuraavat toverit: Aune Hurme, Oskari Leskinen ja Erkki Salomaa.

A. Prunnila: Kauniit puheet siitä edelläpuhutusta demokratiasta näyttävät käytännössä toista puheenvuorojen rajoituksessa.

Esitän raha-asiain valiokuntaan valittavaksi: Erkki Salomaa, O. Leskinen ja Aune Hurme.

V. Reuna: Yhdyn kannattamaan Ahosen tekemää ehdotusta Järjestävään valiokuntaan valittavaksi: Erkki Salomaa, O. Leskinen ja Aune Hurme.

Elma Rouhamo: Kannatan kaikkia niitä lisäesityksiä, mitä täällä on valiokuntiin lisäjäseniksi tehty.

B. Vivolin: Kannatan kaikkia näitä tehtyjä ehdotuksia näihin eri valiokuntiin ja lisäksi esittäisin vielä valistusasiain valokuntaan: Erkki Salomaa, Armas Reunamo ja Lars Junttila.

A. Prunnila: Pöytäkirjan tarkastajiksi työvaliokunnan ehdotuksen, lisäksi ehdotan vakinaiseksi Armas Reunamon ja varalle Aaro Kauhasen.

A. Aaltonen: Kannatan Jalosen ja Prunnilan tekemiä ehdotuksia.

Keskustelu julistetaan päättyneeksi.

Puheenjohtaja: Keskustelun kuluessa on tehty muutosesityksiä kaikkiin työvaliokunnan tekemiin valiokuntia koskeviin ehdotuksiin. Esitän samaa äänestysmenettelyä kuin äskenkin. Käsitän työvaliokunnan ehdotuksen kokonaisuutena ja vastaehdotuksena sitten muutosesitykset työvaliokunnan esitykseen. Muutosesityksiin sisältyvät ne ehdotukset, mitä täällä on tehty. Näiden kesken toimitetaan koeäänestys.

Menettelytapa hyväksytään ja äänestys toimitetaan.

Puheenjohtaja: Äänestyksessä on annettu työvaliokunnan ehdotuksen puolesta 145 ääntä ja muutosesityksen puolesta 67 ääntä.

Merkittään, että työvaliokunnan ehdottamat henkilöt on valittu esitettyjen valiokuntien jäseniksi.

Päätös: Työvaliokunnan ehdotuksen mukaisesti valitaan valiokuntiin ja kokoustoimitsijoiksi seuraavat henkilöt:

Järjestävä valiokunta: A. Sumu SAK:n toimisto, Y. Tuominen S. Vaatetustyöläisten Liitto, E. Palander S. Kunnantyöntekijäin Liitto, F. Aarni S. Metallityöväen Liitto, E. Antikainen S. Maa- ja Sekatyöväen Liitto, A. Happonen S. Liiketyöntekijäin Liitto, O. Lindblom SAK:n toimisto, U. Hiironen SAK:n toimisto, L. Junttila SAK:ri toimisto.

Menettelytapavaliokunta: E. Mitikka S. Puutyöväen Liitto, J. Lindgren S. Metallityöväen Liitto, E. fcläkinen S. Paperiteollisuudentyöntekijäin Liitto, A. Virtanen S. Kunnantyöntekijäin Liitto, J. Kanerva S. Nahka-, Jalkine- ja Kumityöväen Liitto, E. Antikainen Työvaliokunta, A. Sumu SAK:n toimisto.

Liittoraja- ja järjestömuotovaliokunta: V. Liljeström työvaliokunta, V. Rantanen työvaliokunta, A. Anttila työvaliokunta, S. Koutio S. Autoalantyöntekijäin Liitto, A. Koskinen S. Kirjatyöntekijäin Liitto, E. Toivo S. Liiketyöntekijäin Liitto, O. Lindblom SAK:n toimisto.

Sääntövaliokurita: U. Uoma Kirjatyöntekijäin Liitto, O. Junge11 S. Puutyöväen Liitto, A. Komi S. Paperiteollisuudentyöntekijäin Liitto, A. Aalto S. Kunnantyöntekijäin Liitto, A. He1nonen S. Poliisien Liitto, R. Varnila S. Metallityöväen Liitto, K. Lindstedt S. Rakennustyöläisten Liitto, V. Backman työvaliokunta, O. Lindblom SAK:n toimisto.

Raha-asiainvaliokuntaj- TT. Veckroth S. Rautatieläisten Uitto, A. Katrä S.Kirjatyöntekijäin Liitto, V.Mehtonen S.Työläisliitto, V. Kilappa S. Liiketyöntekijäin Liitto, V. Ahonen S. Kutomateollisuustyöväen Liitto, G. Henriksson työvaliokunta, V. Harinen SAK:n toimisto.

Valistusasiain valiokunta: A. Hautamäki S. Liiketyöntekijäin Liitto, T. Mikkola S. Paperiteollisuudentyöntekijäin Liitto, A. Myyryläinen S. Veturimiesten Liitto, A. Hurme S. Elintarviketyö-

Iäisten Liitto, V. Korhonen S. Metallityöväen Liitto, A. Hällström työvaliokunta, O. Järvelä SAK:n toimisto.

Pöytäkirjan -tarkastajat. Vakinaisiksi: O. Jokinen Työläisliitto, Jouko Salminen S. Lasi- ja Posliirityöväen Liitto, Varalle: R. Mieskonen S. Postimiesliitto, O. Majlander S. Mekanikkojen Liitto.

Ääntenlaskijat: E. Hakkarainen Kansakoulujen Miesopettajain Yhdistys, P. Virtanen S. Maa- ja Sekatyöväen Liitto, t. Karisalmi S. Hotelli- ja Ravintolahenkilökunnan Liitto, E. Juntunen S. Puutyöväen Liitto, O. Leskinen S. Muurarien Liitto, A. Fagerström S. Kutomateollisuustyöväen Liitto, P. Rosman S. Metallityöväen Liitto, V. Laamanen S. Elintarviketyöläisten Liitto.

Päätöksen johdosta lausuu

V. Laitinen: Esitän vastalauseeni pöytäkirjaan päätöksen johdosta, joka tehtiin tässä valiokuntavaalissa tässä SAK:n kuudennessa edustajakokouksessa.

, Vastalauseeseen ilmoittivat yhtyvänsä samat edustajat, jotka olivat esittäneet vastalauseensa sihteerin vaalin johdosta.

Puheenjohtaja: Totean, että päätöksen johdosta on jätetty 67 vastauselippua, merkitään.

Asian käsittely julistetaan päättyneeksi.

(Vastalause liitteenä n:o 8.)

Puheenjohtaja: Kokoustyö tältä päivältä päättyy ja kokousta jatketaan huomanaamulla kello 9, jolloin toimitetaan kokousedustajien nimenhuuto.

Kokous keskeytetään kello 19.17.

TOINEN KOKOUPÄIVÄ 28. 6. 1951.

Kokous aloitetaan kello 9.00.

Puheenjohtajana A. Sumu, sihteerinä U. Hiironen ja V. Pulkkinen.

Kokous aloitetaan laulamalla "Vala".

Toimitetaan nimenhuuto.

Ulkolaisen kutsuvieraan esittely.

Puheenjohtaja: Kokoukseemme on saapunut ulkolaisista kutsuvieraista Ruotsin ammattijärjestön toimitsija Bror Johansson. Pyydän saada esitellä hänet kokoukselle ja lausua hänet tervetulleeksi.

Edustajakokouksen työjärjestys.

Puheenjohtaja: Ensimmäisenä varsinaisena asiana meillä on työjärjestyksen 3. kohta. Kokouksen työjärjestyksen ja kokoussääntöjen hyväksyminen.

Järjestävä valiokunta esittää kokoukselle, että työjärjestys kokonaisrakennelmana, sellaisena kuin se on esitetty kokoukselle, hyväksytään, kuitenkin sillä poikkeuksella ja muutoksella, että kansainvälisyyskysymys käsitellään ensimmäisenä varsinaisena asiana, jolloin tämä merkitsee sitä, että samassa

yhteydessä käsitellään eri vuosien toimintakertomuksiin liittyvät ammattiyhdistysliikkeen kansainvälisiä suhteita koskevat kysymykset sekä myöskin alustusviikkoon sisältyvät kansainvälisyyteen liittyvät kysymykset. Tämä esitys lähtee puhtaasti käytännölliseltä pohjalta, tjs. siltä pohjalta, että eri vuosien toimintakertomuksista kosketellaan SAK:n kansainvälisiä suhteita ja samoin sitä kosketellaan niissä esityksissä, jotka sisältyvät työjärjestyksen 15. kohtaan. Tällöin jos ne käsitellään paloittain vuosi vuodelta ja sitten vielä alustuksen kohdalla työjärjestyksen 15. kohta, me joudumme täten asian käsittelyssä palaamaan ehkä uudelleen aina taaksepäin. Niin ollen olisi käytännöllistä, että nämä kysymykset käsitellään kokonaisuutena, ja järjestävä valiokunta esittä, että koko tämä päivä varattaisiin kansainvälisyyskysymyksen käsittelylle, mikäli sitten koko päivä siihen kuluu, mutta kuitenkin keskustelua ei sitten enää jatketaisi tämän jälkeen. Tämä merkitsee myöskin sitä, että asianomaisten toimintakertomusten kohdat menneiltä vuosilta ja alustus tältä osalta tulee siis tässä yhteydessä käsitellyksi.

Järjestävä valiokunta oli tässä päätöksessään ja esityksessään yksimielinen lukuunottamatta Junttilaa. Hän on pyytänyt tässä asiassa puheenvuoron. Luovutan Junttilalle puheenvuoron.

L. Junttila: Vastustan järjestävän valiokunnan ehdotusta työjärjestyksen muuttamisesta. Asiaan on sillä tavoin, että meille edustajille on työvaliokunnan taholta lähetetty työjärjestys. Minulla on se käsitys, että edustajat ovat valmistautuneet tätä edustajakokousta varten sen työjärjestyksen pohjalla, mikä heille on lähetetty, ja ainakin osa edustajista on otaksuttavasti jättänyt valmistelunsa asioiden käsittelyä varten myöskin tämän kokouksen ajaksi. Näin ollen, jos me muutamme sitä työjärjestystä, mikä edustajakokoukselle on lähetetty ja jonka myöskin SAK:n työvaliokunta asiaa käsitellessään on hyväksynyt, me tällä tavalla joudumme häiritsemään ja vaikeuttamaan kyseessä olevien asioiden käsittelyä tässä edustajakokouksessa:

Ehdotankin, että asiat tässä edustajakokouksessa käsitellään sen työjärjestyksen mukaan, mikä on lähetetty edustajille. , •

Puheenjohtaja: Tänne on saapunut useita puheenvuoropyyntöjä, jotka kohdistuvat sekä työjärjestykseen että kokoussääntöihin. Minun esitykseni sisältää siis sen, että me nyt tällä kertaa käsittelemme kysymystä kokouksen työjärjestyksestä ja, erillisenä otamme esille kokoussääntöjen hyväksymiskysymyksen. Tämän haluan vain lausua selvitykseksi näille puheenvuorojen pyytäjille, niin että jos heidän puheenvuoronsa kohdistuvat kokoussääntöihin, niin se asia tulee erillisenä asiana esille.

A. Reunamo: En voi yhtyä järjestävän valiokunnan esitykseen, yaan. vastustan sitä ja yhdyn siihen esitykseen, minkä Junttila täällä teki.

M. Sune11: Viitaten niihin perusteluihin ja asiallisiin perusteluihin, joita Junttila esitti, yhdyn hänen vastustavaan kantaansa siitä, että työjärjestystä ei muuteta, sillä se vaikeuttaa ehdottomasti kokouksen asioiden käsittelyä, koska valmistautumiset kansainvälisyyskysymykseen, joka on yksi tämän kokouksen tärkeimmistä tehtävistä, ovat ainakin osalta edustajia kesken ja näin ollen se vaikeuttaa koko kysymyksen käsittelyä.

K. Oksa : Yhdyn Junttilaan tässä kysymyksessä, sillä jos me käsitellään koko tämä asia>.nslf.niinkuita rpuheexjohtaja on esittänyt, toimintaker^tomukseen perMStöen» »i.-i>eiöä«i.<ole vielä tämän vuoden toimintakertomus selvillä; näiii^enssäsinT.^aibeöttaat.asian käsittelyä kokonaisuudessaan.

Puh^ee^liJoh4aj*T^S^feäu''äsirfn'-Johaosta on päättynt. Kokoukselle on esrtett-^Jesta^ff^ndköflriätf ehdotus. Lisäksi on Junttila tehnyt

esityksen, että työjärjestys hyväksyttäisiin sellaisenaan ilman sitä poikkeamaa, minkä järjestävä valiokunta oli esittänyt.

Junttilan esitystä on kannatettu. Näin ollen on olemassa kaksi kannatettua esitystä. Näiden kesken on toimitettava äänestys. Onko selostus oikea? Hyväksytään.

Puheenjohtaja : Esitän äänestettäväksi siten, että ensin nostavat korttinsa ylös ne, jotka yhtyvät järjestävän valiokunnan ehdotuksen ja sen jälkeen nostavat korttinsa ne, jotka yhtyvät Junttilan esitykseen.

Äänestysesitys hyväksytään ja äänestys toimitetaan.

P ä ä t ö s :

Puheenjohtaja : Äänestyksessä on järjestävän valiokunnan ehdotuksen puolesta annettu 147 ääntä ja Junttilan esityksen puolesta 67 ääntä. Käin ollen järjestävän valiokunnan ehdotus kokouksen työjärjestykseksi on tullut hyväksytyksi.

A. Reunamo : Vastustan tässä kokouksessa tehtyä päätöstä.

Puheenjohtaja : Asia on loppuun käsitelty.

Päätöksen johdosta jätettiin pöytäkirjaan liitettäväksi vastalause.

(Vastalause liitteenä n:o 9.)

Puheenjohtaja : Järjestävässä valiokunnassa käsiteltäessä kokouksen työjärjestystä, valiokunnan enemmistön taholta perusteltiin tehtyä muutosehdotusta puhtaasti käytännöllisenä kysymyksenä ajan voittamiseksi, jolloin voitaisiin kansainvälisyyskysymys käsitellä yhtenä kokonaisuutena. Tällöin me huomautilimme Junttilalle että me näemme tarkoituksena olevan jarruttaa kokouksen työskentelyä ja siitä juuri ovat osoituksena nämä marsit tänne. Jos jarrutusmenettelyä jatketaan, niin me tulemme tarkistamaan suhteemme kokoustyön jarruttajiin. Joka tapauksessa jos te tätä lappumarsia täällä harjoitatte, niin täällä on sihteerinä Helkavuori ja hänelle ne voidaan jättää. Kokous jatkaa siitä huolimatta työskentelyään. (Voimakkaita hyvä-huutoja.)

Kokoussääntöjen hyväksyminen.

Puheenjohtaja : Seuraavana asiana ori kokoussääntöjen hyväksyminen. Kokoukselle jaetussa vihkosessa, jossa on osanottajaluettelo, on SAK:n työvaliokunnan ehdotus edustajakokouksen työ- ja järjestyssäännöiksi.

E. Niitty : Uskon, että meillä kaikilla varsinaisilla edustajilla, jotka tulemme perusjärjestöistä, on paljon sanottavaa ja meille on sieltä pantu paljon sanomista. Kuitenkin tässä kokoussääntöjen 4. kohdassa jo ennakolta rajoitetaan puheenvuorot 10 minuuttiin ja kun ottaa huomioon juuri äsken tehdyn päätöksen, jolla työjärjestystä vielä muutettiin, niin että käsiteltävä asia laajeni yhdellä kertaa käsiteltäväksi, on aivan kohtuutonta, että nyt jo ennakolta säännöissä rajoitetaan puheenvuorot 10 minuuttiin. Tämän voisi käsittää, jos täällä olisi vain pamppujen välisiä selvittelyjä. Vetoan juuri edusta jatovereihin' riippumatta siitä, millä pallilla he täällä istuvat, että varmaan-kin eväitä on niin paljon, että ajan rajoittaminen tuntuu myöskin vapauden rajoittamiselta. Ja kun enemmistö alleviivaa demokraattisuuttaan, niin tässä sitä olisi hyvä osoittaa. Näin ollen minä ehdotankin, että 4. kohta, jossa puhutaan puheenvuorojen rajoittamisesta 10 minuuttiin, poistetaan.

P. Rosman: Samalla kun yhdyin Niityn tekemään ehdotukseen, haluaisin puuttua tähän toiseen kohtaan, että puheenvuoroa pitää pyytää puheenjohtajalta kirjallisesti. Jos sitä taktiikkaa, mitä eilen kokouksen puheenjohtaja noudatti, noudatetaan näinä päivinä edelleen, niin tämäi mukaan •edustajatoverit tuskin saanevat puheenvuoroja ollenkaan. Minä esitänkin, «ttä samalla kun puheenvuorot kirjallisesti pyydetään, kokouksen puheenjohtaja huomioi myöskin jo edustajapaikalta pyydetessä kirjallisen puheenvuoron, silloin kun edustajalähtee puheenvuoroa viemään, eikä vain silloin kun puheenvuoro on puheenjohtajalle jo jätetty. Tämä vain sen vuoksi, että «dustajilla on myös tilaisuus käyttää asiassa puheenvuoronsa, mitä ne eväiksi ovat maakunnista saaneet, eikä ainoastaan sen, mitä puheenjohtaja mieli-valtaisesti haluaa päättää.

V. Reuna: Yhdyn kannattamaan edustaja Niityn ja edustaja Rosmanin tekemiä ehdotuksia koska katson, että jos- kokoussääntöjen 4. kohta hyväksytään sellaisenaan, niin se on edustajien demokraattisten oikeuksien loukaamista.

Keskustelu julistetaan päättyneeksi.

Puheenjohtaja: Meillä on kaksi esitystä, SAK:n työvaliokunnan, •esitys kokouksen työ- ja järjestyssäänöiksi ja lisäksi on ed. •Niityn esitys, jota on kannatettu. Näiden esitysten kesken on toimitettava äänestys.

Puheenjohtaja: Esitän, että ensin nostavat korttinsa ne, jotka kannattavat työvaliokunnan esitystä ja sitten ne, jotka kannattavat Niityn ja Rosmanin esityksiä.

Äänestysesitys hyväksytään ja äänestys toimitetaan.

Päätös: Kokouksen järjestyssäännöt hyväksytään SAK:n työvaliokunnan esittämässä muodossa 146 äänellä 67 ääntä vastaan.

Päätöksen johdosta lausuu

E. Niitty: Esitän jyrkän paheksumiseni tällaista epädemokraattista Tcokoussääntöjen hyväksymistapaa vastaan ja samalla ilmoitan, että yhtenäisyyden kannalla oleva ammattiyhdistysväki yhtyy kantaani.

Asia julistetaan loppuun käsitellyksi.

(Kokoussäännöt pöytäkirjan liitteenä n:o 2.)

Maailman Ammattiyhdistysten Liiton tervehdys.

Puheenjohtaja: Eilen jäi Maailman Ammattiyhdistysten Liiton toveri Grassln tervehdys tälle päivälle. Pyydän saada luovuttaa toveri Grasslille puheenvuoron.

Louis Grassi: Hyvät toverit. Sallikaa minun tuoda teille kaikille ja teidän välityksellänne kaikille Suomen työläisille valtuuskuntamme puolesta Maailman Ammatillisen Liiton sydämelliset ja toverilliset terveiset, suuren liittomme, jonka piiriin tällä hetkellä kuuluu, huolimatta kaikista hajoitusyrityksistä, joita on tehty, yli 80 miljoonaa työläistä maailman joka puolelta.

Edustajakokoukseenne pidetään erittäin vakavana aikana, aikana, jolloin Ikansojen elämä on vaakalaudalla. Viimeisten kuukausien aikana kansainvälinen tilanne on huonontunut siinä määrin, että emme ehkä aina täysin käsittä sen aiheuttamien vaarojen koko vakavuutta. Fasismia ja natsismia vastaan käydyin sodan päättymisen oli herättänyt kansoissa ja työläisissä •toiveen ftähdä vihdoin uuden oikeudenmukaisuuden, vapauden ja Kansallisen riippumattomuuden aikakauden varsinkin siirtomaa- ja puolisiirtomaafansoille. Mutta imperialistinen politiikka on johtanut kansat ja -varsinkin kaupunkien ja maaseudun työtätekevät monopolistien, trustien ja

taantumuksen eteen. Taantumuksen aalto, joka suuntautuu työväenluokkaa ja sen ammatillista, liikettä vastaan, riehuen valloillaan kaikissa kapitalisti[^] sissa maissa ja varsinkin siirtomaissa' ja puolisiirtomaissa, on tehnyt mahdollisesti vanhojen monopolistiryhmittymien uuden synnyn! Italiassa, Saksassa, Ranskassa ja muualla. Sen mielivalta painaa poliittista elämää johtaen kansat onnettomuuteen, lamauttaen tuotantokoneiston, sulkien tehtaat, lisäen työttömyyttä, syösten työläiset epätoivoon, kurjuuteen ja nälkään.

Kapitalistiset maat, "sen sijaan että kehittyisivät taloudellista vakaannuttamista ja työtätekevien elinehtojen parantamista kohti, kääntyvät yhä. enemmän sotatalouteen. Niissä vallitsee .pula kokonaisilla tuotantoaloilla, kansojen elintaso laskee jatkuvasti, kurjuus leviää ja palataan vanhaan fasistiseen korporaatiojärjestelmään.

Melkein kaikissa kapitalistisissa maissa on ryhdytty sarjaan toimenpiteitä, tarkoituksella muodostaa erityisiä • elimiä, joiden avulla voidaan aikaansaada suurkapitalismin täydellinen niin taloudellinen kuin poliittinen diktatuuri», esim. valvomalla ja säännöstelemällä kulutusta, rajoittamalla kulutustarvikkeiden jakelua ja kulutusta varastoimisen ja säännöstelyn avulla, palaamalla-palkkasulkuun kehittäen samanaikaisesti keinottelua ja sen seurauksena-hintojen nousua — toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on antaa kapitalisteille vapaat kädet uuteen järjestelmään, joka tekee tehostetun riiston mahdolliseksi pidentämällä työpäivää, loukkaamalla sosiaalilainsäädäntöä, rikkomalla työsovimuksia ja antamalla heille mahdollisuuden erottaa työstä, keitä he haluavat ja milloin he haluavat.

Kun kansanjoukot kapinoivat sellaista demokratian vastaista politiikkaa, vastaan, ryhtyvät hallitukset häikäilemättömästi halvauttamaan joukkojen. tyytymättömyyttä mitä korkeimmin, vainotoimenpitein. Siten toteutetaan pakkokeinoin sotapolitiikkaa ja taataan suurviljelijöiden ja monopolikapitalistien kyynilisten etuoikeuksien säilyminen. Sen vuoksi säädetään poikkeuslakeja, tukahdutetaan oikeuksia ja vapauksia, pyritään hajoittamaan kansanjoukkoja, johtamaan ne hajhaan, murtamaan niiden järjestöt ja niiden toiminta.

Ensiksi supistetaan lakko-oikeutta ja kokoontumisoikeutta ja sen jälkeen, kumotaan nämä oikeudet kokonaan. Lähdetään siitä, että erotetaan työstä, tai rangaistaan ammatillisen tai poliittisen työväenliikkeen' työntekijöitä[^] sen jälkeen ryhdytään vangitsemisiin, tuomioihin, murhiin, sotatuomioistuinten perustamiseen, perustetaan sotilasmiliisejä luonteeltaan samoja kuin fasistiset kaartit jne. Ikäänkuin kaikki tämä ei riittäisi, ryhdytään vielä toimenpiteisiin työläisten jakamiseksi eri leireihin, ammatillisten järjestöjen hajoittamiseen ja työläisten kiihoittamiseen toinen toisiaan vastaan. Kun tämäkään ei riitä, ryhdytään lakkauttamaan ammatillisia järjestöjä tai pannaan poliisi ja fasistiset kaartit hyökkäämään ammatillisia järjestöjä vastaan tai sitten alhaisella demokratian vastaisella tavalla karkoitetaan MAL Ranskasta amerikkalaisen hallituksen käskystä.

Nyt jo täytyisi olla selvää kaikille, että kapitalistinen taantumus ei voi sietää sitä, että työväenluokka on yhtenäinen kansallisesti tai kansainvälisesti; Taantumukselliset tietävät täysin hyvin, että MAL:n perustaminen ja sen olemassaolo merkitsee kansainvälisen proletariaatin suurta voittoa, koska ensimmäisen kerran historiassa se on yhdistynyt ja yhdistää vieläkin työläiset maailman joka puolella. Tämä yhtenäisyys toteutetaan' demokraatti'-sella pohjalla puolustaan työläisten taloudellisia ja sosiaalisia vaatimuksia ja yhteiskunnallisia uudistuksia yhdistämällä koko maailman työläiset taisteluun ja vastarintaan kaikkia yrityksiä vastaan, joiden tarkoituksena on vetää maailman uuteen sotaan. Sotapolitiikka, hajoitus ja' erip[^]uraisuuderialtonta, yhteiskunnallinen konservatismi ja taantumuksellisuus Kohtaavat yhä.

lujempaa vastustusta kansanjoukkojen taholta ja ennen kaikkea työväenluokan taholta.

Melkein kaikissa kapitalistisissa maissa, siirtomaissa ja puolisiirtomaissa työläiset ja kansat toimivat kukistamattomia tarmolla, nousten puolustamaan palkkojaan, työtä ja uhattua kansallista taloutta loukkauksia ja miehivaltaa vastaan puolustaan lakko-oikeutta, vapautta ja rauhaa. Muistaakamme tässä yhteydessä niitä suuria ja sankarillisia taisteluja, joita viime kuukausien aikana ovat käyneet espanjalaiset työläiset, italialaiset ja ranskalaiset työläiset ja suuria yhtenäisyyslakkoja palkankorotusten puolesta, meksikkolaisten kaivostyöläisten marssia ym. Kaikkialla työläiset taistelevat sankarillisesti monopolistien ja taantumuksellisten kastien ryöstöpolitiikkaa vastaan.

Toverit! Vallitseva piirre näissä taisteluissa, jotka usein ovat olleet menestyksellisiä, on että suuressa osassa näistä maista työläiset ovat näiden, liikkeiden aikana toteuttaneet toiminnan yhtenäisyyden huolimatta useiden hajoitajajohtajien kehoituksista, joilla koetetaan saada ammatillisten järjestöjen jäseniä hylkäämään kaikki ehdotukset yhtenäisestä toiminnasta. Työläiset tietävät hyvin, että lähtiessään taisteluun hajoitetuin rivein, he joutuvat tappiolle, kun taas yhtyneinä heillä on voiton mahdollisuudet. Neljän miljoonan italialaisen saama suuri voitto on tulos yhtenäisestä toiminnasta, yhtenäisyydestä* joka toteutettiin suurien yhtenäisyyslakkojen aikana viime vuonna. Sama koskee myös ranskalaisia työläisiä. Suuri kokemus, joka on saatu viime vuosien suurten taistelujen aikana, osoittaa, kuinka oikea, on MAL:n yhtenäisyyspolitiikka.

Toverit! Miljoonat ihmiset, miehet, naiset, nuorukaiset ja nuoret naiset, ihmiset, jotka edustavat kaikkia poliittisia ja uskonnollisia mielipiteitä ja kaikkia rotuja, tuntevat tulevaisuutensa epävarmaksi ja olemassaolonsa uhatuksi ja etsivät levottomasti uutta suuntausta, tietä, joka pelastaisi heidät ja heidän maansa. Me sanomme heille: Fasismien uudelleen nousun uhatessa vakavasti työväenluokkaa, kaikkia sen saavutuksia ja kansojen rauhaa ja vajautta on kansainvälisen työväenliikkeen päätehtävä tällä hetkellä työväenluokan yhtenäisyyden toteuttaminen, sen puolustaminen ja lujittaminen.

Ottaen huomioon työläisten olosuhteet tällä hetkellä kaikissa kapitalistisissa maissa ja varsinkin siirtomaissa ja puolisiirtomaissa, on ilmeistä, että ensimmäinen tehtävä ammatillisilla "järjestöillä on tiivistää rivinsä, lujittaa, ammatillista yhtenäisyyttä, ei silpoa sitä, kuten jotkut haluavat, toteuttaa, toiminnan yhtenäisyys, järjestää voimakas taistelu työläisten leivän puolustamiseksi, heidän elintasonsa puolustamiseksi ja parantamiseksi, ammatillisen järjestäytymisoikeuden ja demokraattisten vapauksien puolustamiseksi ja saavuttamiseksi, uudistusten toteuttamiseksi ja ihmiskunnan tärkeimmän edun, rauhan puolustamiseksi.

Rauhan asia on kaunein ja jaloin asia, minkä puolesta ihmiset voivat taistella. On välttämätöntä eristää rauhan viholliset, eristää sotaprovokaattorit, paljastaa heidät, riisua heidän naamionsa.

Sen viiksi MAL tukee kaikkia aloitteita, kaikkea toimintaa, jonka oleellinen tarkoitus on rauhan turvaaminen, kestävien kaupallisten ja kulttuurisuhteiden perustaminen maailman kaikkien maiden välille, kansainvälisen, yhteistoiminnan laajentaminen taloudellisen elämän edustajien välillä maailman kaikkien kaösojen keskuudessa. Tässä vajossa on nähtävä tuki, jota MAL antaa kansainväliselle taloudelliselle konferenssille, joka pidetään Moskovassa muutamien kuukausien kuluttua, konferenssi, johon tulee osallistumaan edustajia kaikista maista. Taistelu rauhan puolesta on koko maailman työläisten etujen mukaista. Se on myös Suomen työtätekevien etujen, mukaista. He ovat saaneet "raskaasti kokea sodan hävitykset ja sen vuoksi

he ovat kiinnostuneita rauhan puolustamisesta. Mutta sitä varten on ennen kaikkea toteutettava työväenluokan yhtenäisyys, on estettävä uudet hajoitustoimepiteet, on työskenneltävä yhtenäisyyden puolesta.

Hajoitusilmiöt ovat turmiollisia. Me tiedämme sen omasta kokemuksestamme, mitä merkitsee ammatillisen liikkeen jakaantuminen omassa maassamme ja mitä se merkitsee kansainvälisissä puitteissa.

Ammatillisen liikkeen rivien hajottaminen avaa aina oven taantumukselle.

Ne hajaannusilmiöt, joita tällä hetkellä on Italiassa, Ranskassa ja muissa maissa, ovat osoittautuneet tuhoisiksi ja nyt on työväenluokka tuominut ne toteuttamalla toiminnan yhtenäisyyden. Yhä useammat työläiset, seurattuaan ensin hajottajia, taistelevat nyt hajoituksen poistamista vastaan.

Ajatelkoot ne, jotka tällä hetkellä tahtovat provosoida hajaantumista, sitä vahinkoa, mitä he siten aiheuttavat työläisille.

Työväenluokka alkaa käsittää, että juuri hajoituksen johdosta olemme joutuneet nykyiseen tilanteeseen, tilanteeseen, jossa kielletään kansalta työ, jossa hyökätään yhteiskunnallisia saavutuksia vastaan, tahdotaan kumota lakko-oikeus, tehostaa riisto äärimmilleen ja loukata vapautta.

Tämän johdosta näemme fasismin nostavan päätään, ja sen vuoksi olemme joutuneet nykyiseen tilanteeseen, jossa suurliikemiehet valmistavat sotaa. Olemme sitä mieltä, että kaikki voivat olla yksimielisiä rauhan puolustamisessa, taloudellisten vaatimusten ja demokraattisten oikeuksien toteuttamisesta, työväenluokan ja työätekevien yhtenäisyyden välttämättömyydestä, kansallisissa ja kansainvälisissä puitteissa. Kansallinen ja kansainvälinen ammatillinen yhtenäisyys on oleellinen keino työläisten vaatimusten toteuttamiseksi ja työätekevien joukkojen elinsuhteiden parantamiseksi.

Toverit! Haluaisin myös kosketella Arrachardin tapausta. MAL on lähettänyt sähkösen, joka koskee Arrachardin kysymystä ja MAL:n kannanottoa kansallisten ammatillisten keskusjärjestöjen riippumattomuudesta. Sähkösanomassa MAL:n toimeenpanema komitea ilmoittaa, että MAL ei voi hyväksyä ketään sellaista valtuutettua, joka loukkaa MAL:n sääntöjä, niihin kuuluen myöskin kansallisten liittojen riippumattomuus, olkoon kysymys mistä olosuhteista tahansa..

Sellainen on MAL:n kanta.. Olemme varmoja siitä, että ne, jotka todella haluavat ammatillista yhtenäisyyttä, niille ei koskaan Arrachardin tapaus voi tulla syyksi, joka aiheuttaisi muutoksia SAK:ri ja MAL:n välisissä suhteissa. Se merkitsee, että tätä tapausta ei voida pitää suhteiden katkeamisen synnä.

Toverit! piemme tulleet Suomeen tahtoen lujasti vaalia ja myös parantaa SAK:n ja MAL:n välisiä suhteita. Me olemme tehneet ehdotuksia. Älä hylätkö niitä.

Vielä kerran kiinnitämme huomiomme siihen, mitkä vakavat seuraukset olisi Suomen työväenluokalle ja työätekeville päätöksestä, jolla katkaistaisiin SAK:n suhteet kansainväliseen työläisten suurimpaan ammatilliseen järjestöön, Maailman Ammattiyhdistysten Liittoon. Sellainen suhteiden katkaiseminen merkitsee itse asiassa, että Suomen työläiset, SAK:n jäsenet, kadottaisivat kosketuksen ja kansainväliset suhteet tovereihinsa muissa maissa, jotka MAL liittää yhteen.

Suomen työläiset tietävät, että **MAL** ei ole muuttanut sääntöjään, vaan **MAL:n** säännöt ovat aivan samat kuin SAK:n liittyessä Maailman Ammattiyhdistysten Liittoon. Jokaisella edustajakokouksen edustajalla täytyy olla

selvää, mikä suuri vastuu hänellä on päätöksestä, jos suhteiden katkaisemiseen mennään.

Me vetoamme edustajakokoukseen ei vain siinä mielessä, että hylättäisiin kannanotto, joka olisi tuhoisa Suomen työläisten asialle, me vetoamme kaikkiin edustajakokouksen osanottajiin, jotta MAL:n ja SAK:n välisiä suhteita lujitettaisiin. Nämä suhteet tekevät meille mahdolliseksi ymmärtää toisia paremmin, ymmärtää paremmin niitä kysymyksiä, joihin on löydettävä ratkaisu Suomen työläisten ja koko maailman työläisten etujen nimessä.

MAL vetoaa teihin ja kaikkiin työläisiin, jotta estettäisiin, kaikki yritykset lietsoa uutta hajaannusta. Se kehoittaa teitä lujittamaan toverillisia siteitä, työskentelemään kansainväliset yhtenäisyyden puolesta, joka on teidän maanne työläisten etujen oikean puolustamisen peruste.

Toverit! Työväenluokan yhtenäisyys kansallisessa ja kansainvälisissä puitteissa merkitsee voimakasta asetta, joka antaa työväenluokalle ei vain mahdollisuuden puolustautua voitokkaasti, vaan myöskin siirtyä hyökkäykseen taantumusta vastaan, työväenluokan vihollista vastaan.

Työväenluokan yhtenäisyydellä on suunnaton merkitys koko kansalle. Se antaa luottamusta työväenluokan voimaan.

Enää ei voida kieltää sitä, etteikö kaikki hajoitus olisi vahingollista. Tilanteessa, jossa nyt olemme, jossa kansainvälisen ammatillisen liikkeen toiminnan yhtenäisyys ja voima on välttämättömämpi kuin koskaan aikaisemmin, kenellä voi silloin olla etua kansainvälisen ammatillisen yhtenäisyyden tuhoamisesta ja MAL:n hajottamisesta? Tätä tietä joudutaan vain työväenluokan voiman heikentämiseen. Se ei ole Suomen työläisten edun mukaista, työläisten, joiden on täytynyt taistella sitkeästi elinehtojensa puolustamiseksi. Se ei ole myöskään koko maailman työväenluokan etujen mukaista.

On tärkeätä, että täällä olevat, valtuutetut ajattelevat vaaraa, mitä tällainen päätös tulisi merkitsemään heille.

Voitollinen taistelu pääoman hyökkäystä vastaan, porvarillisen taantumuksen puuhia vastaan ja fasismin jälleen nousua vastaan, fasismiin, joka on kaikkien työläisten pahin vihollinen, joka riistää heiltä kaikki oikeudet ja kaiken vapauden huolimatta siitä, mitä poliittisia mielipiteitä heillä on, tämä taistelu vaatii ehdottomasti koko työväenluokan yhtenäisyyttä huolimatta siitä, kuulutaanko mihin järjestöön tahansa.

Me käsitämme, että työläisten parissa voi olla erilaisia poliittisia suuntia. Se on täysin ymmärrettävää, mutta ei ole ymmärrettävää, että on ihmisiä, jotka kylvävät työläisten pariin eripuraisuuden ja vihan siementä.

Voi olla erimielisyyksiä tehtävissä ja tavoissa niiden saavuttamiseksi. Reformistinen työläinen voi olla eri mieltä kommunistisen tai uskonnollisen työläisen kanssa ideologisista kannanotoista ja tavasta, millä eräät kysymykset astetaan. Mutta tämä erimielisyys ei voi eikä saa koskaan kieroontua vihamielisyydeksi, joka hyödyttää vain vastustajiamme.

Eri suuntiin kuuluville työläisille täytyy aina olla mahdollista tavata toisiaan, keskustella välittömästi keskenään, työskennellä ja taistella yhdessä saman ammatillisen järjestön piirissä.

Työläisten etujen nimessä meidän on vältettävä kaikkia hajaantumismielisiä. Ne, jotka valmistaavat hajaantumista, suorittavat rikoksen työläisiä ja työväenluokkaa vastaan. Jotta onnistuisimme estämään sellaiset rikokset, on yksi ainoa ehto välttämätön: kaikkien on palveltava rehellisesti työväenluokan asiaa.

Maailman Ammattiyhdistysten Liitto ei vain päättävästi pidä yllä ja lujita ammatillista yhtenäisyyttä siellä, missä se on jo olemassa, vaan keskittää kaikki pyrkimyksensä ammatillisen yhtenäisyyden palauttamisen

sinne, missä se on hajaantunut sekä kansallisessa että kansainvälisessä mielessä.

MAL ei aseta mitään ehtoja toiminnan yhtenäisyyden lujittamiselle kaikkien työläisten parissa. Ainoa perusehto, jonka kaikki mielestäni voivat hyväksyä, on tämä: että työläisten yhtenäisyys suunnataan taantumusta ja sodanlietsojia vastaan, pääoman ja monopolistien uhkaa vastaan, jotta, hankittaisiin paremmat elinehdot työläisille ja heidän perheilleen.

Sen vuoksi sanomme, että kaikkien rehellisten demokraattien ensimmäinen velvollisuus on tajuta nykyhetkellä, että työtätekevien ja työväenluokan yhtenäisyys on välttämättömpi kuin koskaan aikaisemmin. Niili puolustetaan ja parannetaan' työläisten elinehtoja, pakoitetaan hallitsijat, myöntämään sosiaalisia uudistuksia, estetään demokraattisten vapauksien, tuhoaminen ja fasismin tyyppisten hallitusten perustaminen, pelastetaan maailman rauha ja kansojen itsenäisyys.

Toverit! Työväenluokan ja ammatillisten järjestöjen yhtenäisyyden asia on kaikkien työläisten asia, jotka eivät halua alistua imperialismin ikeeseen ja jotka haluavat, pelastamalla rauhan, kulkea kohti parempaa tulevaisuutta, ihmisen täydellistä vapauttamista toisen ihmisen riistosta.

Maailman Ammatillisen liikkeen yhtenäisyys nostaa voimakkaan esteeni sodanlietsojain rikollisten puuhien tielle, työläisten riistäjien tielle.

MAL taistelee kansainvälisen työväenluokan yhtenäisyyden puolesta, koska yhtenäisyys on voimakas takuu pysyvän rauhan voittamisesta, työväenluokan voitosta.

Voimme varmuudella sanoa, että taistelu ammatillisen liikkeen yhtenäisyyden puolesta on erottamattomasti sidottu taisteluun rauhan' puolesta. Sen vuoksi MAL tukee kaikkia aloitteita, kaikkea toimintaa, joka pyrkii järjestämään eri suuntiin kuuluvien ammattillisesti järjestäytyneiden työläisten yhteistä taistelua ja toteuttamaan työläisten kansainvälisen ja kansallisen liikkeen yhtenäisyyden.

Yhtenäisyyden asia on meidän asiamme. Se on tehtävä, jolle MAL antaa kaikki voimansa. Ammatillisen yhtenäisyyden puolustajien uhrautuvien» ponnistusten avulla työväenluokan yhtenäisyys tulee voittamaan koko maailmassa.

Tiivistäkäämme rivejä taistelussa rauhan, työn ja vapauden puolesta! Eläköön työläisten kansainvälinen yhtenäisyys! Eläköön Suomen työläisten yhtenäisyys MAL:n piirissä! Eläköön Suomen työläiset! Eläköön rauha!

Puheenjohtaja: Pyydän kiittää MAL:n edustajaa kokouksellemme esitetyistä tervehdyksestä.

SAK:n kansainväliset suhteet.

Puheenjohtaja: Tehdyn päätöksen mukaisesti ryhdytään käsittelemään SAK:n kansainvälisiä suhteita. Saman päätöksen mukaisesti on samanaikaisesti tapahtuvan käsittelyn alaisena SAK:n kansainväliset suhteet vuosilta 1947—1951 sekä asiaan liittyvät alustukset.

Käsittelyn helpottamiseksi mainitsen, että Suomen Ammattiyhdistysten Keskusliiton vuosikirjassa vuodelta 1947 on asia sivuilla 27—34, vuoden 1948 vuosikirjassa sivuilla 27—34, vuoden 1949 vuosikirjassa sivuilla 33—38 ja vuoden 1950 Vuosikirjassa sivuilla 23—28. Työjärjestys ja esitykset-kirjassa on asia sivuilla 82—88.

Työjärjestykset ja esitykset-vihkoseen liittyy alustuksiin SAK:n työvaliokunnan lausunto päätöslauselmaksi. Huomautan niille, jotka haluavat tehdä muutosehdotuksia työvaliokunnan päätöslauselmaan ja toimintakeromuksiin, että he on esitettävä keskustelun kuluessa: ...

Vuoden 1949 vuosikirjassa kosketellaan asiaa myöskin valtuuston kokouksen selostuksessa sivulta 96 alkaen.

Ensimmäisen puheenvuoron käyttää SAK:n pääsihteeri Lindblom tullen puheenvuorossaan koskettelemaan etupäässä kuluvan vuoden tapahtumia.

O. Lindblom: Me olemme erään tämän edustajakokouksen tärkeimman kysymyksen edessä. Huomioonottaen tämän kysymyksen merkityksen -on SAK:n työvaliokunta pyrkinyt valmistamaan edustajakokousedustajia tämän kysymyksen käsittelyyn julkaisemalla mahdollisimman suuren määrän sitä aineistoa, joka on tämän kysymyksen puitteissa kerääntynyt ja se on jaettu edustajille jo aikaisemmin. Tästä syystä en tässä puheenvuorossani tule syventymään erikoisemmin menneiden tapausten yksityiskohtiin, vaan tyydyn tässä suhteessa pääasiassa viittamaan niihin. Kuitenkin ilmoitan, että tällä hetkellä meillä oh vielä SAK:n toimistossa valmisteilla, lyhyt yhteenvedo niistä neuvotteluista, joita tapahtui maaliskuulla 1951 MAL:n edustajien viimeksi vieraillessa Suomessa. Muutamat täydennykset ovat kuitenkin paikallaan. Ennen kuin tähän menen, pyrin antamaan lyhyen yhteenvedon tapahtumien kronologisesta järjestyksestä, jotta me olisimme täysin selvillä siitä, mitä kulloinkin on tapahtunut ja millä tavoin asiat ovat kehittyneet.

Tällöin on muistettava ensinnäkin se, että SAK:lla oli tilaisuus sodan jälkeisissä vaikeissa olosuhteissa päästä MAL:n jäseneksi ja että tähän tilaisuuteen meille hyvin suuressa määrin myönteiseen suuntaan vaikutti Neuvostoliiton ammattijärjestön asennoituminen. Me olimme erittäin iloisia siitä, että meille suotiin tilaisuus saada liittyä MAL:oon, ja me asetimme pienen kansan ammattijärjestönä erittäin suuria toiveita siihen työhön, joka MAL:ssa sodan jälkeisissä olosuhteissa aloitettiin.

Puheenjohtaja jo avauspuheessaan viittasi siihen, että Yhdistyneet. Kansakunnat pystyivät voittamaan natsismin ja sodan, mutta eivät kyenneet kohottautumaan irti eräistä kielteisistä tekijöistä, eivätkä näin ollen pystyneet, niin kuin sanotaan kuvaannollisesti, "voittamaan rauhaa".

Kehitys, joka maailman suurpoliittisella arenalla on tapahtunut, ei ole voinut olla vaikuttamatta kansainväliseen ammattiyhdistystoimintaan tavalla, josta me kaikki olemme tietoisia ja joka on johtanut tällä hetkellä meidät edessämme olevaan tilanteeseen,

Tähän liittyy myöskin aivan puhdasta ammattiyhdistyspolitiikkaa, ja haluaisin tässä yhteydessä vielä kerran hyvin tärkeänä seikkana korostaa, että meidän kokemuksemme mukaan esim. kansainvälisen ammattiyhdistystoiminnan kansainvälisistä liitoista, joiden toimintaa, ns. tuotantojaostot, departementit, MAL:ssa nyt tarkoittavat jatkaa, niissä' on monessa suhteessa usein esiintynyt vaikeitakin tapauksia. Kun tuotantojaostojen perustamista käsiteltiin Prahassa keväällä 1947 pääneuvoston kokouksessa, johon kokoukseen SAK ei saanut kutsua, niin siellä hyväksyttiin yksimielisesti tuotanto jaosto ja koskeva päätös. Korostan tätä sanontaa "yksimielisesti", sillä kun tämä päätös tuli sitten SAK:lle ratifioitavaksi, niin SAK:n työvaliokunta yksimielisesti totesi, että se ei voi ratifioida tätä päätöstä muuta kuin ehdollisesti sen vuoksi, että se piti tärkeänä, että tuotantojaostojen perustamisen tulee tapahtua täydessä yhteisymmärryksessä siihen asti toimineiden kansainvälisten liittojen ja kansainvälisten sihteeristöjen, kanssa.

Kokemuksiinsa nojautuen SAK teki jo silloin määrätyn varauksen siihen, mitä MAL:n piirissä pitäisi kansainvälisessä yhteistoiminnassa huomioda, jolloin meidän käsityksemme mukaan tulisi ennen kaikkea ottaa huomioon aikaisemmat kielteiset kokemukset ja niistä myöskin määrättyllä tavalla oppia. —. Tämä tästä-

Seuraava tärkeä vaihe tapahtui syksyllä 1949 ja sitä tapausta olemmekutsuneet nimellä "tapaus Arrachard". Varsin merkityksellinen on ennen, kaikkea ammattiyhdistysliikkeemme yhtenäisyydelle ollut se vaihe, joka koettiin syksyllä 1949 ja täytyy sanoa henkilökohtaisena käsityksenäni, että todennäköisesti eivät meidän sisäiset ristiriitamme olisi kärjistyneet siinä määrin kuin ne kärjistyivät, elleivät SAK:n piirissä toimineet kommunistit olisi tässä vaiheessa saaneet MAL:lta ja erityisesti Arrachardilta sitä tukea, mitä he silloin saivat. Heidän perääntymisensä järjestykseen, tapahtui tästä syystä hieman liian myöhään ja kun me panemme käden sydämellemme ja ajattelemme itseämme tavallisina jääräpäisinä suomalaisina, niin midän täytyy myöntää, että tällä seikalla on ollut oma vaikutuksensa ammattiyhdistysliikkeemme, kansallisen ammattiyhdistysliikkeemme sisäiselle yhtenäisyydelle. Tästä kehitysvaiheesta, mikä meillä sisäisessä, elämässämme on tapahtunut, kantaa Arrachard ja MAL erittäin huomattavassa määrin vastuuta.

On aihetta vielä todeta, että MAL:n eräs puheenjohtajista, Neuvostoliiton ammattijärjestön puheenjohtaja Kuznetsov vieraillessaan Suomessa syksyllä 1949 ja saatuaan täällä kaikki ne tiedot, mitä hän toivoi, totesi sen kehitysvaiheen ikävyyden, mikä silloin oli ollut, ja hän korosti erityisesti sitä, että asiassa pitäisi päästä järjestykseen.

SAK:n valtuusto päätti syksyllä 1949 tiedustella MAL:lta, miten se suhtautuu Arrachardin menettelyyn Suomessa. SAK katsoi sen olevan ristiriidassa MAL:n sääntöjen sen kohdan kanssa, joka takaa kansallisille jäsenjärjestöille täydellisen vapauden omien asioidensa käsittelemiseen ja joka takaa myös sen, että MAL kansainvälisenä keskusjärjestönä ei puutu kansallisten järjestöjen omiin sisäisiin kysymyksiin.

Tätä seikkaa on aihetta korostaa tässä vaiheessa lähinnä sen vuoksi, että eri yhteyksissä me olemme korostaneet tämän tapauksen periaatteellista merkitystä ja kerta kerran jälkeen meille on vastattu, että "tapaus Arrachard" on varsin mitätön ja vähäpätöinen. Me emme ole katsooneet asiaa Arrachardin valokuvan mielessä. Olemme katselleet sitä ennen kaikkea periaatteellisena kysymyksenä siitä, mitä oikeuksia meillä MAL:ri jäsenenä on ja mitä velvollisuuksia MAL:lla on meidän suhteemme.

Tämän kysymyksen periaatteellinen merkitys ei suinkaan ole jäänyt korostamatta missään vaiheessa. MAL:n olisi tullut ymmärtää ja tietää, että SAK:n valtuusto edustajakokousten välisenä aikana toimivana korkeimpana hallintoelimenä tehdessään päätöksiä tekee niitä vakavassa mielessä ja hengessä ja että SAK:n valtuuston päätökseen vastaamatta jättäminen on asia, joka on kerta kerran jälkeen asetettava MAL:n eteen.

Kesällä 1950 MAL:n edustajina pääsihteeri Louis Säillantfin ja toveri Solovjevin käydessä Suomessa me korostimme näitä seikkoja myöskin silloin. Tällöin sovittiin määrättyistä asioista; sovittiin tutkia yhdessä ja kaikkialta lähtökohdiltaan Suomen ammattiyhdistysliikkeen sisäistä tilannetta ja hakea oikeat ja oikeudenmukaiset ratkaisut, huomioonottaen MAL:n säännöt ja erityisesti neljännen artiklan viidennen kohdan määräykset. MAL:n edustajain piti esittää yhteisten kokoustemme johdosta ja informatiiovaihtomme perusteella selostuksensa MAL:n toimeenpanevalle komitealle, jonka jälkeen meidän piti ottaa uudelleen yhteys Helsingissä 3 kuukauden kuluessa. SAK:n piti silloin saada tieto MAL:n toimeenpanevan komitean mielipiteistä SAK:n lausuntojen ja MAL:n valtuuskunnan selostusten johdosta ja tällöin meidän piti tutkia uudelleen tilannetta. Tuota 3 kuukauden aikajaksia ei kuitenkaan noudatettu. Syystä tai toisesta MAL:n edustajat eivät saapuneet syksyllä 1950 Suomeen. Asian ollessa vielä keskeneräisenä saimme kuitenkin kuulla, että toveri Arrachardille oli annettu toimeenpa-

nevan. komitean kiitosmaininta toiminnastaan Suomessa. Huomattakoon,, että tämä kiitosmaininta annettiin silloin, kun taholtamme oli annettu selvät tiedot käsityksistämme. Tämän vaiheen merkitys on eräällä tavalla mielenkiintoinen silloin, kun punnitaan SAK:n ja MAL:n välisiä suhteita. Kuluvan vuoden alkupuolella saimme vastaanottaa tiedustelun MAL:lta, milloin he voivat uudelleen saapua Suomeen. SAK ilmoitti, että SAK:n vaalivalmistelujen vuoksi toivotaan, että nämä edustajat saapuisivat Suomeen mahdollisimman aikaisin, mutta niin ei tapahtunut. Meidän toivomuksemme oli, että MAL:n edustajat olisivat saapuneet tänne viime helmikuulla, mutta he saapuivat vasta maaliskuulla. He saapuivat tilanteessa, jossa ei todellakaan ollut riittävästi aikaa keskustella, mutta syy ei suinkaan ole SAK:n, vaan siinä suhteessa MAL on itse määrännyt taktiikan ja aika-aulun.

Näitä tapauksia käsiteltiin myös MAL:n kokouksessa Budapestissa, jonne SAK sai kutsun, miitta valtuustomme kokous oli silloin aivan kynnyksellä ja näin ollen meillä ei ollut tilaisuutta lähettää edustajaamme sinne. Toverit Saillant ja Solovjev saapuivat siis uudelleen Suomeen maaliskuulla. Tällöin ryhdyttiin neuvotteluihin ja me saimme nähdä sekä kuulla,, että tovereilla oli valtuus ilmoittaa; että minkäänlainen vaikeus, oli se sitten keinotekoinen tai luonnollinen, ei voinut estää löytämästä yhteistä tietä, jos SAK:n ja MAL:n edustajat täynnä luottamusta ja hyvää tahtoa etsivät ratkaisua, joka olisi oikeudenmukainen ja tasapuolinen. Tänä päivänä on syytä muistaa, että maaliskuun puolessa välissä MAL:n edustajille oli valttfus ilmoittaa, että minkäänlainen este, keinotekoinen tai luonnollinen,, ei voinut estää löytämästä sovintoa. Asioiden ollessa keskeneräisiä MAL:n ja SAK:n väliset järjestölliset suhteet oli julistettu SAKin toimesta keskeytyneiksi. Toverit esittivät silloin julkilausumaehdotuksen, joka kuuluu seuraavasti:

"Maailman Ammattiyhdistysten Liiton toimeenpanevan komitean toimesta MAL:n valtuuskunta, pääsihteeri Louis Saillant ja toimeenpanevan komitean jäsen Solovjev ovat jatkaneet maaliskuun 16—19 päivinä SAK:n työvaliokunnan kanssa neuvotteluja SAK:n ja MAL:n välisistä suhteista. Neuvotteluja käytiin yhteisymmärryksen hengessä. SAK:n työvaliokunta ja MAL:n valtuuskunta ovat yhdenmukaisesti päätyneet seuraaviin johtopäätöksiin;

1. Neuvottelut SAK:n työvaliokunnan ja MAL:n valtuuskunnan välillä ovat tuoneet esiin, että nämä'molemmat järjestöt ajavat yhteisiä päämääriä sosiaalisten ja taloudellisten etujen ja rauhan puolesta.

2. SAK:n työvaliokunta ja MAL:n valtuuskunta ovat päätyneet siihen, tulokseen, että ammatillinen yhtenäisyys niin kansallisessa kuin kansainvälisessäkin mittakaavassa takaa perustekijänä menestyksen työläisten taistelussa sosiaalisten ja taloudellisten vaatimusten sekä rauhan säilyttämisen puolesta.

3. SAK:n työvaliokunta ja MAL:n valtuuskunta julistavat, että Suomen työtätekevien samalla kuin koko maailman työtätekevien etujen tähden on säilytettävä molempien järjestöjen välillä ystävälliset suhteet ja veljellinen yhteistoiminta."

Tuossa vaiheessa. MAL:n edustajat saapuivat Suomeen ilman vastausta tapaukseen Arrachard, hänen menettelynsä Suomessa muussa mielessä kuin siinä, mitä tarkoitetaan MAL:n sääntöjen 4 §:n 5 artiklassa mainitulla kansallisten järjestöjen itsemääräämisoikeudella. Tähän kysymykseen näissä neuvotteluissa MAL:n edustajat eivät vqineet vastata ainakaan virallisesti. Meille huomautettiin, että MAL:n edustajien käsityksen mukaan tapaus-Arrachard on varsin vähäpätöinen eikä se anna aihetta nostaa tästä kiis-

taa, mutta siitä huolimatta, että heillä oli valtuus poistaa kaikki esteet, keinotekoiset tai luonnolliset, joissa esteissä SAK:n edustajat ilmoittivat pitävänsä tärkeinä saada selvyyden MAL:n sääntöjen tarkoituksesta ja merkityksestä, tätä estettä ei poistettu. Toveri Saillant ilmoitti, että vastauksista Arrachardin tapaukseen hän ei voi antaa virallisissa neuvotteluissa ja näinollen hän epävirallisissa neuvotteluissa ilmoitti, että hän tuntee toveri Arrachardin pitkältä ajalta ja pitää häntä rehellisenä miehenä. Sivumennen sanoen me emme puolestamme olleet sitä asettaneet suinkaan kysymyksenalaiseksikaan. Hän sanoi tuntevansa Arrachardin, mutta hänen täytyi ihmetellä, miksi SAK yhä uudelleen ja uudelleen palasi tapaus Arrachardiin asiassa, jonka tulisi kiinnostaa vain Arrachardia itseään. No niin, me sanoimme, että se kiinnostaa meitä mielestämme mainitsemistamme tärkeistä syistä. Tuossa vaiheessa ei siis kuitenkaan saatu vastausta. Näin ollen SAK:n edustajilla oli täysi aihe esitetyn julkilausumaehdotuksen suhteen todeta, etteivät SAK:n työvaliokunta ja MAL:n valtuuskunta voineet yhteisesti julistaa maailman kansoille, että työtätekevien etujen tähden on säilytettävä molempien järjestöjen väliset ystävälliset suhteet. Me emme -olleet saaneet riittävää selvitystä meidän esittämiimme tiedusteluihin. Me emme voineet yhtyä tähän ponsilausumaan ja näin silloiset neuvottelut päättyivät tuloksettomina.

MAL:n edustajat järjestivät lehdistökonferenssin Helsingissä seuraavana päivänä ja vielä siellä esitettiin väite, että jos SAK olisi saanut selvityksen tapaus Arrachardiin, niin SAK olisi etsinyt uusia vaikeuksia ja esteitä. Asianani ei ole arvostella MAL:n pääsihteerin esiintymistä ja sen asiallisuutta, mutta henkilökohtaisesti täytyy sanoa, että tällainen esiintyminen meidän maamme lehdistön edessä asiassa, joka oli erittäin tärkeä ja laajakantoinen, ei ollut objektiivista ja asiallista.

Olimme siis korostaneet tätä seikkaa nimenomaan sen vuoksi, että olemme pitäneet kiinni MAL:n sääntöjen 4 artiklan 5 kohdan noudattamisesta. Äskeisessä tervehdyksessään toveri Grassi esitti viimeisimmän MAL:n selvityksen. Me olemme myös saaneet lyhyen sähkösanoman viime maanantaina, joka kuuluu seuraavasti:

"MAL:n edustajain käynnin johdosta teillä kesäkuussa 1950 ja maaliskuussa 1951 koskien kysymystä Arrachardin asenteesta sekä koskien kansallisten keskusjärjestöjen riippumattomuutta, MAL:n työvaliokunta lausuu SAK:n työvaliokunnalle, ettei MAL voi hyväksyä mitään sellaista sen omien edustajien toimintaa, joka rikkoo MAL:n sääntöjä, siihen luettuna myös sääntö kansallisten keskusjärjestöjen itsenäisyydestä, olkoon tilanne mikä tahansa. — Parhaat ammatilliset terveiset."

Varsin mielenkiintoista on todeta, että MAL:n tapaiselta järjestöltä on kulunut melkein kaksi vuotta ennenkuin se on voinut selvittää omassa piirissään tämän 4 artiklan 5 kohdan sisällön ja merkityksen. Täytyy sanoa, että SAK on tehnyt huomattavan teon selvittäessään tämän kysymyksen kansainvälisessä, mittakaavassa. Mutta tämä selvitys tulee eräällä tavalla varsin myöhään. Haluan korostaa tätä myöhään saapumista sen vuoksi, että nyt on kysymys lopullisesta päätöksestä MAL:n ja SAK:n välisistä suhteista, jolloin meidän täytyy todeta, että jos jatkaisimme toimintaa MAL:n jäsenenä, meidän täytyisi ylläpitää jatkuvaa epäluottamusta siihen, miten sen johto pystyy tulkitsemaan MAL:n sääntöjä, kun tällaisen varsin selvänkin kohdan tulkitseminen ja oikein ymmärtäminen on ottanut näin kauan aikaa. En tiedä, missä määrin kysymykseen on vaikuttanut Arrachardin oma osuus, ja se jääköön itse kunkin arvosteltavaksi. Me toteamme, että Arrachard on joutunut varsin tunnettujen puhdistusten alaiseksi omassa kotimaassaan ja hänet on meidän saamiemme tietojen mukaan erotettu "re-

liellisydestään" huolimatta Ranskan rakennustyöläisten liiton puheenjohtajan paikalta. Onko vasta tämä tapaus selvittänyt asian, siitä ei ole tietoa.

Haluaisin vielä sanoa, että neuvotteluissa keväällä olisi ehkä ollut tilaisuus löytää toisenkinlainen sanonta esitetylle yhteiselle julkilausumalle, mutta tässä suhteessa esteen ovat asettaneet meidän maamme kommunistit ja kommunistinen sanomalehdistö.

Kysyttäneen, millä tavoin tällainen este on syntynyt. Haluan sanoa, että tämän maan kommunistit ja tämän maan kommunistinen lehdistö pyrkisään suorittamaan pmaa työtään, unohtavat hyvin usein kaikki rehellisyyden ja objektiivisuuden vaatimukset. Meillä oli aihetta olettaa, että min-käänlainen paperi, vaikka siinä olisi ollut "kuinka lievä sanonta tahansa, el • olisi jäänyt tämän lehdistön repostelematta kansainvälisen foorumin edessä. Jokainen tietää, miten SAK:n alaisen järjestön Suomen Puutyöväenliiton liittovaltuuston annettua nyt vaalien edellä kehoituksen työntekijöille osallistua aktiivisesti vaaleihin, voidakseen antaa kokonaisen panoksen maan porvarillista rintamaa vastaan, tämä lehdistö törkeällä tavalla väärinkäytti tätä yhteisessä mielessä, yhteisessä hyvässä mielessä annettua julkilausumaa puhtaasti kommunistisiin tarkoituksiin, jollaiseksi se ei ollut suinkaan tarkoitettu. Mitä olisi sitten sanottu 'tällaisen tärkeän kansainvälisen kysymyksen yhteydessä. Jokainen saattanee arvata mitä. Maamme kommunistinen lehdistö kantaa erityisen suuren vastuun ja näistä tavoista, mitä se on omaksunut johtuu, ettei se voi tälläkään hetkellä olla tässä salissa virallisesti edustettuna, sillä virallisten suhteiden ylläpitäminen edellyttää kor- rektisuutta kaikissa suhteissa.

SAK:n työvaliokunta on jättänyt edustajakokoukselle esityksen siitä, millä tavalla kansainvälisiä suhteita tästä eteenpäin pitäisi noudattaa. Me toteamme erittäin suurella mielipahalla sen hajaannuksen, mikä kansainvälisessä ammattiyhdistysliikkeessä on tapahtunut. Me tiedämme, ettei se voi olla heikontamatta yhteistä rintamaa. Mutta me emme voi myöskään «Ha mukana sellaisessa toiminnassa, joka tälläkin hetkellä on repivää. SAK:n työvaliokunta on halunnut asettautua ulkopuolelle kansainvälisten riitojen ja esittää, että SAK päättäisi lopullisesti erota MAL:n jäsenyydestä ja jäädä toistaiseksi ulkopuolelle sekä MAL:n että Vapaan Ammattiyhdistysih- ternationalen.

Työvaliokunta torjui jyrkästi kaikki ne väitteet, että tällä päätöksellä olisi jonkunlaista palnostustaustaa (niinkuin on väitetty) lännestä käsin. Haluamme korostaa, että emme suinkaan vastaanota ohjeita ulkopuolelta milteän taholta ja missään asiassa. On tärkeätä korostaa tätä. SAK:n työ- valiokunta esittäessään kannan määrittelynsä, myöskin korostaa kansain- välisen yhtenäisyyden jälleenrakentamisen tärkeyttä sekä esittää, että va- littavalle työvaliokunnalle annettaisiin oikeus mahdollisuuksien mukaan edistää yhtenäisyyden palauttamista kansainvälisen ammattiyhdistystoimin- nan piirissä.

Lopuksi haluaisin korostaa, että SAK on kansainvälisissä suhteissaan pyrkinyt ylläpitämään niitä korrektilla tavalla kaikille tahoille ja kaikkiin ammatillisiin järjestöihin. SAK haluaa korostaa vielä tässäkin vaiheessa sitä, että tämän päätöksen seurauksena ei saisi olla suhteiden huonontumi- nen mihinkään • niistä maista, joihin meillä on ollut tilaisuus-ylläpitäjä suh- teitamme. Meillä on erittäin hyviä kokemuksia siitä yhteistyöstä, mitä me olemme Skandinaavisten maitten kanssa vuosikymmeniä ylläpitäneet. On miellyttäviä kokemuksia myös Neuvostoliitosta ja me haluamme korostaa, että me etsimme kosketusta kaikkiin niihin voimiin, jotka jatkuvasti ha- luavat olla rakentamassa kansainvälisen ammattiyhdistystoiminnan uudel-

leen eheyttämistä ja että se tapahtuu meidän puoleltamme vilpittömästi pyrkien tukemaan maailmassa rauhaa, joka on kaiken vapaan toiminnan ensimmäineri ja viimeinen edellytys.

L. Junttila: Maailman Ammattiyhdistysten Liitto perustettiin olosuhteissa, jolloin Yhdistyneet Kansakunnat kävivät sotaa fasismia vastaan. Työväenluokka kaikissa maissa näki, että ainoastaan siten, että se yhdistää, voimansa fasismia vastaan, se, nim. fasismi, voidaan tuhota. On merkillepantavaa se seikka, että SAK sodan olosuhteissa ja huolimatta siitä, vaikka, meidän maamme vallanpitäjät olivat kytkeneet maamme työväenluokan fasismin liittolaiseksi sotaan Neuvostoliittoa vastaan, täs^ä huolimatta SAK; ja erikoisesti Neuvostoliiton ammattijärjestön toivomuksesta, kutsuttiin. Maailman Ammattiyhdistysten Liiton perustavaan kokoukseen ja hyväksyttiin MAL:n jäseneksi. Myöskin SAK:n edustajakokous vahvisti liittymisensä MAL:oon ja hyväksyi sen säännöt ja ohjelman.

Mutta kun katselemme SAK:n työvaliokunnan toimintaa MAL:aan liittymisensä jälkeen, katselemme millä tavoin näitä suhteita on hoidettu, niin, mihin me päädymme? Me päädymme siihen, että suhteita ei ole hoidettu sillä tavalla kuin SAK:n edustajakokouksen päätökset tässä suhteessa olisivat edellyttäneet. SAK:n työvaliokunta ei ole myöskään tehnyt tunnetuksi MAL:oa, sen sääntöjä, sen periaatteita, sen ohjelmaa. Ja SAK:n työvaliokunta on systemaattisesti milteipä koko ajan sabotoinut MAL:n päätösten ja ohjeiden toteuttamista meidän ammattiyhdistysliikkeemme piirissä.

Huippunsa tämä kielteinen suhtautuminen MAL:oon ja edustajakokouksen yksimielisesti hyväksymiin päätöksiin saavutti toukokuun 25 päivänä, viime vuonna pidetyssä SAK:n valtuuston kokouksessa, jossa enemmistö-päätöksellä päätettiin keskeyttää järjestölliset suhteet MAL:oon. Tämän päätöksen perusteluiksi tuotiin useita seikkoja, mutta pääperusteluna oli se, että oli muodostunut uusi ammatillinen keskusjärjestö, kansainvälinen keskusjärjestö ja tämä oli luonut uuden tilanteen kansainvälisessä ammattiyhdistysliikkeessä. Toisena perusteluna oli se, jonka myös täällä pääsihteeri Lindblom äsken esitti, että SAK ei halua sekaantua valtaryhmittymien välisiin ristiriitoihin. Ja kolmantena perusteena esitettiin se väite, että MAL* muka olisi asettunut toisen valtaryhmittymän puolelle ja neljäntenä perusteluna, joka oikeastaan on tuotu esille myöskin tässä kokouksessa pääperusteluna, on kansallinen vapaus. Mutta mikä on totuus? Totuus on se tähän mainittuun seikkaan, että SAK:n työvaliokunnan oikeistoryhmä jo ennen Arrachardin tapausta systemaattisesti oli sabotoinut MAL:n määräysten ja ohjeiden täytäntöönpanoa meidän ammattiyhdistysliikkeessämme. Arrachard-tapaus ei voi siis olla perusteena sille ratkaisulle, jonka valtuusto on tehnyt. Ja toiseksi, onko itse asiassa pääkysymys tässä asiassa ne väitteet ja perustelut, mitä täällä sihteeri Lindblom on esittänyt. Eiköhän pääkysymys tässä asiassa ole se, että onko MAL:n, Maailman Ammattiyhdistysten Liiton ohjelma ja säännöt muuttuneet vai ei? MAL:n ohjelma ja MAL:rt säännöt eivät ole muuttuneet. Ne ovat samat, jotka hyväksyttiin MAL:n perustavassa kokouksessa ja jotka myöskin SAK:n edustajakokous on hyväksynyt. Asia-onkin niin, että MAL:n ohjelma, sen tarkoitus, sen pyrkimykset, eivät ole muuttuneet, mutta SAK:n työvaliokunnan oikeistojohdajien kanta näihin periaatteisiin ja päätöksiin ja ohjelmaan, jotka he itse* ovat hyväksyneet, ne ovat muuttuneet. Heidän koko suhtautumisensa näihin kysymyksiin on muuttunut ja tässä on asian ydin.

Mikä on sen päätöksen tarkoituksena, jonka valtuusto on hyväksynyt ja joka nyt esitetään työvaliokunnan taholta tälle edustajakokoukselle? Sen tarkoituksena on irroittaa meidän maamme työväenluokka siitä taistelusta,, mitä muiden maiden, kapitalististen maiden työläiset käyvät tänä päivänä.

rauhan puolesta, elinehtojensa puolesta, demokraattisten oikeuksiensa puolesta. Sen toisena tarkoituksena on irroittaa meidän maamme työväenluokka ja ammatilliset järjestöt yhteistyöstä niiden maiden ammattijärjestöjen ja niiden maiden työläisten kanssa, jotka ovat astuneet sosialismin tielle. Ja loppujen lopuksi mihin tällä tähdätään. Tällä tähdätään siihen, että tällä toimenpiteellä, ehdotuksella pyritään siihen, että sillä tasoitetaan tietä uudelle sodalle, jota imperialistien taholla valmistellaan niitä maita vastaan, jotka ovat omassa maassaan kukistaneet kapitalismin.

Hyvät edustajat! Kansainväliset suhteet, kysymys SAK:n yhteisymmärryksestä ja yhteistoiminnasta muiden maiden ammattijärjestöjen kanssa on hyvin vakava ja tärkeä asia. Sanoisin, että tässä tilanteessa se on eräs peruskysymyksistämme. Uuden sodan uhka ja siihen liittyvä hyökkäys palkkatyöläisten elinehtoja ja demokraattisia oikeuksia vastaan kaikissa maissa, myös meidän maassamme, ovat sellaisia seikkoja, jotka vaativat kaikkien meidän ammatillisten järjestöjemme yhteistoimintaa, yhteistoimintaa sodan uhkaa vastaan, yhteistoimintaa elinehtojensa ja demokraattisten oikeuksiensa puolustamiseksi. Työväenluokan kansainvälinen yhtenäisyys, ammattijärjestöjen kansainvälinen yhteys on välttämätöntä, jos työväenluokka mielii suoriutua niistä tehtävistä, mitkä nykyinen tilanne asettaa ja tämän vuoksi teillä, hyvät edustajat, on suuri vastuu niihin päätöksiin ja niiden kannanottojen suhteen, mitä te otatte tähän kansainvälisiä yhteyksiä käsittelevän kysymyksen suhteen.

Täällä on edustajakokoukselle ammattiosastojen taholta, siis perusjärjestöjemme taholta tehty lukuisia esityksiä kansainvälisten suhteiden parantamiseksi. Näissä esityksissä näkyy selvästi, että meidän jäsenjoukkomme ymmärtävät tämän kysymyksen tärkeyden. Tämän vuoksi esittäisin, että edustajakokous ottaisi tässä kysymyksessä päätöksensä perustaksi sen päätösehdotuksen, jonka Helsingin Puuseppien Ammattiyhdistys on tälle edustajakokoukselle lähettänyt ja joka on tässä esitysvihkossa. Minä pyydän saada lukea tämän päätösehdotuksen, jonka myös ehdotan tämän kokouksen päätökseksi tässä kysymyksessä. Ehdotus on seuraava:

SAK:n edustajakokous päättää

1) Kumota valtuuston 25. 5. —50 tekemän päätöksen järjestöllisten suhteiden keskeyttämisestä, sekä palauttaa normaaliset suhteet MAL:oon.

2) Velvoittaa valitun työvaliokunnan lujittamaari ammatillisen liikkeemme suhteita MAL:oon ja sen kanssa yhteistoiminnassa olevien muiden maiden kansallisiin ammattijärjestöihin.

3) Velvoittaa työvaliokunnan vastaisuudessa toimeenpanemaan MAL:rt päätökset ja toimintaohjeet sellaisina kuin ne soveltuvat kansallisiin oloihimme sekä julkaisemaan ja tekemään tunnetuksi MAL:n julkaisut, päätökset ja toimintaohjeet.

4> Kehoittaa kaikkia jäsenliitto jaan järjestämään viipymättä suhteensa MAL:n tuotanto jaostoihin.

5) Vastustaa kaikkea MAL:oon kohdistuvaa hajoitustyötä, sekä omalta osaltaan toimii niin, että MAL:n työ ja toiminta lujittuu.

6) Kiinnittää erikoista huomiota siihen, että ammatillisen liikkeemme suhteet Neuvostoliittoon ja sen ammatilliseen liikkeeseen kehittyvät yhä läheisemmiksi ja että myös kansandemokraattisten maiden vastaaviin järjestöihin saadaan läheinen vuorovaikutus aikaan..

Tämän lisäksi ehdotan tämän Helsingin Puuseppien Ammattiyhdistyksen ehdotukseen lisättäväksi samaan pykälään seuraavaa..

"Samoin on kehitettävä yhä kiinteämpää yhteistyötä kaikkien niiden maiden ammatillisiin järjestöihin, jotka tinkimättömästi taistelevat omassa

maassaan kapitalistista riistoa ja sortopolitiikkaa vastaan työväen elinehtojen, demokraattisten oikeuksien ja rauhan puolesta. On torjuttava yhteistyö taantumuksellisten ammattiyhdistysjohtajien kanssa."

J. Kivi: Siinä keskustelussa, joka nyt on syntynyt kansainvälisyyskysymyksestä, on oikeiston taholta pääsäveleksi otettu taistelu kommunisteja vastaan. Aivan tarkoituksellisesti — niin kuin se on jo kaikissa muissakin kysymyksissä otettu. Se on se sama sävel, jota hajottavat ainekset työväenluokan keskuudessa yhdessä porvariston kanssa kaikkialla maailmassa huutavat. Minä olen lukenut ulkolaisista lehdistä uutisia jo vuonna 1950, siis viime vuonna, miten esim. kansainvälisen metalliliiton sihteeristö teki päätöksen, jossa erikoisesti korostettiin taistelua kommunismia vastaan. Tällä tunnuksella luullaan voitavan vieroittaa toisinaijattelevat ihmiset ammattiyhdistysliikkeestä, koska nämä hajottajat niin meillä kuin muissakin maissa varsin hyvin tietävät, että esim. Maailman Ammattiyhdistysten Liiton, johon kuuluu n. 78 milj. ihmistä, muodostavat poliittisen katsomuksen kannalta varsin moninaiset ainekset. Niin myös kaikkien kansallisten ammatilisten järjestöjen laita on. Ja meilläkään ei ole yksin kommunisteja eikä oikeistososialidemokraatteja, vaan on siinä välissä olevia hyvinkin paljon, ja ehkä vielä meidänkin järjestöissämme varmasti onkin porvarillisestikin ajattelevia ihmisiä.

Ennen Arrachardin tapausta alkoi jo SAK:n irroittautuminen MAL:sta. Se alkoi jo noin kolme vuotta sitten ja se näkyi erittäin selvästi heinäkuussa 1949, jolloinka SAK:n puheenjohtaja osallistui hajottajien konferenssiin Genevessä siinä heinäkuun alkupäivinä, lentäen sieltä suoraan Milanoon, jossa allekirjoittaneellakin oli tilaisuus seurata tuota Maailman Ammattiyhdistysten Liiton toista kongressia. Silloin saattoi panna merkille, mihin päin SAK:ta johdettiin ja että tehtävät oli annettu tuossa Geneven konferenssissa. Tästä huolimatta Huunonen oli silloin Maailman Ammattiyhdistysten Liiton kongressin puhemiehistössakin; mutta kun tuli kysymykseen SAK:n paikanottaminen tämän maailmanliiton toimeenpanevassa komiteassa, niin siitä kieltäydyttiin. Tämä oli siis selvä merkki siitä, mitä teitä lähdetään kulkemaan, ja Arrachartiia ei vielä silloin tässä maassa millään tavalla tunnettu.

Mitä sitten tulee, Arrachardin tapaukseen ja siihen, että sitä ei selvitetty ja että se nyt on selvitetty vasta sitten viime maanantaina — asialahan ei ollenkaan ole näin. Jos vaivaudutte katsomaan tämän vuoden toimintakertomuksen sivua 24, niin te sieltä näette, että tässä tarkoituksessa on juuri SAK:n edustajat kutsuttu Budapestiin selvittämään tätä kysymystä ja löytämään siinä yhteinen ratkaisu. Mutta nämä herrat, SAK:n edustajat, jotka ovat enemmistössä työvaliokunnassa, kieltäytyivät tästä toimenpiteestä. He ovat siis pitäneet keppihevosenä tätä juttua ja koettaneet salata todelliset tarkoituksensa siihen saakka, kun he nyt esittävät SAK:n eroamista MAL:sta.

Kun Arrachardin tapausta täällä on parikin kertaa tutkittu ja neuvoteltu siitä, niin on voitu panna merkille, että MAL:n edustajat ovat kummasakin neuvottelutilaisuudessa tehneet tästä kysymyksestä varsin positiivisia ehdotuksia. Viime maaliskuussa myöskin, niinkuin täällä jo osoitettiin, heidän ehdotuksensa oli sellainen, joka hyväksyttynä olisi johtanut tämän asian selvittämiseen. Mutta SAK:n työvaliokunnan enemmistö vastasi kylmästi näille neuvottelijoille, ettei heillä ole aikaa pitemmälti asiasta neuvotella, vaan asia ratkaistaan tässä edustajakokouksessa. On siis selvästi nähtävissä, ettei ole kysymys siitä taikka tästä sivu-tapauksesta, vaan itse tuosta pääasiasta, SAK:n vetämisestä kansainvälisesti sellaiselle foorumille, jossa tuo ns. vapaa ammattiyhdistysliike nyt kulkee. Ei kenellekään ole varmasti vie-

rasta se, että tämän ns. vapaan kansainvälisen liiton taholta tuetaan niitä, aselähetyksiä, joita Amerikasta virtaa Eurooppaan. On selvää, että kun tällaista toimintaa tuetaan, niin ei voida samanaikaisesti puhua rauhan työstä ja rauhan toimista, niin kuin täällä eilen tuon järjestön pääsihteerin taholta kauniisti sanottiin. Tosiasiat ovat tosiasioita ja me tiedämme, että käytännössä asianlaista on niin, että tällaista sotakalustoa, sotamateriaalia, kuljetetaan juuri tämän vapaan kansainvälisen ammattiliiton myötävaikutuksella ja suosituksella.

Kun tämä kansainvälinen kysymys on ollut esillä työvaliokunnassa mm. toimintakertomusten yhteydessä, niin kansandemokraattinen ryhmä on aina pannut vastalauseensa sellaista-asiankäsittelyä vastaan, jota näillä toimintakertomuksillakin on tahdottu osoittaa. On selvää, että kun sodanlietsojat järjestävät uutta sota, niin ne menettelevät työväestöön nähden aivan samalla tavalla kuin kaikissa aikaisemmissakin sodissa, lyövät kansainvälisen ja kansallisen työväenluokan kahtia, koska voivat silloin sodan vastustamista tietysti heikentää. Tämähän se on kapitalistien laskelma.

Puheenjohtaja: (Koputtaa.) Aika lähenee!

Puhuja: Pari sanaa. — Täällä olisi paljon puututtavaa siihen, mitä, pääsihteerin Lindblom tältä paikalta sanoi. Mutta täällä sanottiin, että aika minulta loppuu. Hän kuitenkin koetti puheessaan johtaa harhaan juuri tässä. Arrachardin tapauksessa tämän edustajakokouksen edustajia, ettei siitäkään olisi tahdottu selvittää. Minä korostan vielä toistamiseen, että ne tahdottiin selvittää jo Budapestissa mainitsemani aikana.

Puheenjohtaja: (Koputtaa.)

Puhuja: Kiitoksia! — Lopuksi minä rohkenen kannattaa tätä toveri Junttilan tekemää ehdotusta kansainvälisyyskysymyksessä ja uskon, että se on paras ratkaisu, mitä voimme ajatella hyväksyttäessä tämä ehdotus, Suomen työväenluokan kannalta.

Puheenjohtaja: Aikaisemman käsittelyn lisäksi mainitsen, että SAK:n vuosikirjassa vuodelta 1950 sivulla 92 on myöskin merkintä SAK:n kansainvälisistä suhteista ja tulee se tämän saman käsittelyn alaiseksi.

Hakulinen: Kansainväliset kysymykset meidän maamme ammattiyhdistysliikkeessä ovat olleet aina sellaisia asioita, joihin on uhrattu varsin paljon kokouksen aikaa. Tämä ei suinkaan ole johtunut vähiten siitä, että tämän maan työväenluokka on aina pyrkinyt siihen, että kansainvälinen työväenliike olisi mahdollisimman voimakas. Olemme myöskin oman maantieteellisen asemamme vuoksi monta kertaa joutuneet turvautumaan juuri kansainväliseen apuun. Nämäkin seikat ovat aina puhuneet juuri kansainvälisyyden puolesta.

Mutta me olemme joutuneet kokemaan monesti myöskin suuria pettymyksiä. Ja sellainen pettymys oli ehdottomasti se tilanne, joka meidän maassamme oli syntynyt vuonna 1949, jolloinka maailmanliiton toimesta lähetettiin tänne Arrachard. Mehän tiedämme, mitä silloin oli täällä maassa syntynyt. SKP:n toimesta oli ryhdytty laajaan korpilakkoliikkeeseen, josta vietiin koko meidän maamme ammatillisen liikkeen arvovaltaa hyvin voimakkaasti alaspäin sillä tavoin, että ellei tässä maassa olisi ollut riittävästi terveitä voimia, mihinkään me olisimme todellakin joutuneet. Sääntöjä rikottiin törkeästi, ryhdyttiin korpilakkoihin tavalla, jossa ei ollut minkäänlaista laillisuutta puhumattakaan meidän omasta järjestödemokratiasta. (Välihuutoja kokouksesta.) Mutta mitä teki Maailmanliitto silloin? Se lähettää täime Arrachardin. Ja mitä tekee Arrachard? Hän käy näissä korpilakkolaistien kokouksissa puhumassa, yllyttämässä näitä rikkomaan meidän sääntöjämme ja päätöksiämme. Hän veljeilee lakkokenraali Junttilan kanssa ja me-

nee ensimmäiseksi korpilakkolaisten esikuntaan. Torikokoukset toisensa jälkeen. seuraavat Arrachardin merkeissä. Tällä tavoin esiintyy Maailmanliitto edustajansa kautta täällä- meillä.

Ei se nyt enää meitä paljon lohduta, jos nyt Maailmanliiton toimesta ilmoitetaankin, että tämä Arrachard on ollut kelmi mies, (Naurua kokouksessa.) Mehän olemme nyt lukeneet sanomalehdistä, ranskalaisista lehdistä, että Arrachard on joutunut siellä hieman Leinon kirjoihin. (Naurua.) Me suomalaiset, me tunsimme Arrachardin heti kun hän tuli, hän oli kelmi mies. (Naurua.) Sitä parhaiten osoitti se, että hän lähti veljeilemään toisten kelmien, Tattarin ja Junttilan kanssa. Ja näin ollen meitä ei paljoakaan lohduta se, että tänä päivänä Arrachard on heitetty yli laidan. Meille ei ole ainakaan selvinnyt se, että onko hänelle käynyt niinkuin Leinolle, että karva lähtisi. (Äänekästä naurua.)

Joka tapauksessa on tosiasia se, että Arrachardin kaltaiset henkilöt eivät ole voineet edistää kansainvälistä ammattiyhdistysliikettä.

Ja meillä ei ole koskaan varmuutta, mitä herroja sieltä oikein tulee, kun eräänä päivänä selvitetäänkin, että henkilö ei olekaan enää siinä asemassa, että ne puheet ovat olleet totta, mitä hän on puhunut. Voidaanko me tällaiseen liittoon yleensä kuulua ja" voimmeko me siihen luottaa, jos siellä on sellaisia edustajia, että eräänä päivänä selvitetäänkin, että edustaja ei olekaan ollut aivan tolkullaan täällä esiintyessään. Huolimatta siitä, niin kuin toveri huomautti aikaisemmin, täällä on marssitettu laajoja työläisjoukkoja puhumaan ja kirjoittamaan Arrachardin puolesta.

Tällainen menettely ei voi missään nimessä kohottaa Maailmanliiton arvovaltaa.

Me kuitenkin tätä kysymystä käsitellessämme lähdemme lähinnä suomalaiselta kannalta katsottuna. Meille on vieläkin kalliimpaa kuin ammattiyhdistysliikkeen'- yhtenäisyys kansainvälisessä mielessä, yhtenäisyys meidän omassa joukossamme. Mitä ne toverit oikein ajattelevat meidän maamme ammattiliikkeen yhtenäisyydestä, jotka yrittävät pakottamalla, pakottaa kokouksen enemmistöä liittymään ja pysymään sellaisessa järjestössä, joka on kohdellut meitä tällä tavoin. — Puhumattakaan siitä, että jatkuvaa riitaa tästä kysymyksestä tulisi. Eikö suurempaan, yhtenäisyyteen tähtäävää pyrkimystä ole enemmistöllä, kun se asettuu sille kannalle, että se jää pois Maailmanliitosta eikä liity tähän toiseenkaan liittoon? (Kokouksesta: Mikä sen takaa?) Minun mielestäni se, jos mikään, osoittaa sitä, että me haluamme realistisesti nähdä kansainväliset kysymykset sillä tavoin, että tässä maassa mahdollisimman laajat palkkatyöntekijäin joukot voisivat kuulua meidän yhteiseen järjestöömme niin, ettei meillä olisi riitaa vain siitä, että suuret herrat maailmassa riitelevät.

Minun mielestäni se esitys, jonka työvaliokunta on tehnyt, on oikea. Sille «pohjalle voidaan rakentaa tämän maan ammatillista liikettä ja sen avulla voidaan varmimmin turvata myöskin rauhaa ja todellista kansainvälistä elämää koko maailmassa.

Puheenjohtaja : Ulkolaisten kutsuvieraiden taholta on herätetty tiedustelu siitä, sallitaanko ulkolaisten kutsuvieraiden käyttää puheenvuoroja tässä asiassa.

Asian laatuun katsoen esitän, että ulkolaisille kutsuvieraille voitaisiin myöntää puheenvuoroja kuitenkin niin, että yksi puheenvuoro, sikäli kuin niin halutaan, kunkin järjestön edustajalle.

Kokous voinee tämän hyväksyä.

- Puheenjohtajan ehdotus hyväksytään.

Puheenjohtaja : Puheenvuoro on Norjan Ammattijärjestön edustajalla Alf Andersenilla.

Alf Andersen: Toverit. Meidän Pohjoismaissa vallitsevan ammatillisen yhteistyön vuoksi haluamme myöskin me määrätä asennoitumisemme tässä kysymyksessä. Skandinaavisten maiden ammattiliitot ovat kautta aikain työskennelleet kansainvälisen ammatillisen yhteistyön puolesta mahdollisimman vankalla pohjalla. Ennen vuotta 1920 meillä oli yksi kansainvälinen järjestö, myöhemmin kaksi keskenään taistelevaa järjestöä. Tämä johti siihen, että määrättyinä ajankohtina yksityiset ammattijärjestöt Pohjoismaissa seisoivat näiden taistelevien osapuolten-ulkopuolella. Mutta tämä oli ainoastaan osoituksena siitä, että haluttiin odottaa tilanteen selvenemistä. "Toivomus hyvästä kansainvälisestä yhteistyöstä on aina ollut hyvä täällä. "Vuonna 1936 yritti Norjan ammattijärjestö saada aikaan yhtenäisen kansainvälisen toiminnan ja myöskin Neuvostoliiton siihen mukaan, mutta onnistumatta tässä. Asia oli esillä vv. 1938 ja 1939, mutta silloinkin tuloksetta, missä kuitenkin on tehty suurin työ kansainvälisellä rintamalla, on asianomaisissa ammattisihteeristöissä ja useimmat näistä ovat hyvin vanhoja. Se jonka minä tunnen parhaiten, Kansainvälisen Kutomatyöväen Unioni, on perustettu ja v. 1894 ja perustamisessa oli Tanska mukana ja Tanska on ollut mukana siitä saakka. Myöhemmin tähän ovat yhtyneet myöskin muut Skandinavian maat. Samoin lienee laita muiden ammattisihteeristöjen. Jokainen, joka on työskennellyt kansainvälisten ammatillisten kysymysten "kanssa, voi varmasti allekirjoittaa sen, että ammattisihteeristöt todellisuudessa ovat voineet ja myöskin ovat tehneet positiivisen kansainvälisen ammatillisen työn. Sodan aikana ilmeni vahva pyrkimys kansainväliseen yhtenäisyyteen ja brittiläinen TUC teki aloitteen maailmankongressin kokoonkutsumiseksi ja sellainen pidettiin Lontoossa helmikuussa 1945. Allekirjoittanut oli itse paikalla tässä kongressissa ja voi vakuuttaa, että oli olemassa "vaikeuksia ja että lainet olivat korkeita. Amerikan ja Englannin onnistui kuitenkin luoda pohja kompromissille, joka omalta osaltaan oli ratkaisevalla päätökselle, joka tehtiin ja sille pohjalle, joka luotiin uudelle ammatilliselle maailmanliitolle. Tämän jälkeen oli perustava kokous Pariisissa lokakuussa 1945, mutta tämän kokouksen mukana tulivat myöskin vaikeudet. Jo täällä törmättiin eri käsityskantoihin erikoisesti silloin, kun oli kysymyksessä ammattisihteeristöjen asema uudessa kansainvälisessä liitossa. Kommunistiset edustajat halusivat, että ammattisihteeristöt kokonaan lopetettaisiin. Päätettiin kuitenkin, että ammattisihteeristöjen kanssa käytäisiin neuvotteluja, mutta meni kaksi vuotta kokouksesta, ennenkuin nämä neuvottelut saatiin alkuun. Kaikkine niine vastakohtineen, mitkä mahtuivat MAL:n puitteisiin, oli ratkaisevaa, että järjestö pysyi poliittisen toiminnan ja erilaisten ideologiaistelujen ulkopuolella. Tämän näkökohdan sivuutti kuitenkin hyvin suuri osa kansainvälisen liiton johdosta. Tähän tuli, että kommunistinen lehdistö useissa maissa jo heti alusta alkaen suuntasi valtavia nyökkäyksiä tätä liittoa vastaan. Maailmanliiton omaa lehteä "Bulletinia", "käytettiin systemaattiseen poliittiseen propagandaan. Tässä yhteydessä voidaan kysyä, mitä ja minkälaista on se ammatillinen työ, joka on suoritettu MAL:n puitteissa. Käsitykseni mukaan tätä työtä ei ole suoritettu juuri nimeksikään. Tämä työ ei kuitenkaan missään tapauksessa ollut ratkaisevaa. "Kun taas on tultu siihen asemaan, että, on olemassa kaksi kansainvälistä ammatiliittoa, on muistettava kaksi asiaa: ensiksikin, mikä oli syynä-siihen, että näin tapahtui; toiseksi, että on ihmeellistä, että ne vahvat, vapaat ja todellakin kokeneet ammattijärjestöt, ammattisihteeristöt, joilla oli ihmisikä takanaan ja jotka eri maissa ovat taistelleet työläisten asioiden puolesta, lopuksi katsoivat mahdottomaksi jatkaa työtään MAL:ssa, ja jotka ovat

luoneet uuden Vapaiden Ammattiyhdistysten Maailmanliiton. Tässä on puhuttu hajoituksesta ja hajoitustyöntekijöistä. Kuka ja ketkä sitten loppujen lopuksi ovat hajottaneet? Joko ne, jotka ovat panneet kaikki ammatilliset näkökohdat syrjään ja antaneet poliittisille näkökohdille vallan, ne, jotka ovat yrittäneet hajottaa kansalliset ammattijärjestöt pyrkimällä yhdistämään heitä niisanottuihin, departementteihin taikka ne, jotka tänään ovat luoneet Vapaiden Ammattiyhdistysten Maailmanliiton ja pyrkineet säilyttämään vapaat riippumattomat ammattijärjestöt, ja jotka lisäksi huomioivat puhtaasti ammatillisen työn ja jättävät politiikan syrjään ja jotka vielä huomioivat ne eri olosuhteet, jotka vallitsevat eri maissa ja eri ideologiat.

Niiden raporttien kautta, jotka ovat olemassa niistä kokouksista, jotka on pidetty eri instansseissa MAL:n puitteissa, ei objektiivinen arvio voi päätyä muuta kuin yhteen tulokseen. Haluan tässä suhteessa viitata vain toimeenpanevaan komiteaan, kokousten raportteihin, erikoisesti sen kokouksen raporttiin, joka pidettiin 19 päivänä tammikuuta 1949, siihen raporttiin, joka on saapunut Britannian ja Hollannin ammattijärjestöiltä sekä amerikkalaiselta CIO:lta sekä niihin selvityksiin, joita nämä järjestöt ovat antaneet.

Tämän ohella oli Skandinavian mailla omia edustuksensa toimeenpanevassa komiteassa, nimittäin Eiler Jensen Tanskasta. Hänen on luonnollisesti ollut mahdollista koko ajan seurata MAL:n toimintaa. On siitä olemassa pöytäkirjoja sekä raportteja tästä ja siitä, mitä on tapahtunut, ja näiden raporttien perusteella sekä sen lisäksi omien kokemustemme perusteella niiden 4 vuoden ajalta, jolloinka Maailman Ammattiyhdistysten Liitto on toiminut. Nämä kaksi yhdessä ovat luoneet taustan Ruotsin, Tanskan ja Norjan asenteelle ja siihen, että ne erosivat MAL:sta. Myöhemmin ovat kaikki nämä kolme maata liittyneet Vapaiden Ammattiyhdistysten Liittoon.

En halua tässä puuitua yksityiskohtaisesti siihen, mitä on tapahtunut. Mutta haluan vain todeta: vapaa ammattiyhdistysliike ei voi sallia, että ulkoa päin puututaan sen asioihin. Sillä tulee olla vapaus olla joko yhtä mieltä tai eri mieltä maansa hallituksensa kanssa. Mikäli ammattiyhdistysliike jossakin maassa tyytyy siihen, että se on jonkun hallituksen tai määrätyn poliittisen puolueen aseena, tulee tämä olla sellainen asia, josta asianomainen ammattiyhdistysliike itse päättää.

Sitten meillä ovat ammattisihteeristöt. Ei ole mitään epäilystä siitä, että, se ammatillinen toiminta, jota nämä sihteeristöt olivat harjoittaneet hintaan, mihin hyvänsä, olisi saatava sisältymään MAL:n toimintaan. On myöskin käsittämätöntä se, että se kokemus ja harjaantuminen ammatillisissa tehtävissä, jonka nämä ammatilliset sihteeristöt omasivat, haluttiin MAL:n toiminnasta syrjäyttää. Tämän vuoksi oli eräänä pääkohtana se, että olisi saatu rakennetuksi tyydyttävä järjestys ammattisihteeristöjen suhteen. Tällaisella tyydyttävällä järjestyksellä me tarkoitamme täyttää vapautta ja itsenäisyyttä. Me tiedämme, että käytiin loputtomia neuvotteluja kolmen vuoden aikana ilman, että tyydyttävää tulosta olisi saavutettu. Me olimme selvillä vaikeuksista jo vuonna 1945. Mutta me uskoimme haluan ja tarkoitukseen päästä yhteistyöhön. Yhteistyö edellyttää kuitenkin molemminpuolista kunnioitusta ja ymmärtämystä, kunnioitusta toisten ajatuksia kohtaan ilman, että ketään leimataan kapitalistien lakeijoiksi. Tällainen yhteistyö, joka rakentuu pahimpiin haukkumasanoihin, mitkä jokin kieli tuntee, on kestämaton.

En halua tämän enempää tuhlata kokouksen aikaa. Halusin ainoastaan tuoda tässä esille meidän kolmen maamme asennoitumisen tähän kysymykseen.

Lopuksi haluan vielä esittää lyhyen julkilausuman:

Edustajakokouksen avauksen yhteydessä pitämässään tervehdyspuheessa Neuvostoliiton ammattijärjestön edustaja herra Leonid Solovjev mainitsi mm., että Norjaan on perustettu amerikkalaisia lentotukikohtia, ei puolustus- vaan hyökkäystarkoituksessa. Allekirjoittaneet Norjan ammattijärjestön, edustajat haluavat tämän vuoksi julkituoda seuraavaa: Norjan hallituksen ja suurkäräjäin vastuunalaiset edustajat ovat arvokkaassa muodossa vakuuttaneet, että Norjaan ei ole perustettu ei-amerikkalaisia eikä muidenkaan maiden sotilaallisia tukikohtia. Voimme 500.000 järjestäytyneen Norjan työläisen edustajana vakuuttaa, että edellä mainittu ilmoitus on oikea. Toivomme hartaasti, että Neuvostoliiton Ammattijärjestön edustajat saattavat tämän ilmoituksen Neuvostoliiton työväenluokan tietoon: Näemme kaiken työn eräänä ratkaisevana tekijänä, että sellaiset väärinkäsitykset, joihin herra Solovjevin väitteet amerikkalaisista lentotukikohdista Norjassa perustuvat,, saadaan selvitettyiksi kaikkien maiden työläisille.

Puheenjohtaja: Keskeytämme kokouksen aamiaisajan vuoksi ja jatkamme sitä klo 14.

Kokous keskeytetään klo 12.12.

Kokousta jatketaan klo 14.

Puhetta johtaa SAK:n puheenjohtaja Sumu.

Jatketaan SAK:n kansainvälisten suhteiden käsittelyä.

Puheenjohtaja: Kokous jatkuu. Ensimmäinen puheenvuoro on Salomaalla.

E. Salomaa: Erityisesti tässä kansainvälisyyskysymyksessä haluaisin kiinnittää huomiota toveri Lindblomin puheenvuoron siihen osaan, missä, hän viittasi kansandemokraattiseen sanomalehdistöön. On totta, että kansandemokraattinen lehdistö on puhunut maailman liiton puolesta, Maailman-Ammattiyhdistysten Liiton puolesta ja tässä suhteessa joutunut ristiriitaan SAK:n nykyisen johdon enemmistön kanssa. Mutta mielestäni tämä ei ole mikään riittävä syy, että tämä lehdistö eristetään tästä kongressista. Onhan tunnettu tosiasia, että meillä on ammattiyhdistysliikkeessä kymmeniä tuhansia jäseniä, jotka lukevat kansandemokraattisia lehtiä, tilaavat niitä, ja näin ollen jo tämän vuoksi olisi ollut paikallaan, että kansandemokraattinen lehdistö olisi ollut täällä mukana.

Sitten edelleen toveri Lindblom mainitsi sähkösanomasta, joka oli saapunut Arrachardin jutun yhteydessä. Mikäli muistan oikein, tämä sähkösanoma Lindblomin mukaan saapui perille maanantaina, mutta luulen, että työvaliokunnan vähemmistöä edustavat jäsenet kuulivat siitä vasta tässä tilaisuudessa. Herättää kummastusta, miksi sitä ei ole saatettu työvaliokunnan tietoon.

Sitten edelleen tov. Lindblom puheenvuorossaan mainitsi, että suhtautuminen maailman liittoon tai oikeastaan suhteiden katkaiseminen maailman liiton kanssa on meidän osaltamme, meidän suomalaisten osalta täysin irrallinen ilmiö, irrallinen tapaus. Kuitenkin, kun katselee tämän maailman liitosta irroittautumisen aikataulua, niin se käy melko lailla yksin kuukausien jopa päivienkin tarkkuudella kansainvälisen maailman liiton hajoitussuunnitelmien kanssa, että siis voitaneen puhua tietystä yhteistoiminnasta.

Yhdyn kannattamaan tov. Junttilan esittämiä ajatuksia ja myöskin kantatan Helsingin Puuseppien ammattiosaston päätöslauselmaa.

B. Airola: Ensinnäkin haluaisin lausua tyytyväisyyteni siitä, että SAK:n työvaliokunta on todella saanut järjestettyä tämän kansainvälisyyskysymyksen keskustelun alaiseksi niin perusteellisten selvitysten pohjalta mitä tässä kokouksessa on voitu saada.

Molemmista maailmanliitoista on olliit edustajia täällä ja kuunnellessaan Tieidän selostuksiaan voidaan sanoa, että] meillä voimesti paljastuvat ne tekijät, jotka aiheuttavat ristiriitaisuuden I. kansainvälisellä foorumilla ammattiyhdistysliikkeessä. Ensinnäkin erikoisesti huomiota kiinnittää se seikka, »että samassa yhteydessä kuin kansainvälisyyskysymystä käsitellään, ratsastetaan erinomaisella vauhdilla ammattiyhdistysliikkeen yhtenäisyydellä. Ja koko yhtenäisyyden taustana on kuitenkin se, että yhtenäisyys voitaisiin rakentaa vain silloin, jos ammattiyhdistysliike hyväksyisi kaiken sen, mitä kommunistiselta taholta tahdotaan ammattiyhdistysliikkeessä myöntää. Hulinointi, joka tapahtui Arrachardin tapauksen yhteydessä, se olisi pitänyt niellä ja hyväksyä.

Toiseksi maailman liiton edustajat eivät ole täysin selvillä, miten sääntöjä tulkitaan käytännössä, vaan ovat epätietoisia siitä. Voidaan sanoa koko Järjestön tehoisin hajoittaminen on se, »että voida sääntöjen mukaan toimia. «Sääntöjen rikkominen, säännöistä syrjäytyminen asettaa aina epäilyksenalaiseksi.

Jos me katselemme tätä kokousta, riäemme aivan samanlaisen ilmiön. Kuvaavana esimerkkinä hulinapolitiikasta on mm. Merimies-Unionin edustajien esiintyminen täällä kokouksessa. Kun oli kysymyksessä SAK:n antamat ohjeet vaalien toimittamista varten, valtuuston kokouksessa Unionin puheenjohtaja Välläri esitti; että hän ei missään tapauksessa hyväksy, että annetaan sellaiset vaaliohjeet, että vain suhteellista vaalitapaa on noudatettava, koska silloin Merimies-Unioni joutuisi rikkomaan sääntöjään, jos se noudattaisi suhteellista vaalitapaa. Tässä kokouksessa kuitenkin näemme Unionin edustajien marssivan esittämään vastalauseensa sen johdosta, ettei annettu sellaisia ohjeita, että vain suhteellista vaalitapaa olisi noudatettava. Tämä on vain pienoiskuva siitä, millä tavalla yhtenäisyyttä pitäisi rakentaa. Jos ei millään logiikalla ole perusteita toiminnassaan, ei myöskään johdonmukaista toimintaa suoriteta.

Kun katsellaan SAK:n asennoitumista! kansainvälisesti, täytyy tunnustaa, että se on ollut jonkin verran tunnustelemista ja samalla alun perin maailman yhtenäisen ammattijärjestön rakentamista. Mutta kun epäilyksiä tulee tällä tavalla ja kommunistit voivat sitä ifakentaa vain siten, että me kaikki tottelisimme kommunistien määräyksiä, niin voidaan ymmärtää, että • SAK on joutunut arvioimaan asennoitumistaan. Ja jos seuraatte, toimintakertomuksesta näette, askel askeleelta, miten se on johtanut tähän arveluttavaan vaiheeseen, että loppujen lopuksi, ruvetaan tunnustelemaan, miksi kansainvälinen toiminta alkaa ensin rakentua ja sen jälkeen vasta ruvetaan ratkaisemaan kantaamme. Minä hyväksyn täydelleen kaiken sen, mitä on kertomuksesta vuodesta -1947 mainittu ja kertomuksen sellaisenaan ja vielä sen, mitä työvaliokunta on päätöslauselmassaan esittänyt. Minä sanoisin, tässä on vakava pohja kansainväliselle yhteydelle ja hyväksyn sen täydelleen.

AFL:n Euroopan osaston edustajan tervehdys.

Puheenjohtaja: Eilen täällä esiteltiin • kokoukselle тов. Irving Brown. TQV. Brown samalla kun hän edustaa vapaata maailman liittoa, on myöskin American Federation of Laborin edustaja. Me saamme kuulla hänen puhuvan kokoukselle.

Irving Brown: Minulla on suuri henkilökohtainen ilo palata jälleen -Suomeen ja tuoda mukani amerikkalaisen ammattiyhdistysliikkeen, etenkin oman järjestöni, American Federation of Laborin, terveiset Suomen vapaan ja taistelevan ammattiyhdistysliikkeen jäsenille. Suomella ja sen suu-

xenmoisella kansalla on aivan erikoinen sijansa kaikkien amerikkalaisten sydämissä. Teidän pieii kansakuntanne symbolisoi koko vapaalle maailmalle, vapauden oikeata merkitystä, synnyinmaan puolustamista ja pienten kansojen elämisen oikeutta. Pienten kansojen olemassaolon ja tavallisen kansanmiehen oikeuksien puoltajana on Suomen ammattiyhdistysliike tehnyt uraauurtavaa, työtä huolimatta suurista vaikeuksista. Me ihailemme teidän rohkeuttanne, teidän vapaudenrakkauttanne ja teidän antautumistanne yhteisen aattemme palvelukseen vapaan ammattiyhdistysliikkeen jäseninä, sillä: "ilman demokratiaa ei voi olla vapaita ammattiyhdistyksiä, eikä ilman vapaita ammattiyhdistyksiä voi olla demokratiaa".

Amerikkalainen ammattiyhdistysliike toimii demokraattisen yhteiskunnan puitteissa — joka tosin sekään ei ole täydellinen ja jota me pyrimme jatkuvasti muuttamaan ja parantamaan — ja se on pystynyt kohottamaan työläistemme elintason niin korkeaksi, että vain aniharvat maat pystyvät kilpailemaan kanssamme tässä suhteessa. Tätä korkeata elintasoa ei ole annettu meille hopeatarjottimella, vaan se on saavutettu Yhdysvaltain vapaisiin ammattiyhdistyksiin liittyneiden työläisten ankarien taisteluiden kautta. Yksi ainoa tilastollinen tosiasia voi antaa teille jonkinlaisen käsityksen siitä, kuinka pitkälle olemme, päässeet taloudellisen kehityksen tiellä.

YK:n virallisen julkaisun mukaan arvioidaan, että keskimääräinen kantantulo sen jakautuessa jokaista elävää kansalaista kohti on Yhdysvalloissa 1.573 dollaria vuodessa kun sensijaan esim. Neuvostoliitossa se on vain 300 •dollaria. Pyydän teitä hyväntahtoisesti ottamaan huomioon, että olen antanut teille vain kovia, kylmiä ja ehdottomia lukuja enkä prosentteja, kuten on eräitten ihmisten ja valtioiden tapana, milloin ne haluavat välttyä paljastamasta totuutta työläisten todellisesta elintasosta. Sitäpaitsi ei Yhdysvalloissa tällä hetkellä väitteistä huolimatta ole työttömyyttä. Siellä on n. 62 milj. ihmistä ansiotyössä ja vapaan ammattiyhdistystoiminnan sekä tieteen, tekniikan ja teollisuuden oma-aloitteinen kehitys takaa yleisen elintason suotuisan kehittymisen. Nämä ovat tosiasioita maastani, eivätkä mitään poliittisten komisaarien sepittämiä propagandajuttuja. Jossakin muualla ehkä saattaisi tyydyttää ajatus, että kysytään: "Toverit! Keksimmekö jo nyt näköradion vai odotammeko siksi kunnes se tulee vielä täydellisemmäksi."

Emme suhtaudu näihin taloudellisiin saavutuksiin kevyesti, emmekä suinkaan aio jäädä lepäämään laakereille. Ammattiyhdistysliikkeen on taisteltava jatkuvasti ja hellittämättä voidakseen puolustaa, ylläpitää ja kohottaa vallitsevaa korkeata elintasoa. Tässä mielessä voimme sanoa, ettei Yhdysvaltain ammattiyhdistysväki ole koskaan tyytyväinen vallitsevaan oloilaan, vaan pyrkii jatkuvasti dynaamisen kehityksen kautta eteenpäin 'kohti aineellisesti ja henkisesti parempia oloja.

Tämä elintasomme jatkuvaan parantamiseen tähtäävä taistelumme on suoranaudessa ja erottamattomassa yhteydessä niihin valtiollisiin vapauksiin, joita nautimme sekä yksityisinä kansalaisia että yksityisinä työläisinä. "Meidän perusoikeutemme ovat toimintamme voiman lähde ja suunnan näyttäjä. Työläisinä ja vapaina ihmisinä meillä on oikeus vaihtaa työpaikkaa, vaihtaa asuinpaikkaa, vaihtaa hallitustamme ja poliittisia johtajiamme, ryhtyä lakkoon taloudellisen asemamme parantamiseksi sekä puhua ja kirjoittaa vapaasti, mitä me ajattelemme ja uskomme — päinvastoin kuin on asianlaita-totalitäärisissä,maissa, joissa työläisillä ei ole mitään tällaisia perusoikeuksia. Toisin sanoen, voidakseen tehokkaasti taistella olemassaolevien puutteiden korjaamiseksi oh ammattiyhdistyksemme tehnyt valinnan — ei täydellisuuden ja epätäydellisuuden välillä, vaan suhteellisen vapauden ja ehdottoman diktatuurin välillä! Vapaus parantaa omaa epätäydellistä

yhteiskuntajärjestystämme kuuluu yhtä erottamattomana osana siihen tais-
teluun, jota ammattiyhdistysväki käy* työläisten taloudellisten ja sosiaalisen
olojen parantamiseksi kuin ehdottoman diktatuurin ja totalitäärisen
valtiojärjestelmän vastustaminen kaikissa sen ilmenemismuodoissa. "Tämä
taistelu, jota käymme sekä kotimaassa että ulkpmallalla suojataksemme ja
laajentaaksemme vapautta, on ikuista taistelua. Sillä vapauden, hinta on
kallis ja sen säilyttäminen vaatii ikuista valppautta.

Tämä kaksoisohjelma, taloudellisten olojen parantaminen ja vapauden,
puolustaminen, on ainoa todellinen ja pysyvä keino säilyttää rauha maail-
massa ja vastustaa hyökkääjiä, jotka uhkaavat maailman kansojen rauhaa.
Neuvostoliiton johtaja on lausunut: "Rauha voidaan turvata ja säilyttää,
jos kansat ottavat rauhan puolustamisen omaksi asiakseen ja suorittavat
tämän tehtävän loppuun saakka." Yhdyn tähän. Mutta miten voi maailman.,
kansoilla olla voimaa ottaa rauhan asia omiin käsiinsä? Uskon, että ame-
rikkalaisilla työläisillä kuten kaikilla muillakin vapailla työläisillä on voi-
maa ottaa rauhan asia omiin käsiinsä, koska he ovat vapaita ihmisiä eivät-
kä vallanpitäjien orjia. Kansat voivat kaikkialla ehkäistä sodan ja säilyttää
rauhan, kunhan heille ensin annetaan omassa maassa valta valvoa hallitus-
taan ja poliittisia johtajiaan. Mutta onko kaikilla kansoilla nykyään mah-
dollisuus päättää kohtalostaan? Eikö ole olemassa tiettyjä totalitäärisiä
maita Euroopassa, Aasiassa ja Etelä-Amerikassa, joissa kansan laajoilta jou-
koilta on viety perusoikeudet ja joissa niillä ei ole edes valtaa valvoa, syök-
sevätkö vallanpitäjät heidät sotaan vai ei. Juuri tältä taholta uhkaa rauhaa
todellinen vaara. Siellä, missä vallitsee diktatuuri, missä yksi puolue on val-
lassa ja missä on fuhrereitä, siellä on myös vallanpitäjiä, jotka voivat syös-
tää kansansa ja koko maailman selkkauksiin ja sotaan. Kansalla, joka on
alistettu orjuuteen, ei ole mahdollisuutta valvoa,- etteivät diktaattorit ra-
joittamattomassa vallassaan syöksisi heitä sotaan.

Rauhan uhka johtuu hyökkäyshaluisen totalitäärisen valtiojärjestelmän
olemassaolosta. Maailman vapaat alueet, missä kansan äänellä ja vallalla, on.
merkitystä, eivät voi,uhata rauhaa. Rauha voidaan siis turvata vain, jos.
maailman työläisille taataasi vapaus. Rauhaa ei voida puolustaa, eikä tur-
vata tarkoituksettomilla vetoimuksilla eikä tyhjillä sanoilla, joiden tarkoi-
tuksena on peittää hyökkäysluontoisia tekoja, kuten olemme saaneet todeta.
Korean tasavaltaa vastaan käydyssä sodassa. Me haluamme tekoja emme-
kä sanoja tai päätöslauselmia. Vain vapauden avulla voidaan rauha säilyt-
tää.

Tämä maailman vapaiden kansojen liike rauhan, leivän ja vapauden
turvaamiseksi voidaan toteuttaa vain työläisten kansainvälisen yhteistoi-
minnan kautta sellaisen vapaan työläisten maailmanliiton piirissä kuin «on
Vapaitten Ammattiyhdistysten Maailmanliitto (VAI). Työväen yhtenäisyys-
on säilytettävä, mutta sen on tapahduttava tinkimättä määrätyistä perus-
tavaa laatua olevista periaatteista ja ihmisoikeuksista. Todellisen kansain-
välisen ammattiyhdistysliikkeen on noudatettava seuraavia periaatteita ja
suuntaviivoja:

1. Kaikkien jäsenyhdistysten tulee olla vapaita ja riippumattomia kai-
kesta työnantajien, kirkon, valtion tai poliittisten puolueiden valvonnasta ja
määräysvallasta.

2. Työläisten taloudellisia etuja on puollettava ja lisättävä demokraat-
tisen yhteiskuntajärjestyksen puitteissa. Vapaitten ammattiyhdistysten on
taisteltava riistoa vastaan riippumatta siitä, mikä omistusolkeusmuoto yh-
teiskunnassa vallitsee, sillä me olemme nähneet, että valtiomonopolit ja
niinkutsuttu valtiososialismi voivat olla yhtä tyrannimaisia ja syyllistä vie-
läkin pahempaan riistoon kuin niinsanotut yksityismonopolit. Tästä johtuu.

«ttä me pyrimme saavuttamaan täystyöllisyyden todellisen vapauden emmekä vankeiloiden ja keskitysleirien "vapauden" avulla. (Salin taustalta: Se riittää jo!

3. Yhdelläkään kansalla ei saa olla valtaa yksin määrätä ammattiyhdistysliikkeen poliittisesta linjasta eikä oikeutta asettautua arvostelun ulkopuolelle, kuten olemme nähneet tapahtuvan MAL:ssä. Ainoatakaan ammattiyhdistysjärjestöä ei saa pakottaa omaksumaan jonkin muun maan ulkopoliittikkaa, kuten äskettäin tapahtui Jugoslavian ammattiyhdistysjärjestölle, joka tällaisesta syystä erotettiin MAL:stä. Oman internationaalimme piirissä olemme yapaat arvostelemaan toisaalta Francon ja Peronin hallinnon varjopuolia, toisaalta tuomitsemaan totalitäärisen valtiojärjestelmän hyökkäävämmäh muodon, sellaisena kuin olemme joutuneet sen kokemaan Koreassa.

4. Me hylkäämme kerta kaikkiaan kaikki totalitääriset ratkaisut, jotka johtavat valtion valvomien ammattiyhdistysten syntymiseen ja orjatyöleirien kehittymiseen.

5. Meidän on kaikkialla maailmassa pyrittävä kohottamaan kehityksessä jälkeenjääneiden alueiden elintasoa ja poistamaan nälkä ja kurjuus sellaisilta laajoilta alueilta kuin Aasiasta, Keski-Idästä ja Afrikasta. (Salin taustalta: Ja Amerikastakin!)

6. Ja lopuksi, muttei vähemmän tärkeänä, meidän on lähetettävä toivon ja rohkaisun viesti kaikille niille työläisille, jotka tällä hetkellä kärsivät diktaattorien sortoa Espanjassa, Argentiinassa tai muutoin taikka toiseen pukeutuneen diktatuurin alaisissa maissa. Meidän on yhä uudelleen ja uudelleen toistettava Karl Marxin sanoja, jotka ovat tänä päivänä todempia kuin koskaan ennen, erityisesti niille työläisille, jotka elävät totalitäärisen järjestelmän sorron alaisena: "Maailman työläiset yhtykää — teillä ei ole muuta menetettävää kuin kahleenne."

Tämä on vapaan kansainvälisen ammattiyhdistysliikkeen sanoma ja aatteellinen perusta, jolle Yhdysvaltain työläiset tulevat vastaisuudessaakin antamaan kannatuksensa. Ja me odotamme hartaasti sitä päivää, jona kaikki maailman työläiset sekä idässä että lännessä voivat yhtyä vapauden ja demokratian lipun alla vapaan kansainvälisen ammattiyhdistysliikkeen piirissä.

Puheenjohtaja : Pyydän kokouksen puolesta kiittää toveri Browniahänen kokoukselle esittämästään tervehdyksestä.

Ö. Leskinen : Edustamani liiton osastot ovat tehneet esityksiä suhteiden järjestämisestä Maailman Liittoon. Kun asetun niiden esitysten taakse, niin samalla kannatan täällä tehtyjä esityksiä, jotka ovat samansuuntaisia, esim. Junttilan esitys.

Täällä sihteeri Lindblom puheenvuorossaan piti ratkaisevana suhteiden huonontumisesta Arrachardin tapausta, joka oli vaikuttanut "ratkaisevasti", niinkuin hän täällä mainitsi, MAL:n ja SAK:n suhteiden väliseen katkeamiseen. Tästä on vaadittu selvitystä Maailmanliitolta ja niitä on varmasti saatua, useampiakin ja nyt vielä viimeinen ja niin selvä, ettei enää tarvita. Lindblomillakaan voinut olla mitään muuta sitä vastaan kuin se, että se tuli liian myöhään. Tässä kokouksessa vasta päätetään siitä ja niistä suhteista maailman liittoon. Käsitakseni mukaan sähkösanoma ei ole tullut liian myöhään. Väitteet siitä, että Maailmanliiton ja SAK:n väliset suhteet olisivat tämän tapauksen johdosta rikkoontuneet, eivät siis pidä paikkaansa. Tämä on ollut tekosyy, jolla on tahdottu kiertää ne todelliset syyt ja joiden kiertämisen tarkoituksena on tällä kertaa irroittaa SAK maailman liitosta ja viedä se keittiön ovien kautta ns. vapaaseen ammattiyhdistysliittoon tai maailman liittoon, niinkuin täällä puhuttiin.

Minun mielestäni nyt, kun edustajat joutuvat tätä näin tärkeätä kysymystä ratkaisemaan, täytyy vakavasti harkita, sillä tällä kysymyksellä on ratkaiseva merkitys Suomen ammattiyhdistysliikkeelle, jos lähemme kulkemaan sitä tietä, että eroamme kansainvälisestä järjestöstä ja lähemmekuljettamaan ammattiyhdistysliikettä, keittiön ovien kautta sinne toiseen ammattiyhdistysliikkeeseen. -

Pyydän vielä kannattaa niitä esityksiä, jotka täällä on tehty Maailmaa Liittoon suhteiden solmiamisen puolesta.

Tässä samassa yhteydessä haluan lausua norjalaiselle vieraallemme,, joka vakuutti täällä, että meidän pitää ruveta kertomaan kansamme keskuudessa, että Norjassa ei rakenneta lentotukikohtia ja muita sotavaruksia, että ei kai norjalainen vieraamme luule, että me olemme täällä niin yksinkertaisia ihmisiä, että me uskomme, että Norjan parlamentissa keskustellaan ja päätetään noista tukikohdista, mitä maahan amerikkalaisten taholta rakennetaan. Sillä tunnettuahan on, että Norjassa tällä kertaa on amerikkalainen esikunta, joka valmistelee sotasuunnitelmia tulevaa sotaa* varten. (Koutio: Oletko käynyt siellä?) Meidän maamme myöskin vietiin samanlaisen sumuverhon suojassa edelliseen sotaan ja Norjan kansan kohdalla tulee olemaan samanlainen juttu kuin meillä ja sopisi Norjan kansan, ja Norjan ammattijärjestön ottaa esimerkkiä siitä, mitä meidän maassamme tapahtuu.

Vielä tahtoisin tässä huomauttaa amerikkalaiselle toverille, joka juuri puhui ja joka kehui vapaudesta ja tuli opettamaan tänne vapautta. Itse" puhuja on juuri siitä maasta, jossa vielä tänä päivänäkin lynkataan neekereitä eikä ole värillisillä edes minkäänlaisia oikeuksiaan. Onko tämä sitä demokratiaa, mitä meidän pitäisi täällä ruveta opettelemaan.

V. Porkkala: Minun täytyy ensinnäkin valittaen todeta, että meidän maamme ammattiyhdistysliikkeessä tässäkin arvovaltaisessa edustajakoukussa vielä on edustajia, jotka aplodeeraavat silloin kuin meidän suurta naapurimaatamme Neuvostoliittoa loukataan, niinkuin tässä edellisen puheenvuoron yhteydessä tapahtui. Senhän jokainen tiedämme, mitenkä juuri Neuvostoliitto pelasti meidän maamme joutumasta Hitler-Saksan orjuuteen. Siitä ei kai kenenkään tarvitse suurestikaan puhua. Meille jokaiselle ovat tunnettuja ne vuodet, jolloin meidän maamme oli saksalaisten joukkojen miehittämä ja mitenkä juuri neuvostoarmeijan voimakkaalla marssilla tuo saksalainen iutlerismi saatiin lyödyksi ja meidänkin maamme voi tällä hetkellä vapaana toimia. Tämä erikoisesti meidän juuri ammattiyhdistysliikkeen ihmisinä täytyy muistaa ja Neuvostoliitolle lankeaa kiitos siitä, että» me tälläkin hetkellä voimme vapaasti ammattiyhdistysliikettämme täällä harjoittaa.

Kun ajattelemme tällä hetkellä täällä käytettyjä puheenvuoroja ja erikoisesti juuri meidän SAK:mme pääsihteeri Lindblomin puheenvuoroa suhteista MAL:oon, siis puheenollan kansainvälisistä suhteista, niin erikoisesti oli hänen koko puheensa teemana tapaus Arrachard. Sitä vastoin hän ei mitään muita kysymyksiä tässä yhteydessä ottanut esille, ei käynyt pienimmästäkään määrässä itsekritiikkiä siinä suhteessa, onko SAK omalta osaltansa noudattanut MAL:n ohjeita ja niitä päätöksiä ja sääntöjä, joita se aikansa on ollut tekemässä. Minun tietääkseni SAK:n taholta esim. hyvin harvoin on toimitettu minkäänlaisia tiedoituksia jäsenjoukoille, joita MAL:n taholta on tullut. SAK:n taholta, ennen varsinaisen päätöksen tekemistä, järjestöllisten suhteiden katkaisemista lakkautettiin jäsenmaksujen maksaminen jne. Nämä ovat siis tuollaisia käytännöllisiä toimenpiteitä, joita SAK:nkin taholta on jätetty hoitamatta ja suorittamatta, puhumattakaan

siitä, että SAK ollen MAL:n jäsenenä olisi noudattanut niitä MAL:n asettamia tehtäviä, joita sillekin olisi kuulunut.

Tärkein kysymys kai kansainvälisissä suhteissa ei ole tapaus Arrachar&L vaan se, mitenkä kansainvälisten suhteiden kautta parhaiten voimme kunakin maan kohdalta hoitaa ja viedä eteenpäin työväenluokan asiaa. Erikoisen tärkeätä juuri tällä hetkellä meille kaikille ja jota tämän kokouksen yhteydessä on useampaankin otteeseen korostettu, on se seikka, mitenkä kansainvälisesti yhteistoiminnassa eri maiden työläisten kanssa voidaan maailmassa rauha säilyttää. Ja juuri tämä kaikkein tärkein kysymys tällä hetkellä pitäisi olla minun nähdäkseni etualalla silloin, kun me puhumme kansainvälisistä suhteista, ja juuri tältä pohjalta meidän myöskin kansainvälisiä suhteitamme pitäisi katsella. He jokainen tiedämme, että MAL tässä suhteessa on tehnyt kaikkensa ja pyytänyt ja esittänyt myöskin kaikillekansallisille ammattiliitoille, että ne omalta osaltansa toimisivat tämän tärkeän kysymyksen hyväksi. Erikoisesti juuri kansainvälinen kanssakäyminen ja kansainvälinen veljeys eri maiden työläisten kesken on -se tärkeä tekijä, jolla nuo hirvittävät sodat, joista meidänkin sukupolvemme on jo kahteen otteeseen saanut niin kouraantuntuvia kokemuksia, voidaan estää; Kokotyöväenluokan kansainvälisen kanssakäymisen tehtävän perusta on siis lähtee tältä pohjalta ja tältä pohjalta minun nähdäkseni myöskin tätä kysymystä olisi pitänyt käsitellä ja siihen tutustua.

Minulla on tässä toimintakertomus vuodelta 1949 ja siinä on puhetta» myös kansainvälisistä suhteista, kohta 3, jossa sanotaan mm.: "Syyskauden kuluessa tiedusteli myöskin MAL:n pääsihteeri Louis Saillant mahdollisuuksia saapua Suomeen osallistuakseen SAK:n ja SAK:sta erotettujen liittojen välisten suhteiden selvittelyyn, mutta ilmoitettiin hänelle, tällaisen» vierailun olevan tarpeettoman, koska SAK oli jo varannut erotetuille Uitoille mahdollisuuden jäsenyyteen palaamiseen" jne.

Siis MAL:n taholta tarjouduttiin avustamaan SAK:oa, joka on MAL:n jäsen, kiistakysymyksen selvittämiseksi, niinkuin tästä nähdään. Sitä vastoin SAK kieltäytyi MAL:n edustajaa vastaanottamasta sen vuoksi muka, että tuo kysymys oli jo selvitetty. Tässä samassa kappaleessa puhutaan mm. tapaus Arrachardista aikaisemmin ja nämä kysymykset yhteenliitettynä olisivat tietenkin olleet kysymyksiä, joita olisi voitu selvittää, mutta siitä huolimatta SAK:n taholta evättiin MAL:n pääsihteerin tulo Suomeen. Näin ei tietenkään kansainvälisiä suhteita voitu eikä voida parantaa MALmkaan puitteissa ja minun nähdäkseni v. 1949 tapahtunut tapaus on jo niitä tapauksia, joka on tapahtunut paljon aikaisemmin kuin esim. tuo eroaminen tai järjestöllisten suhteiden katkaiseminen MAL:n karissa. Näin ollen me joistakin kohdasta näemme, että SAK jo vuoden 1949 puolella on valmistautunut tähän tilaisuuteen, jossa me tällä hetkellä olemme. Me jokainen tiedämme, mistä tuo valmistautuminen on johtunut. Se on johtunut—

Puheenjohtaja: Aika.

Puhuja (jatkaa): Jaha, koska aika on jo, niin minä ehdotan mainitsemani kohdan johdosta — tämän ehdotukseni saan kai lukea — seuraavan päätöslauselman: "Edustajakokous päättää tuomita SAK:n menettelyyn, jolla työvaliokunta katsoi tarpeettomaksi ottaa vastaan MAL:n pääsihteerin Louis Saillantin hänen tarjoutuessaan neuvottelemaan SAK:sta erotettujen liittojen välisten suhteiden selvittämiseksi."

Puheenjohtaja: Luovutan puheenvuoron MAL:n edustajalle Alphonse Drouardille.

MAL:n edustaja Alphonse Drouard: Toverit! — Sallikaa minun ensiksikin tervehtiä Suomen järjestäytyneitten työläisten, kongressia, tervehtiä.

niitä edustajia, jotka ovat tässä kokouksessa läsnä, tervehtiä kongressinne puhumiehistöä ja kiittää sekä heitä että myöskin viranomaisia niistä ystävällisistä kutsuista, joita olemme saaneet vastaanottaa.

Minulla on kunnia puhua täällä Maailman Ammattiyhdistysten Liiton tuotantoajastojen puolesta. MAL:lla on tällä hetkellä 12 tuotanto jaostoa, joihin kuuluu kymmeniä miljoonia eri työläisiä riippumatta heidän poliittisista, uskonnollisista tai ideologisista katsantokannoistaan.

MAL:n päämäärät eivät ole muuttuneet, ne ovat samanlaisia kuin ne olivat aikaisemmin: että kaikilla työläisillä on oikeus elää vapaasti meidän demokraattisessa kansainvälisessä järjestössämme. Tehtävämme on yksinkertainen ja selvä: taistella työläisten vaatimusten toteuttamisen puolesta, taistella kaikkien demokraattisten oikeuksien puolesta, taistella sen puolesta, jotta eri rotuja ja kansallisuuksia kunnioitettaisiin, taistella sorrettujen kansallisuuksien puolesta, taistella, että jokaisen kansan ja maan riippumattomuutta kunnioitettaisiin, osallistua jatkuvaan toimintaan kansojen välisen rauhan puolesta, yleinen ja kansainvälinen aseistariisumisen puolesta, joka käsittäisi koko maailman, joukkotuhouksien tuottamisen ja käytäntöön ottamisen täydellisen kieltämisen puolesta, kansainvälisen solidarisuuden puolesta niitä työläisiä kohtaan, jotka taistelevat vaatimustensa ja elinehtojensa puolesta.

Toverit!: Päätös, jonka tulette täällä tänään tekemään, päätöksenne tulee vastaamaan työätekevien etuja, jos te tällä päätöksellänne edistätte yhtenäisyyden asiaa. Jos teette toisenlaisen päätöksen, merkitsee se iskua kaikkien maiden työläisiä vastaan.

Päsihteerinne erittäin maltillisen selostuksen pohjalla sallinette minun kuitenkin tehdä johtopäätöksen, että ovi ei ole vielä lopullisesti suljettu, että on vielä olemassa mahdollisuus kehittää ystävällisiä suhteita maanne ammatillisen liikkeen ja MAL:n välillä.

Ns. Arrachardin kysymys on nyt jo selvitetty MAL:n toimeenpanevan komitean taholta ja tämä uusi tilanne antaa meille tilaisuuden ja mahdollisuuden uudistaa keskustelumme, kehittää niitä ja saattaa ne myös Suomen kaikkien työätekevien tietoisuuteen.

Olemme kansainvälisen ystävyyspuolesta. Emme tee mitään eroa amerikkalaisen, kiinalaisen tai neuvostoliittolaisen työläisen välillä. He ovat kaikki työläisiä ja heillä on kaikilla oikeus elämään.

Työläiset ympäri maailmaa voivat päästä yhteisymmärrykseen ja tämän yhteisymmärryksen avulla he voivat ratkaista, toteuttaa ne vaatimukset, jotka edistävät kaikkien työätekevien miesten ja naisten etuja. Vihollisemme ei ote sosialistinen, puolueeton tai kommunistinen työläinen. Vihollisemme, sen me löydämme kapitalistisen riistäjäluokan keskuudesta. Vihollisiamme ovat sodanlietsojat, jotka haluavat aiheuttaa työläisille ja heidän perheilleen kärsimyksiä ja kuolemaa. Meidän on täytettävä tehtävämme. Taistelemme poliisivainoa vastaan, joka kohdistuu parhaita tovereitamme kohtaan, niitä vainoja vastaan, joita nyt tälläkin hetkellä on olemassa sekä Ranskassa, kotimaassani että Italiassa. Ainoastaan yhtenäisyyden avulla voimme käydä tätä taistelua ja saavuttaa siinä voiton.

Mitä tulee rauhaan, niin haluamme olla yhteistoiminnassa kaikkien niitten kanssa, jotka todella haluavat edistää rauhan asiaa. Osallistumme kaikkeen rauhaa edistävään toimintaan, puolustamme kaikkia aloitteitamme, jotka tähtäävät rauhan säilyttämiseen, koska tämä toiminta on hyödyllistä, jotta voisimme estää uuden maailmansodan.

Olen sitä mieltä, ettei minulla ole syytä puuttua eräisiin puheenvuoroihin, jotka ovat oleet tendenssimäisiä ja propagandistisia. Haluan pysyä siinä

tehtävässä, mikä minulle on annettu. Samalla kunnioittaen kutsua, jonka olen saanut.

Olen sitä mieltä, toverit, koko sydämestäni, että Suomen työläisten yhtenäisyys on luotava kaikista mielipide-eroavaisuuksista huolimatta. Me tunnemme maailman tilanteen ja voin sanoa, että sota uhkaa meitä kaikkia. Se on lähellä. Aika on sängen vakava. Hajaannus työväenliikkeen ja työväenluokan riveissä voi ainoastaan lujittaa sodanlietsojien leiriä. Demokraattinen ja vapaa keskustelu antaa liikkeellemme arvon, mutta keskusteluun ei saa koskaan tulla vihaa.

Eläköön Suomen ammatillinen keskusjärjestö. Eläköön kaikki Suomen työtekevät miehet ja naiset. Eläköön isänmaanne. Eläköön kaikkien maitten työläisten yhtenäisyys.

' Puheenjohtaja: Pyydän kiittää toveri Drouardia kokoukselle esittämästään tervehdyksestä. Luovutan seuraavan puheenvuoron Neuvostoliiton ammattijärjestön sihteerille toveri Solovjeville.

Sihteri Solovjev: Arvoisat kokousedustajat. Te käsittelette erittäin tärkeää kysymystä, joka sivuaa kansainvälisen työväenluokan yhtenäisyyttä. Mielestäni silloin kun ratkaistaan tämänluontoista kysymystä, tulisi työläisten muistaa toista maailmansotaa edeltäneen ajan historiaa. Kaikki tietävät, että toisen maailmansodan edellä työväenluokan petturit imperialististen piirien painostuksesta jakoivat työväenluokan kahtia ja siten tekivät mahdolliseksi toisen maailmansodan syttymisen. Hajallaan oleva työväenluokka ei pystynyt asettamaan ponnistuksiaan imperialististen pyrkimysten vastapainoksi ja niin pääsi valloilleen se sota, joka jälleen asetti tuhon alaiseksi ihmiskunnan parhaat arvot.

Ammattitoverini ovat täällä todenneet, että työväenluokan yhtenäisyys ja yhteistoiminta on jälleen kaikkein tärkeintä, jotta voitaisiin turvata menestys taistelussa rauhan säilyttämisen puolesta, jotta voitaisiin rakentaa, este imperialistien pyrkimyksille kolmannen maailmansodan syttymiselle, jotta voitaisiin estää ihmiskunnan syökseminen uuteen onnettomuuksien ja tuhojen pyörteisiin. Tässä kysymyksessä meillä ei ole oikeutta ajatella yksinomaan omaa itseämme, vaan meidän on myös ajateltava lapsiamme, joille jne olemme velvollisia pelastamaan vapauden ja oikeuden rauhalliseen elämään.

Työväenluokan yhtenäisyyttä tarvitaan, jotta työväenluokka voisi järjestäytyneesti ja yhteisesti vastustaa pääoman hyökkäystä työväenluokan etuja ja oikeuksia vastaan.

Suomen työläiset tietävät erittäin hyvin, miten kapitalistisissa maissa käydään jatkuvasti hellittämätöntä taistelua työväenluokan elinehtoja ja oikeuksia vastaan. Jos työväenluokka on hajallaan, sen on vaikeampi taistella ja puolustaa oikeuksiaan näissä kysymyksissä. Maailman Ammattiyhdistysten Liitto taistelee työväenluokan yhtenäisyyden puolesta ja taistelee vilpittömästi kaikin voimin työväenluokan etujen puolesta. Kaikkien tulisi tietää, että MAL on jo useaan otteeseen esittänyt Yhdistyneitten Kansakuntien järjestän käsiteltäväksi tärkeitä, kauaskantoisia kysymyksiä, jotka koskevat maailman työväenluokan elinehtojen parantamista.

Näiden kysymysten joukossa on ollut myöskin ammattiyhdistysten toiminnan vapaus maailman kaikissa maissa, taistelu pakkotyötä vastaan, vaatimus asevarustelujen supistamisesta ja siitä vapautuvien varojen käyttämisestä työväenluokan elintason parantamiseen.

Tätä nykyä MAL on ainoa kansainvälinen työväenjärjestö" maailmassa, jolla on mitä kiintein kosketus maailman kaikkien kansojen työtekevien kanssa ja joka kaikissa taistelukysymyksissä kiinteästi ja välittömästi antaa

apua työläisille ja edesauttaa niiden taistelua työtätekevien elinehtojen jatvaatimusten puolesta. ..

Toveri Lindblomin puheenvuoroa ajatellen haluan vielä kerran korostaa» ettei ole olemassa mitään vakavia syitä, jotka voisivat pakottaa Suomen-työväenluokan eroamaan MAL:n riveistä. Oletan, että arvoisat kokousedustajat tätä mitä vakavinta kysymystä ratkaistessaan ottavat huomioon kaikki ne arvot ja tekijät, jotka sillä nyt on puollettavanansa taistelussa Vajauden, riippumattomuuden ja demokratian puolesta.

Otan itselleni vapauden vastata tässä eräisiin kysymyksiin, joita puheen-, vuorossaan kosketteli amerikkalainen edustaja Brown. Ensinnäkin on kysyttävä, mitä asiaa amerikkalaisella ammattiyhdistysmiehellä on Euroopassa. Luulisi, että ainakaan suomalaista ammattiyhdistysmiestä ei ole vakituksena edustajana Amerikassa. Brown matkustelee kuin kauppamatkustaja ikääri. maailman eri maissa eikä tällöin suinkaan toimi työväenluokan etujen. nimissä. Tällöin hän täyttää oman hallituksensa tahtoa ja hänen tehtävänsä. on syventää työväenluokan rivien hajaannusta. Täällä Brown otti välttääkseen, että amerikkalaisen työläisen elintaso olisi korkeampi kuin esim. Neuvostoliiton työläisen elintaso. Nuo numerot, jotka hän täällä mainitsi, eivät ole mitenkään perusteltuja ja tekisi mieli sanoa, että ne ovat peukalosta imettyjä numeroita. Olen täällä jo maininnut eräitä asiatietoja työtätekeviert asemasta Amerikassa, mutta haluaisin vielä lisätä Neuvostoliiton YK:n edustajan-lausuneen hiljattain seuraavaa: "Jos ennen toista maailmansotaa v. 19&8^<S9 Amerikan hallituksen sotilasmenot käsittivät vuosittain kutakin. väestön yksilöä kohden n. 8 dollaria, niin vuonna 1950 Amerikan hallituksen vastaavat menot nousivat aina 147 dollariin henkilöä kohti ja v. 1951 nekasvavat 307 dollariin kutakin kansalaista kohti. Siitä näette, mihin menevät ne kansantulon dollarit — ei työtätekevien elintason parantamiseen vaan uuden sodan valmisteluun. Uskon, että arv. kokousedustajat voivat tehdä, johtopäätökset näistä numeroista.

Brown väitti, ettei Amerikassa olisi työttömiä. Tällainen väittämä voi ilmeisesti johtua siitä, että Brown ei ole enää moniin aikoihin asunut Amerikassa. Hän nimittäin on jo kauan asunut Euroopassa. Mutta seuraavassa Amerikan hallituksen virallisia ja aivan ilmeisesti kaunisteltuja tilastoja. Niiden mukaan Amerikan Yhdysvalloissa on 17 milj. osittain tai kokonaan työttöntä. Mutta jos otetaan huomioon myös osittain tai kokonaan työttömien perheet ja huollettavat, niin silloin toteamme, että n. 51 milj. ihmistä on Amerikassa vailla turvattua toimeentuloa. Oman maanne tilannetta ajatellen, käsitätte, miten suuri ihmismäärä joutuu kurjuuteen ja köyhyyteen silloin, kun esiintyy työttömyyttä;

Brown väitti, että hänen järjestönsä kannattaisi rauhan asiaa. Ei varmasti ole kenellekään salaisuus amerikkalaisten ammatillisten keskusjärjestöjen AFL:n ja CIO:n viralliset, lehdistölle annetut lausunnot, joissa peittelemättömän avoimesti sanotaan, että nämä järjestöt kannattavat sotatoimia Koreassa. He kannattavat uuden sodan syttymistä ja he palvelevat Wall Streetin imperialisteja. Tällaiselta käytännössä näyttää heidän rauhantaiselunsa. Vieläpä enemmänkin: Amerikan Yhdysvalloissa vainotaan niitä,, jotka todella puolustavat rauhaa.

Brown puhuu suuttuneesti Koreasta, maasta, missä joukottain tuhoutuu naisia, vanhuksia, lapsia, missä hävitetään ihmisten asuntoja ja tuhotaan Korean kulttuuria. Mutta sallittaneen kysyä, kuka Koreassa tuota tuhoa saa aikaan? Amerikkalaisten imperialistien johdolla Koreaa hävittävät amerikkalaiset sotilaat ja tällöin todellakin he syyllistyvät tihutöihin ja peto-

maisuuksiin, jotka eivät jää varjoon niiden rinnalla* joihin edellisen maailmansodan aikana syöllistyi Hitler joukkoineen.

Minun on tässä yhteydessä myöskin, tosin hyvin lyhyesti, vastattava siihen väitteeseen, jonka norjalainen ammattitoveri toi täällä julki väittäen, että amerikkalaiset eivät rakentaisi Norjaan sotatukik-ohita. Sallinette minun käyttää tässä todistusaineistona norjalaisista sanomalehdistä julkaistua aineistoa. Selostaessaan Gerdhardsenin lausuntoa rakennussuunnitelmista, josta edes Norjan parlamentti ei ole saanut mitään konkreettisia tietoja, sanomalehti Friheten on kirjoittanut: "Jokaiselle on selvää, että amerikkalaiset pääomasijoitukset Finnmarkin läänin ja yleensä Pohjois-Norjaan tähtäävät ainoastaan strateegisten suunnitelmien toteuttamiseen. On myöskin paikallaan sanoa siitä, että viime helmikuussa sotaministeri Hauge puoltaessaan parlamentissa vimmattua asevarustelusuunnitelmaa, mm. lentokenttien ja merisotatukikohtien rakentamista Pohjois-Norjaan, korosti kaikin tavoin, että tämän ohjelman täyttäminen, on mahdollista, jos saadaan tuntuva tukea Amerikan Yhdysvalloilta."

Haluttaisiin toivottaa Norjan työväenluokalle, että se todellakin tehokkaasti ja aktiivisesti taistelisi rauhan säilyttämisen puolesta ja todellakin estäisi niiden sotilaslentokenttien ja sotatukikohtien rakentamisen Pohjois-Norjaan, mistä olen maininnut. Siten norjalaiset työläiset tekevät suuren panoksen maailman rauhan säilyttämisen asiaan.

Lopettaessani tämän puheenvuoron haluaisin vielä kerran korostaa teillekin, arvoisat kokousedustajat, että kysymys "työväenluokan yhtenäisyydestä on kansainvälisen työväenliikkeen historian kaikkein tärkein kysymys ja työväenluokan toiminnan menestykset ovat riippuvaisia tämän kysymyksen oikeasta ratkaisusta.

V. Reuna: Käsittäkseni kysymys kansainvälisistä suhteista ja pyrkimys täällä nyt erota MAL:sta ei suinkaan riipu mistään Arrachardin tapauksesta eikä myöskään kommunistisen lehdistön kirjoittelusta. Tämä kansainvälisyyskysymys juontaa, juurensa hajoitustyöstä, ja pyrkimyksenä on vain löytää keinoja ja hakea muotoja, millä tavalla päästään eroon MAL:sta ja millä tavalla meidän maamme ammattiyhdistysliikettä pyritään viemään länsimaisen ammattiyhdistysliikkeen piiriin. Me tiedämme, minkälaisissa olosuhteissa muodostettiin MAL ja minkä uhan se, muodosti maailman kapitalistipäreille. Ensi kerran sodan jälkeen muodostettiin kansainvälinen, taistelujärjestö, joka määrittäen ja yhtenäisesti lähti puolustamaan kansainvälisesti työväenluokan etuja. Amerikan ammattiyhdistysliike, joka on hyvin taantumuksellinen siinä mielessä, että Amerikan teollisuuspiirien edustajat, työnantajapiirien edustajat voivat tähän ammattiyhdistysliikkeeseen vaikuttaa; tällä taholla lähdetään hajottamaan MAL:oa, koska täällä havaittiin se uhka, mikä tällä kansainvälisellä taisteijajärjestöllä oli. Nyt siltä taholta on myöskin tullut määräys, että meidänkin maamme ammattiyhdistysliike eroaisi MAL:sta, sen johdosta, että tämä olisi hajoitustyötä meidänkin maamme ammattiyhdistysliikkeessä. Minun täytyy vedota arvoisiin edustajiin ja heidän arvostelukykyynsä siinä mielessä, että jokainen tarkoin harkitsee, mistä tällä hetkellä meidän maamme ammattiyhdistysliikkeessä ja koko työväenluokan etuihin nähdessä on kysymys, jos meidän maamme ammattiyhdistysliike erotetaan kansainvälisestä taistelujärjestöstä, joka määrittäen on puolustanut työväenluokan sosiaalisia ja taloudellisia kysymyksiä ja myöskin rauhan kysymystä, joka meille työväenluokalle on kallein asia.

Minä yhdyn myöskin tov. Porkkalan tekemään esitykseen vuosikirjan 1949 Kansainvälinen yhteistyö. 3. kohta, josta hän esitti mielipiteensä.

A. Sainio : Nyt olemme kuulleet sekä kotimaiset että ulkolaiset perusesitykset tästä laajakantoisesta kysymyksestä ja vielä joukon muita täydentävää esityksiä, ja koska päivä joutuu näin myöhään, niin ehdotan, että puheenvuorot rajoitettaisiin.

Puheenjohtaja : Täällä on pyydettyä kymmenen puheenvuoroa. Puheenvuorot on ehdotettu rajoitettavaksi. Puheenvuorot voitane rajoittaa. — Rosman on pyytänyt puheenvuoron työjärjestykseen. Rosmanilla on puheenvuoro.

P. Rosman : Kun on kysymys näinkin vakavasta kysymyksestä, kuten täällä on korostettu — kaikkein tärkeimmästä kysymyksestä, mitä tämä edustajakokous joutuu ratkaisemaan, niin niinä ehdottomasti vastustan puheenvuorojen rajoittamista. Samalla kuin minä vastustan puheajan rajoittamista, minä myöskin esittäisin, koska täällä on monistettu amerikkalaisten edustajien kaikki puheenvuorot, että myöskin Neuvostoliiton edustajien puheenvuorot monistettaisiin samalla tavalla ja jaettaisiin edustajatovereille.

O. Helenius : Pyydän kannattaa тов. Rosmanin tekemää ehdotusta.

S. Koutio : Kannatan Sainion tekemää ehdotusta puheenvuorojen rajoittamisesta.

Puheenjohtaja : Sainio on ehdottanut, että puheenvuorot rajoitettaisiin. Tätä ehdotusta on kannatettu. Samalla on esitetty, että puheenvuoroja ei rajoitettaisi; se on Rosmanin esitys, ja tätä ehdotusta on myöskin kannatettu.

On olemassa kaksi kannatettua ehdoteta, joten niiden välillä on suoritettava äänestys.

Selonteko myönnetään oikeaksi.

Puheenjohtaja : Esitän seuraavan äänestysesityksen: Ensin nostavat edustajakorttinsa ne, jotka kannattavat Sainion tekemää ehdotusta, joka merkitsee puheenvuorojen rajoittamista. Sen jälkeen nostavat edustajakorttinsa ne, jotka yhtyvät Rosmanin ehdotukseen, joka merkitsee rajoittamisehdotuksen hylkäämistä.

Äänestysesitys hyväksytään ja äänestys toimitetaan.

Päätös :

Puheenjohtaja : Äänestyksessä on annettu Sainion ehdotuksen puolesta 143 ääntä, Rosmanin ehdotuksen saadessa 65 ääntä, joten Sainion ehdotus on tullut hyväksytyksi ja edustajakokous on päättänyt rajoittaa puheenvuorot käsiteltävänä olevassa asiassa.

P. Rosman : Tämän edustajakokouksen tekemän päätöksen johdosta minä ilmoitan, että merkitse vastalauseen pöytäkirjaan ja ilmoitan myös, että kansandemokraattinen ryhmä tulee yhtymään tähän vastalauseeseen.

Samalla, koska minulla oli myöskin toinen ehdotus, toivon, että myös tämän ehdotuksen, puheenjohtaja alistaa äänestykseen. Minun toinen ehdotukseni, jota myös kannatettiin, sisälsi sen, että Neuvostoliiton edustajien puheenvuorot täällä samalla tavalla monistetaan edustajatovereille kuin amerikkalaisten edustajien puheenvuorot.

O. Lindblom : Rosmanin ehdotus antaa sen kuvan, niinkuin täällä monistettaisiin yksipuolisesti puheenvuoroja. Sen vuoksi haluan ilmoittaa, että SAK:n toimistossa monistetaan kaikki tällaiset huomattavat vieraiden puheet silloin, kun ne toimitetaan SAK:lle. Tässä tapauksessa puheet oli toimitettu SAK:lle etukäteen.

J. Hakulinen : Minua on pitkän aikaa hämmästyttänyt kansandemokraattisen ryhmän vastalauseet siitä, että täällä kokousaikaa pyritään säästämään ja yritetään hoitaa asioita niin, että täältä päästään ajoissa myöskin pois. Minua hämmästyttää nimenomaan se, että täällä puhutaan

siitä, että puoli minuuttia jostakin asiasta on muka liian vähän aikaa. Kun minulla on ollut tilaisuus olla eräässä kansandemokraattisessa maassa sen ammattijärjestön kongressissa, siellä oli puheenvuorot pyydettyä kaksi viikkoa ennen ja ne piti vielä pyytää kirjoitettuna puhemiehistölle sensuroimista varten. Se on totuus. Sitä ei turhaan kannata kieltää, sillä tämä> on totta.

Kun näin on asianlaita, niin minun mielestäni puoli minuuttia Viittaa aivan hyvin sellaiseen soovan esittämiseen, mitä täällä vähemmistön taholta on koko aika yritetty asiassa tehdä. Sen vuoksi on outoa, että täällä käydään näistä asioista tällä tavalla menettelemään, kuten nyt on asianlaita, kun tiedetään, mitä he itse tekisivät, jos heillä olisi pontta.

A. Reunamo: Tämän päivän keskustelu on osoittanut meille, miten, tärkeä kysymys on kansainvälisyyskysymys meidänkin maassamme. Täällä, me olemme saaneet kuulla sekä ulkolaisten että kotimaisten edustajien mielipiteitä tästä kysymyksestä. Erikoisesti kiinnitti huomiotani vieraamme, jonka nimi on tunnettu Suomen rajojen ulkopuolellakin; Brown, joka toi täällä mielipiteensä julki vapaasta ammattiliitosta ja puoltamalla sitä kapitalistista demokratiaa, joka on muka Suomessakin korkealle kehittynyt. Tämän sananvapauden ja demokratian säilyttämisen puolesta meillä menee kokoomus ja porvarilliset piirit tällä hetkellä eduskuntavaalitaisteluun. Tuohon voi sanoa, että he saavat puhua meille porvarillisen demokratian puolesta, sille tulee kuitenkin tapahtumaan samoin Suomessa kuin niin monessa muussakin maassa tällä kertaa, että työväenluokka kääntää selkänsä, tällaiselle demokratialle ja sen ylisten joille.

Meillä on selvästi tiedossa se demokratia, mitä Amerikassa on harjoitettu. Tunnettu tosiasiahan on, miten siellä mm. on murhattu ammattiliittojen johtajia. Tämä on meille riittävä osoitus, minkälaista on se demokratia ja vapaus, josta meille täällä on kerrottu.

Meille ei ole tarpeellista selostaa diktatuurista ja keskitysleireistä, me tunnemme sen itse omassa maassamme. Sitä on meillä vaalittu juuri vapauden ja demokratian naamareilla.

Me työläiset haluamme vapautta ja demokratiaa ja tulemme taistelemaan sen puolesta, mutta me haluamme sitä käytännössä eikä suinkaan sanoissa.

Kansainvälisyyskysymys on tällä hetkellä polttavampi juuri siitä syystä, että kansoja on uhkaamassa vakava sodan vaara. Uhkaavan pulan, puutteen ja kurjuuden poistaminen sekä työtätekevien yhtenäisyyden lujittaminen juuri sitä taantumuksen näлкиintymispolitiikkaa vastaan, jota meidän maassamme demokratian varjolla harjoitetaan. Ja juuri tämän vuoksi onkin välttämätöntä, että meidänkin maamme palkkatyöläiset ymmärtäisivät, tajuaisivat juuri kansainvälisyyden merkityksenä pysymällä MAL:ssa.

Maamme palkkatyöläiset ovat saaneet varsin raskaasti kokea viime vuosien aikana elintasonsa jatkuvasti alentuneen. Siksi myöskin työväenluokan yhtenäisyys on astunut entistä voimakkaammin esiin suurpääoman riistopyrkimyksiä vastaan. Tällä hetkellä meitä jokaista koskevat maassamme sellaiset kuin hinta-, palkka-, vero- ym. kysymykset, joiden ratkaisua työtätekevien etujen mukaisesti on haitannut juuri se, että ei ole ollut yhteistä rintamaa, koska työväenedustajat eri hallintoelimissä, kuten mm. SAK:n oikeistojohto, eivät ole edustaneet työväenluokan etuja, vaan osa heistä, oikeistososialidemokraatit, ovat asettuneet porvariston vaatimuksia tukemaan.

Nyt jos koskaan maamme työväenluokalla, olisi mahdollisuuksia rauhan-sopimuksen takaamisen demokraattisten toimintamahdollisuuksien turvin saavuttaa ratkaisevaa laatua olevia tuloksia. Suomen työväenluokka on lähes 50 vuoden ajan taistellut oman ohjelmansa toteuttamiseksi. Se on uh-

rannut työtä ja aikaa yhtenäisyyden ja yksimielisyyden aikaansaamiseksi keskuudessaan. Se tulee edelleenkin sen puolesta taistelemaan ja reivaa tieltään ne, jotka pääoman palvelijoina ovat sitä estämässä.

Sellaiset puheenvuorot kuin täällä on pitänyt mm. SAK:n työvaliokunnan jäsen Hakulinen, osoittavat selvästi sen seikan, että uskollisesti on palveltava kapitalististen sodanlietojani pyrkimyksiä ja yritetään vahingoittaa työtätekevän luokan etuja meidän maassamme. (Hakulinen: En minä ole siihen syyppää!) Sinä siihen juuri olet! (Koutio: Tulipas, soopaa taas!)

Ei ole epäilystä siitä, että jos täällä tehdään päätös MAL:sta eroamisesta, etteikö se olisi meidän maamme työtätekeville vahingoksi, ja tätä linjaa on täällä edustanut johtaja Hakulinen. (Kokouksesta: Mistäs sinä ennustajanlahjat olet saanut?) Se on nähty ja koettu. (Kokouksesta: Sinä et ole nähnyt mitään!)

, Minä yhdyin niihin ajatuksiin, joita täällä on esitetty, että Suomen ammattiyhdistysliike kuuluu ja pysyy edelleen MAL:ssa, ja myöskin tämän edustajakokouksen tulee antaa työvaliokunnalle velvollisuuden lujittaa näitä siteitä MAL:oon ja kaikkien maiden työtätekevien keskuuteen juuri Suomen työläisten etujen puolesta:

L. Jun 11 i l a : Tässä asiassa pääsihteeri Lindblom ja Janne Hakulinen ovat erikoisesti korostaneet sitä seikkaa, että pääsyyinä siihen esitykseen MAL:sta eroamiseen olisi ns. Arrachardin tapaus. Tämä ei kuitenkaan pidä paikkaansa. Tosiasiahan on nimittäin se, että SAK:n torjuva suhtautuminen MAL:oon on ilmennyt jo huomattavasti aikaisemmin, ennenkuin Arrachardin tapaus tapahtui. On syytä tässä yhteydessä palauttaa mieliin esimerkkinä; että mm. SAK:n silloinen puheenjohtaja Huunonen oli heinäkuussa v. 1949 neuvottelukokouksessa Lontoossa, joka kokous oli valmistelevalle kokous keltaisen internationalen perustamiselle. On syytä palauttaa mieleen, että vaikka Huunonen MAL:n Milanon kongressissa 1949 heinäkuussa hyväksyi MAL:n kongressin päätöksen, tästä huolimatta Huunonen enemmän kuin SAK:n työvaliokuntakaan ei ole ryhtynyt minkäänlaisiin toimenpiteisiin MAL:n kongressin päätösten tunnetuksi tekemiseksi meidän maamme ammattiyhdistysväelle. Kolmantena esimerkkinä tästä kielteisestä suhtautumisesta on se, että vaikka MAL:n toimeenpanevan komitean taholta tarjottiin SAK:lle edustajapaikkaa MAL:n toimeenpanevassa komiteassa, niin Huunonen kieltäytyi ottamasta tätä vastaan ja tätä kysymystä ei tuotu SAK:n työvaliokunnan käsiteltäväksi eikä myöskään työvaliokuntaan niin ollen voinut ottaa kantaa tähän asiaan. Edelleen esimerkkinä tästä kielteisestä suhtautumisesta MAL:oon on mainittava, että jo paljon ennen Arrachardin tapausta SAK:n työvaliokunnan taholta ei ole missään muodossa tehty tunnetuksi MAL:n päätöksiä, kehoituksia eikä myöskään ryhtytty toimenpiteisiin näiden asioiden johdosta.

Kaikki nämä ja monet muut tähän viittaavat tapaukset ja esimerkit osoittavat, että Arrachardin tapaus, jota täällä mm. Hakulinen yritti esittää pää/verukkeena sille esitykselle, minkä työvaliokunta on jättänyt edustajakokoukselle, ei pidä paikkaansa, vaan että SAK:n oikeistoryhmän taholta on jo paljon ennen Arrachard-tapausta täysin kielteisesti suhtauduttu MAL:oon.

Tämä osoittaa sen tosiseikan, että perussyy ja lähtökohta yritykseen katkaista suhteet MAL:oon, eivät ole ne, mitä täällä oikeistoryhmän taholta on esitetty, vaan perussyy on siinä, että ne, jotka ajavat irtautumista Maailman Ammattiyhdistysten Liitosta, ovat luopuneet niistä periaatteista, jotka sisältyvät MAL:n ohjelmaan, ja jotka SAK:n 5 edustajakokous yksimielisesti on hyväksynyt. Tämän tosiseikan peittämiseksi on tuotu esille mm. tämä ns. Arrachardin tapaus. Olen kuitenkin vakuuttunut siitä, että maam-

me työläiset ja ammattiyhdistysväki antavat arvon, pitävät arvossa MAL:n periaatteita, sääntöjä ja päätöksiä siitä yksinkertaisesta syystä, että ne vastaavat maamme palkkatyöläisten kuten muidenkin maiden työläisten etuja ja pyrkimyksiä. Maamme ammatillisen liikkeen edut ja pyrkimykset käyvät yhteen näiden periaatteiden kanssa, periaatteiden, jotka MAL on hyväksynyt ja tästä syystä ei maamme ammattiyhdistysliikkeellä ole mitään perusteita ja syitä erota MAL:stä. Puheenia olevassa yhteydessä Janne Hakulinen viittasi myöskin niihin työtaisteluihin, mitkä olivat tässä maassa vuoden 1949 lopulla, ja hän tämän puheenvuoron yhteydessä sanoi, että turvautumalla terveisiin voimiin saatiin lannistettua nämä työtaistelut. Mitä-Tiän mahtoivat olla nämä terveet voimat, joihin Janne Hakulinen viittasi? "Tosiasia nim. on se, että siinä taistelussa työläisiä vastaan (Välihuuto ko • kouksesta: Eivät ne ainakaan mitään Arrachardeja olleet!) muodostui meidän maassamme rintama, jonka toinen pää oli Työnantajain Keskusliitossa, välillä oli hallitus, ja toinen pää oli SAK:n työvaliokunnan oikeistoryhmässä. Tämän yhteisen oikeistojohtajien ja kapitalistien yhteisrintaman avulla murskattiin tämä työtaistelu. Hakulinen tarkoittaa juuri terveillä voimilla tätä. Hän tarkoittaa näillä terveillä voimilla mm. sos.-dem. hallitusta ja sisäministeriä Simosta, jota kansan keskuudessa kutsutaan "Patukka-Simoseksi", joka konepistoolein ja patukoin murhautti ja pamputti leipänsä puolesta taisteluun ryhtyneitä työläisiä mm. Kemissä ja Arabian tehtailla. Hakulinen tarkoittaa näillä terveillä voimilla myöskin niitä toimenpiteitä, joihin SAK:n oikeistoryhmän taholta ryhdyttiin leipänsä puolesta taistelevia työläisiä vastaan, toimenpiteitä, joilla kapinalliset työmaat julistettiin avoimiksi, toisin sanoen kehoitettiin toisia työläisiä murtamaan työläisten aloittama palkkataistelu. Tähän samaan ryhmään kuuluneen myöskin toimenpide niitten ammattiliittojen erottamiseksi, jotka rohkeasti asettuivat johtamaan työläisten taistelua palkkojen alennuksia vastaan. Minä luulen kuitenkin, että maamme työläiset ja ammattiyhdistysväki eivät yhdy -Janne Hakulisen käsitykseen näistä terveistä voimista, vaan he ovat ja tulevat vastaisuudessakin tuomitsemaan ne ja lopuksi sanonkin sen, että ne toimenpiteet, mihin hallituksen, työnantajien ja SAK:n työvaliokunnan toimesta ryhdyttiin leipänsä puolesta taistelevia työläisiä vastaan vuonna 1949, muodostavatkin häpeällisimmän sivun meidän maamme ammattiyhdistysliikkeen historiassa. (Välihuuto kokouksesta: Kommunisteille!)

K. Lindstedt: Monessa yhteydessä oh täällä korostettu tämän kysymyksen, kansainvälisyyskysymyksen tärkeyttä. Minulle on käynyt myöskin tämä kysymys siinä määrin selväksi, että katson olevan syytä muuttamalla sanalla kosketella tätä juttua, ja merkitsenkin sen niin, että yhdyin niihin ajatuksiin, joita on täällä "lausuttu, että tästä kysymyksestä ja sen ratkaisusta muodostunee tämän maan työväenluokan tärkein kysymys tässä kokouksessa. Tällaisen käsityksen olen saanut tuolla linjoilla liikkeessäni keskustellessani työläistovereidä ja ennenkaikkea valitsijöitteni kanssa. Näin luulen olevan asian laidan myöskin suurimmalla osalla edustajilla. "Tämän kysymyksen yhteydessä ratkeaa paljon, puhuttu, mutta ei toteutettu yhtenäisyyskysymys, ja sen avulla rauhankysymys. Yhtenäisyyskysymys, joka tuo meille sen voiman, jolla me kykenemme taistelevaan tämän armeijan avulla työväenluokalle niitä oikeuksia, leipää, riittävää leipää ynnä muuta siihen kuuluvaa välttämättömyyttä. Rauhan säilyttäminen takaa meille täällä paljon puhutun vapauden. Sen me kai jokainen täällä läsnäoleva edustaja tunnustamme. Mehän tiedämme ja täällä on monessa yhteydessä mainittu, 'mitä sota tuo tullessaan. Se riistää meiltä vapauden, vapauden taistella leipämme puolesta ja jos tähän kysymykseen SAK:n 6. «edustajakokous päätty kielteisesti ja eroaa Maailmanliitosta, niin se edel-

lyttää, että me hyväksymme sodan, hylkäämme rauhan ja yhtenäisyyden. Sellainen käsitys on minulla ja uskon, otan vapauden vanhempana miehenä. liskoa, jotta te jokainen edustaja tunnette tämän kysymyksen, ja ne kokemukset, mitkä tämän maan työväenluokka ja ennen kaikkea ammattiyhdistysväki on saanut kokea varsinkin viime sodan aikana, ovat niin selvinä» todisteina siinä, että näin tulee käymään. Tästä syystä minä yhdyin täällä Junttilan ajatuksiin. Mutta siitä huolimatta, jos niin valitettavasti kävisi,, että tämä kokous päättäisi erota Maailmanliitosta, niin minä uskaltaisn. ehdottaa, että tämä kokous päättäisi seuraavaa:

Siinä tapauksessa, että edustajakokous päättää hylätä Junttilan esityksen kansainvälisistä suhteista ehdotan, että kokous alistaisi kysymyksen. SAK:n kuulumisesta MAL:n jäsenyyteen jäsenten ratkaistavaksi yksinkertaisella ääntenenemmistöllä. Tämän luulen olevan sellaisen mahdollisuuden; siinä tapauksessa, että edustajakokous ei hyväksy edelleen kuulumista Maailmanliittoon. Silloin me vasta noudattaisimme sitä demokratiaa ja kansanvaltaisuutta, jota täälläkin hyvin voimakkaasti on puolin sekä toisin puhuttu.

P. Lundström: Pääsihteeri Lindblom mainitsi puheessaan, että tunnettiin suurta iloa silloin, kun SAK pääsi MAL:n jäseneksi. Minä uskon,, että koko Suomen työväenluokka tunsi suurta iloa siitä, varsinkin kun;SAK. liittyi jäseneksi järjestöön, jonka säännöissä sanotaan, että se taistelee kaikkia fasisistien hallintomuotojen lopulliseksi hävittämiseksi samoin kaikkien. fasismien ilmenemismuotojen hävittämiseksi, esiintyvätpä ne missä muodossa ja millä nimellä tahansa, taistella sotaa ja sen syitä vastaan lujan ja pysyvän rauhan puolesta. Uskon, että Suonien työväenluokka tunsi siinä» vaiheessa helpotuksen huokauksen kaiken sen koetun jälkeen, mitä se oLL vuosien kuluessa saanut kokea. Olisi odottanut,, että SAK MAL:n jäsenjärjestönä olisi ryhtynyt myöskin toimimaan näiden MAL:n periaatteiden mukaisesti. Me olemme tässä kokouksessa kuulleet esitetyn syytöksiä MALlaavastaan erinäisistä tapauksista. Sallittaneen kuitenkin kysyä, miksi SAK ei ryhtynyt heti alkuvaiheessaan näitä toimenpiteitä toteuttamaan, mitkä se" hyväksyi liittyessään MAL:n jäseneksi. Kaikki se julkaisutoiminta, mitä.. MAL:n toimesta on toimitettu SAK:lie, on jätetty jäsenistön tietoon saatattamatta. Samalla tavalla on menetelty myöskin MAL:n päätösten suhteen. Sen sijaan SAK:n oikeistososialidemokraattinen johto ryhtyi sabotoimaan, yhteistoimintaa MAL:n kanssa, ja se oh myöskin luonnollista, kun ottaa huomioon ne vuosien varrella sattuneet tapaukset, mitä olemme joutuneet kokemaan. Eivät suinkaan Kemian ja Arabian tapaukset ole mitään demokraattisen yhteiskunnan ilmenemismuotoja, tapaukset, joissa työläisiä pamputetaan ja ammutaan. (Välihuuto kokpuksesta: Ne ovat diktatuurimiesten!) Se oli diktatuurijärjestelmää silloisen hallituksen toimesta. Vuonna. 1950 toukokuussa pidetyssä valtuuston kokouksessa \tehtiin Rakennustyöväen liiton puolelta esitys, että SAK ryhtyy kiireellisiin toimenpiteisiin kaikkien MAL:n Milanon kongressin ja muiden tärkeiden päätösten saattamiseksi julkisuuteen, toimeenpanemaan MAL:n päätökset ja ohjeet maammeoloihin sovellettuina, ottamaan vastaan SAK:lie tarjottu edustus MAL:n toimeenpanevassa komiteassa. Sen sijaan valtuuston sosialidemokraattinen ryhmä teki päätöksen, jolla se hyväksyi SAK:n työvaliokunnan toimenpiteet ja suhtautumisen MAL:on sekä samalla päätti keskeyttää järjestölliset suhteensa MAL:n.

Kun katsellaan tätä valtuuston, tekemää päätöstä ja verrataan sitä MAL:n sääntöihin, niin ei voida tulla mihinkään muuhun johtopäätökseen kuin siihen, että SAK:n oikeistososialidemokraattmen johto ei halunnut käydä taistelua fasismia vastaan, ei halunnut taistella sotaa ja sen syitä.

vastaan lujan ja pysyvän rauhan aikaansaamiseksi. Se halusi vetäytyä näiden tunnusten takaa pois. Täällä pääsihteeri Lindblom mainitsi samoin kuin SAK:n työvaliokunnan esityksessäkin puhutaan eristäytymisestä suurvaltapolitiikasta. Suomen työväenluokalla on katkerat kokemukset siitä eristäytymisjäljittuksesta, mitä tässä maassa ennen sotaa harjoitettiin. Sen on Suomen työväenluokka jälkeinpäin saanut karvaasti kokea. Toukokuussa 1950 pidetyn valtuuston kokouksen päätös muodostui kohtalokkaaksi Suomen työväenluokalle ja minä uskon, että edistyskellinen ammattiyhdistysväki ei voi hyväksyä tällaista päätöstä, minkä valtuusto siinä vaiheessa teki. Siihen, viitaten esitänkin, "että edustajakokous päättää tuomita valtuuston 1950 tekemän päätöksen, jolla se katkaisi järjestölliset suhteet MAL:oon".

E. Palander: Täällä kommunistien taholta esitetty ajatus, joissa yhteistoimintaa kovasti alleviivataan ja yhtenäisyyttä ammattiyhdistysliikessä, eivät ole olleet rakentavaa ja yhteistoimintaa edistävää. Olemme kuulleet täällä arvovaltaisten edustajien lausuntoja tästä samaisesta kysymyksestä ja jos tässä tekee omat johtopäätöksensä, niin täytynee sanoa, ettei ainakaan missään mielessä juopa ole kaventunut, vaan, se on syventynyt. (Kokouksesta: Oikein.) Ja kun asia näin on, niin puuttumatta enempää tähän kysymykseeni minä rohkenen olla sen ajatuksen ja niiden esitysten takana, mitä täällä jo on aikaisemmin esitetty, että hyväksytään työvaliokunnan toimintakertomuksissa olleet esitykset ja myöskin se, mitä alustusviikossa työvaliokunta asiasta on sanonut. Sen tämä kokous yksimielisesti voisi hyväksyä, sillä silloin me varmuudella toimimme tämän pienen vaatimattoman maamme ammattiyhdistysliikkeen hyväksi, mitä täällä on jo alleviivattu, ettemme sekaantuisi siihen suureen ristiriitaan, mikä maailmassa kansainvälisissä suhteissa vallitsee.

K. Rantanen: Kansainvälisyyskysymys on niin tärkeä, että siihen, on kannattanut hyvinkin se aika kuluttaa, mitä täällä keskustelua oh käyty. Yhdyn kannattamaan тов. Lindstedtin tekemää ehdotusta, että asia alistetaisiin jäsenäänestykseen.

J. Kivi: Muutamien puheenvuorojen johdosta olisi paljonkin puhuttavaa siitä, että on olemassa kahdenlaista vapautta: porvarillista vapautta ja työväenluokan vapautta, mutta aika ei anna siihen tilaisuutta. Me tiedämme esim. että Amerikassa on rotuvihaa, neekerien teloituksia, kommunistipuolueen prosessijuttuja käynnissä tänäkin päivänä. Sellaista vapautta harjoitetaan työväenluokkaa kohtaan.

Mutta minä menen itse asiaan. Kun meidän oloissamme tuli aika, jolloinka pyrittiin tähän amerikkalaiseen komentoon, niin siitä seurasi, että MAL:n julistuksia, päätöslauselmia, puhumattakaan kongressien päätöksistä, ei millään tavalla meidän SAK:n taholta julkaistu eikä tehty jäsenistöille tunnetuksi, vaikka SAK kuului MAL:oon< ja maksoi silloin vielä jäsenmaksunsakin sääntöjen mukaan. Tällä tavalla ryhdyttiin siis jo hiljaisuudessa tekemään sellaista työtä, että Suomessa oleva MAL:n • alainen jäsenosasto, sen jäsenet eivät olisi saaneet todellisia tietoja MAL:n toiminnasta. Tämä kaikki tietysti tapahtui sen vuoksi, että oli parempi lähteä viemään SAK:oa pois MAL:sta, kun jäsenet ovat hyvin vähän tietoisia itse tämän kansainvälisen järjestön toiminnasta.

Haluan tässä yhteydessä tehdä vähän tunnetuksi sitä, minkälaista työtä todellisuudessa suorittaa tuo ns. Vapaiden Ammattijärjestöjen Internationale. Se piti Brysselissä tuonnottajin, muistaakseni 1950 kokouksen, jonka kokouksen jälkeen englantilainen hyvin tunnettu päivälehti Daily Telegraph an Morning Post kirjoitti kokouksen päätettyä seuraavaa: "Yksityiskohtia vapaiden ammattiliittojen käsittelemistä toimenpiteistä ei luonnollisesti voida julkaista. Erinomaisen maineen omaavat ammattiyhdistysvirkaikijat,

joiden lojaalisuus ei herätä mitään epäilyksiä, tulevat mahdollisesti pian saamaan antoisasti salaisia tehtäviä vieläpä vaarallistakin työtä suorittaakseen. Tämä työ tulee aiheuttamaan suuria rahallisia menoja, mutta tämä ei tule ammatillisen liikkeen johtajia siitä estämään. On myös muistettava, että työ on vaarallista ja luonteeltaan miltei salaliiton muotoista ja että sen vuoksi saattaa käydä välttämättömäksi sekoittaa siihen mahdollisimman vähän henkilöitä ja pitää se niin paljon kuin mahdollista Vapaiden Ammattiliittojen Internationalen yleisestä työstä erillään."

Tämä on jo jotakin toista kuin mitä tavallinen työväenliike edellyttää kansainväliseltä järjestöltä. Tätähän ei voi käsittää miksikään muuksi kuin vakoilu- ym. tehtävien suorittamiseksi Neuvostoliitossa ja kansandemokratian maissa. Sitä sillä tietysti tarkoitetaan. Ja, tässä mielessä on varmasti tuo amerikkalaisen ammattijärjestön eurooppalainen toimisto jo ennen tätä hajotusprosessia perustettu ja rahoitettu.

Kun siis meille vähitellen avautuvat nämä oikeat tehtävät tästä kauniilla nimellä varustetusta kansainvälisestä järjestöstä, niin kyllä minä toivon, että tällä kertaa on Suomen työväenluokalle niin kuin täällä monta kertaa jo on sanottu, kaikkein onnellisinta, että meidän järjestömme kuuluu edelleenkin Maailman Ammattiyhdistysten Liittoon. Täällä on osoitettu, että sen päätökset, sen säännöt, sen toiminta ei ole yhtään muuttunut siitä, kun se perustettiin Pariisissa, vaan ne ovat edelleenkin samat ja se on ja lepää siis täysin kansanvaltaisella pohjalla niinkuin ennenkin. Meidän tehtävämme olisi vain erittäin voimaperäisesti tehdä järjestö tunnetuksi meidänkin oloissamme.

A. K a u h a n e n : Kun kuuntelin tuon amerikkalaisen Euroopan asia-miehen puheenvuoroa, niin tulin siihen käsitukseen, - että Amerikan maassa vallitsee demokratia ja melkein kaikissa muissa maissa on diktatuuri. Kun kuitenkin olen hyvin epäilevällä kannalla niiden työläisten ja vähävaraisten kansanosan demokraattisiin oikeuksiin nähden, niin pyytäisin tältä asiamieheltä kysyä, joko sieltä ovat loppuneet ne neekerivainot vai vieläkö siellä edelleen lynkataan neekereitä ja kidutetaan niitä sähkötuolissa. Kysyn: "Vieläkö Hollywoodin filminäyttelijöitä kuljetetaan erikoistuomioistuimiin sen takia, että he elokuvaesityksissään esittävät jotakin vakavampaa kuin mitä Amerikan dollaripääoma haluaa, kuten esim. Chaplin ynnä muut.

Kun tämä puhuja puhui myöskin siitä, että Amerikan Yhdysvaltojen ammatilliset järjestöt ovat rauhan takana, niin minä haluaisin erikoisesti kysyä, että mitä nämä Amerikan ammatilliset järjestöt ovat tehneet sen jälkeen, kun tällä kertaa 10.000 km:n päässä Koreassa amerikkalaiset lentokoneet pommittavat ja hävittävät korealaisia kaupunkeja. Eivätkö ammatilliset järjestöt Yhdysvalloissa puutu lainkaan siihen kysymykseen, kun presidentti Truman joka toinen päivä puheissansa kehuu, että meillä valmistetaan atomipommeja joukkovalmistuksena, joilla tuotetaan sitten tuhoa maailmalle. Jos saisin näihin kysymyksiin vastauksen, olisin hyvin kiitollinen ja olisin taipuvainen uskomaan, että Amerikan Yhdysvallat ja ammatilliset järjestöt olisivat voineet jotakin tehdä rauhan ja demokratian puolesta.

Hän puhui myöskin meille täällä, että hän ja Amerikan järjestöt vastustavat fasisteja ja kommunisteja. Tällaista puhetta minun käsitykseni mukaan ei tarvitsisi meille vieraista maista kuljettaa. Meidän omat kokoömuspuoluealaisemme ynnä muut taantumukselliset ainekset puhuvat aivan samaa, joka merkitsee sitä, että kun täällä kommunismia vastustetaan, silloin puolustetaan kapitalismia, sen on aivan luonnollinen juttu, ja kapitalismihan; muodostuu puolestaan fasismiksi ja sillä hyvä.

O. Lindblom: Aamulla avattu keskustelu on vienyt päivän näinkin tarkkaan ja me olemme saaneet kuulla monia erilaisia mielipiteitä, erilaisia väitteitä ja erilaisia puheita ja minun velvollisuutenani on vastata osaan niistä.

Tov. Porkkala tapasi minun puheestani vain tapaus Arrachardm, mutta minä halusin tässä puheessani jo korostaa, että meitä ei suinkaan ole kiinnostanut se, oliko Arrachard rehellinen mies, niinkuin tov. Saillant väitti ja minkä näköinen hän on ulkomuodoltaan. Nämä ovat olleet meille aivan samantekeviä asioita. Meitä on kiinnostanut se, millä tavalla MAL on halukas tulkitsemaan meidän mielestämme täysin selvää sääntöjen kohtaa, joka koskee varsin tärkeää periaatetta: Kansallisille järjestöille taattua autonomiaa. Minä korostin, että on mennyt melkein kaksi vuotta, ennenkuin tämän sääntöjen kohdan merkitys on selvinnyt MAL:n johdolle. Toveri Porkkala pyrki puheenvuorossaan osoittamaan, että se kysymys ja se ratkaisu, joka nyt on, meidän edessämme, olisi jo pitkän valmistelun tulos. Tähän samaan suuntaan kulkevat toveri Junttilankin väitteet. Toveri Porkkala esittää tässä eräänä todistuksena sen, että SAK:n jäsenmaksujen maksaminen olisi lakkautettu MAL:lle jo huomattavasti ennen tapausta Arrachard. Lie:nee paikallaan sanoa tältä paikalta, että SAK maksoi jäsenmaksunsa MAL:n toimeenpanevan komitean kanssa sovitulla tavalla puolivuositain ja oli maksanut maksunsa kesäkuun loppuun vuonna 1949. Meidän seuraava maksuvuoromme olisi ollut tammikuulla 1950, jolloin me olisimme joutuneet maksamaan kuluneen vuoden puolivuotiskauden jäsenmaksun. Nyt tuli SAK:n vieraaksi ja täällä ylläpidetyn korpilakkoesikunnan vieraaksi samanaikaisesti Arrachard, joka aiheutti menettelyn, josta nyt on paljon puhuttu, keskellä tätä jäsehmaksukautta ja SAK:n valtuusto teki silloin asiasta omat päätöksensä. Se päätti tiedustella MAL:lta, hyväksyykö se Arrachardin toiminnan. MAL ei antanut vastausta ja ei kai voida missään tapauksessa velvoittaa SAK:oa maksamaan Arrachardin tapaisten herrojen vierailuja.

Toveri Porkkala puhui sitten Saillanfin vierailutapauksesta syksyllä 1949. Saillant sähkötti Suomeen ja tiedusteli, voisiko hän saapua auttamaan tämän jutun selvittämisessä, joka oli syntynyt korpilakkokenraalien toimenpiteistä ja jota oli edesauttanut Arrachard. Sillä hetkellä me halusimme tietoa MAL:n suhtautumisesta yleensä näihin periaatteisiin, mutta siihen ei saatu vastausta ja meillä oli täysi syy olettaa, että seuraavakin vieras olisi menetellyt samalla tavalla kuin Arrachard, koska MAL:n johdolla ei ilmeisesti ollut selvillä, mitä säännöt merkitsevät.

Toveri Junttila väitti, ettei ole levitetty MAL:n materiaalia ja sitä kaipasi Lindstedtkin. Minä vain sanoin, että v. 1946 julkaistiin SAK:n toimesta siihen asti MAL:n kaikki tärkeimmät päätökset ja onneksi myöskin säännöt. Jokainen teistä tietää, mikä puute meillä on SAK:n piirissä, Suomen ammattiyhdistysliikkeen piirissä ollut ammattiyhdistystietoa koskevasta kirjallisuudesta ja jokainen teistä ehkä tietänee, miten suuressa määrin me olemme SAK:n varoja uhranneet tähän tarkoitukseen. Jokainen teistä myös tietänee, miten paljon meillä on ollut aiheellista uhrata varoja ammattiliseen valistustoimintaan ja jokaisella on varmaan hienoinen aavistus siitä, miten paljon koulutustyö tulee maksamaan. Näissä valistusasioissa eivät kommunistit ole suinkaan olleet meidän mukamme edesauttamassa tätä hommaa. Heille on ollut paljon tärkeämpää, että harjoitettaisiin mahdollisimman laajaa ulkopoliittista propagandaa. Mutta kuitenkin asettaisin sen puutteen korjaamisen, mikä meillä ammattiyhdistystoiminnassa on määrätyistä syistä ollut — meidän omari jäsenistömme kasvatuksen — ensi sijalle ja sitten tulevat vasta muut varojen käyttömahdollisuudet.

V. 1947 alkoi vaihe näistä tuotantojaoistoista. 1948 siinä sitten esiintyi

eräitä ristiriitoja ja näihin aikoihin alkoi MAL:n julkaisutoiminta bulletineineen ja kaikkineen-ollen erittäin yksipuolista. Meillä ei ole suinkaan minun ymmärtääkseni aihetta harrastaa yksipuolista valistustoimintaa, sel-laista, joka on tunnettu ulkopoliitiikassa suuntaan tai toiseen. Minä uskon,, että kukaan tämän kokouksen edustajista ei voi hyväksyä yksipuolista ulkopoliittista propagandaa suuntaan tai toiseen.

Junttila mainitsi kosketuksesta ja suhteista MAL:oon> muka meille erit-täin epämiellyttävänä totuutena esimerkiksi sen, että meille tarjottiin paik-ka MAL:h toimeenpaneavassa komiteassa. On nyt kuitenkin joka tapauk-sessa muistettava, että yksi paikka toimeenpaneavan komitean jäsenistä on kuulunut Skandinavian maille, niihin luettuna Ruotsi, Norja, Suomi, Tans-ka ja Islanti. Meillä ei suinkaan ole mitään oikeutta lähteä edustamaan Skandinaviaa ilman näiden maiden suostumusta. Näin ollen haluaisin to-da sen, että on aivan tarkoituksellista harhaanjohtamispropagandaa väit-tää, että tällaisesta paikasta ja tällaisesta kunniaista kieltäytyminen olisi-kuulunut johonkin salaiseen ohjelmaan, joihin toverit ovat viitanneet.

Mielenkiintoista on tässä yhteydessä todeta, että vuonna 1947, kun pi-dettiin Prahassa MAL:n pääneuvoston kokous, johonka kokoukseen SAK:lla, jäsenyytensä perusteella olisi pitänyt olla oikeus lähettää edustajat, me-emme saaneet tähän kokoukseen edes kutsua. Tämä tapahtui keväällä v. 1947. Voisin siis kääntää täysin päinvastaisiksi toveri Junttilan ja Porkkalan ne väitteet ja sanoa, että MAL on alkanut meitä vastaan toimintansa jo vuon-na 1947.

Vielä kiinnostaa myöskin todeta se, että MAL:n eräät tuotantojaostot,, joilla on määrätynlaisia toimintaohjeita, lähetti kemiallisen tuotantojaos-tonsa toimesta tänne kolmelle SAK:n alaiselle jäsenliitolle kuteun saapua tänä vuonna Milanoon tämän tuotantojaoston kokoukseen. Mutta tiedäm-me kuitenkin, että yleensä kansainväliset suhteet hoidetaan määrätysssä por-taassa keskusliiton kautta ja määrätysssä portaassa jäsenliittojen kautta. Minulla on ehkä aihetta tässä yhteydessä todeta sekin, että mm. Neuvosto-liitossa tässä suhteessa on verrattain tiukka järjestelmä. Mutta tämä tuo-tantojaosto lähetti näille liitoille kutsun, joissa ilmoitettiin kutsun lisäksi,, että samanlainen kutsu on lähetetty myöskin liittojen erälle osastoille. Oli siis pyritty sivuuttamaan kaikki yleiset kansainvälisen kanssakäymisen tun-nustetut säännöt MAL:n alaisen tuotantojaoston toimesta määrätysssä poliittisessa tarkoituksessa. Tällaiseen ei voi kukaan antaa hyväksymistään.

Junttila puhui sitten näistä pamppu-Simosista jne., ja puhui terveistä voimista. Minä kysyisin, kantaako toveri Junttila vastuun kommunistisesta kiihoituksesta, jonka seurauksena siellä täällä maassa työpaikoilla kommu-nistiset työntekijät käyvät ruumiilliseen väkivaltaan toisina jattelevia työn-tekiöitä vastaan? Ottaako Junttila vastuun sellaisen kiihoitufesen tulok-sista, jossa kommunistiset henkilöt hyökkäävät SAK:n piiriasiamiehen kimp-puun hänen tullessaan suorittamaan tehtäviään? (Lukuisia välihuutoja.) Minä luulen, että se ei ole ammattiyhdistyspolitiikkaan kuuluvaa laisinkaan,, mutta SAK:n piiriasiamiehen pamputtaminen ja puukolla uhkaaminen ori jo jotakin muuta silloin kun se tapahtuu nimenomaan kommunistien kii-holtutoesta aimmattiyhdiBtylsliifckeessä.

Mitä tulee sitten tämän kysymyksen laajempaan näkymään, niin minä uskon, että SAK:n puheenjohtaja toveri Sumu voi siinä suhteessa vastata-Mutta on paikallaan muutama sana myös osoituksena,,lähinnä toveri Solov-jeville kuin myöskin meidän ulkolaisille vieraillemme.